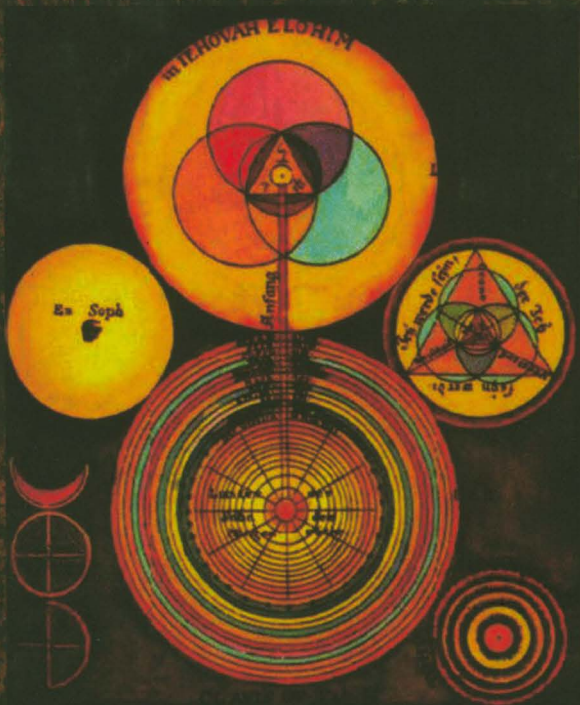

Kabalaya Giriş ve Sefer Yezirah (Oluşum Kitabı)

Westcott & Mathers

HERMES

2.
Baskı

Kabala'ya Giriş Sefer Yezirah (Oluşum Kitabı)

HERMES YAYINLARI 10

ISBN 975-6130-09-1

Birinci Basım Ocak 2007
İkinci Basım: Ağustos 2011

HERMES YAYINLARI

Tanıtım amaçlı kısa alıntılar dışında
yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz

Okuyucu irtibat adresi: www.hermetics.org
Online satış: www.hermeskitap.com

©Hermes Yayınları
Ticarethane Sok No. 11/2
Cağaloğlu - Fatih - İstanbul
Tel: (212) 519 4514

Kapak Tasarımı: Faik Cansız (0212) 527 3153

Matbaa: Şefik Matbaası
Turgut Özal Cad. No: 137 Zemin Kat
İkitelli - İstanbul
Tel: (212) 549 62 62

Kabala'ya Giriş Sefer Yezirah

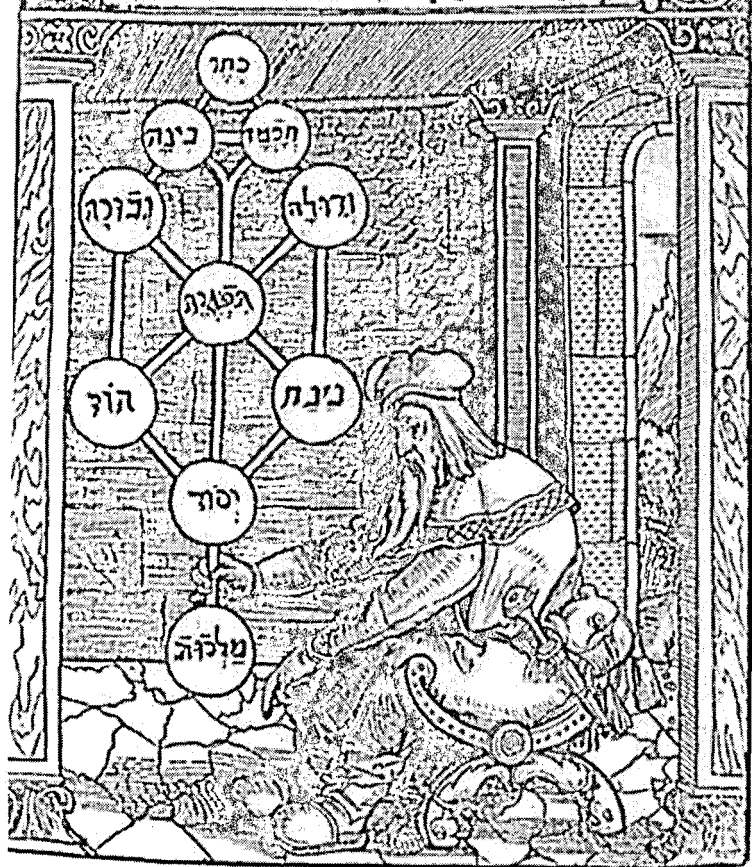
(Oluşum Kitabı)

Westcott ve Mathers

PORTAELVCIS

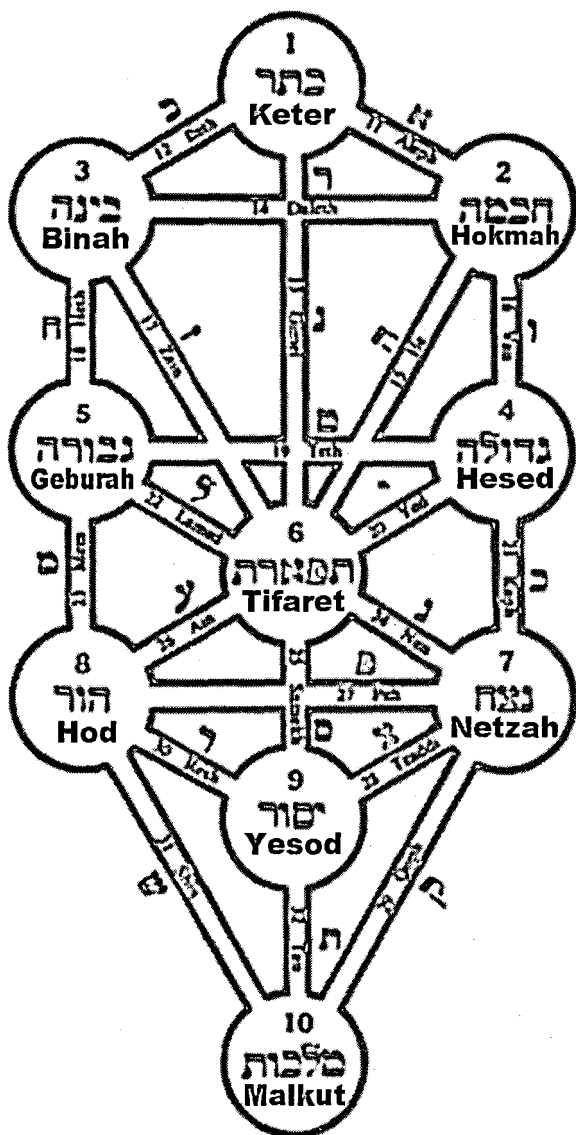
Hic est porta Tetragramaton iusti intrabit eam.

זח חשער ל דחור יצר לחים לבא בן

İçindekiler

Önsöz - Kemal Menemencioğlu	7
Kabala İncelemesine Giriş- Dr. W.W. Westcott	15
<i>Giriş</i>	17
<i>Kabala</i>	19
<i>Pratik Kabala</i>	35
<i>Dogmatik Kabala</i>	45
Açımlanmamış Kabala - S.L. McGregor Mathers	73
Açımlanmamış Kabala, Önsöz - Moina M. Mathers	123
Sefer Yezirah	133

Önsöz

*B*u kitabın ilk bölümleri hem Kabala hakkında bilgi edinmek isteyenlere kolay anlaşılır bir rehber sunmakta, hem de konu hakkında daha derin bilgi arayanlara hitap etmektedir. Kitabın son bölümünde efsaneye göre Hz. İbrahim'in yazdığı ve en eski Kabalistik eser olduğu iddia edilen Sefer Yezirah'ın ilk Türkçe çevirisini sunacağız.

Kabala hakkında dünyada artan ilgiye paralel olarak ülkemizde de yakın tarihte bu konuda bazı kitaplar piyasaya sürülmüştür. Hermes Yayınları olarak daha önce çıkardığımız Dion Fortune'un "Mistik Kabala" adlı kitabı, günümüzde bazen de "Hermetik Kabala" olarak söz edilen Altın Şafak Hermetik Cemiyetine özgü Kabalistik görüşleri içermektedir. Esasen, bu kitapta yayınladığımız her biri Altın Şafak Cemiyetinin birer kurucusu olan Westcott ve Mathers'in bu eserlerinde bazen "Hermetik Kabala" denilen ve okült öğretiler içeren bilinenden farklı bir Kabala anlayışını açıklamak üzere yazılmamıştır. Yazarlar uzun yılların araştırmalarına dayanarak konu hakkında hiç bilgisi olmayan bir

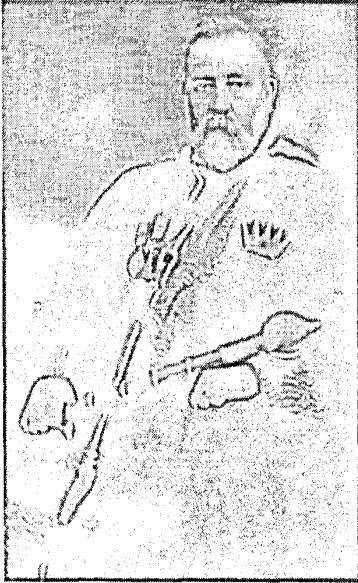
İngiliz topluma doğrudan doğruya Kabala'yı tanıtmaya çalışmışlardır. Altın Şafak'a özgü bir Kabala anlayışı Cemiyetin gizli öğretileri arasında yer almaktaydı ve ilk kez Dion Fortune tarafından Mistik Kabala eserinde ortaya konulmuştu. Yine de, bu eserler daha ezoterik bir etüde başlamadan önce bilinmesi gereken temelleri ortaya koymayı amaçlıyordu. Zaten daha fazlası o zamanlar Cemiyetin sırlarını içeren külliyatın bir parçasıydı. Hermetik Kabala'nın esasları yeni değil, Rönesans'tan beri Batılı okültistler tarafından savunulmuştu ve kilisenin teşviki ile Kabala'yı Yahudileri Hristiyanlığa kazandırmak için kullanan Hristiyan Kabalistlerin iddialarından farklı amaçlara yönelikti. Zira Rönesans ile, Avrupa'ya, kilisenin hiç de tasvip etmediği Hristiyanlığın dışında dini, mistik ve okült öğeler yayılmaktaydı. Bu tür heteredoks görüşleri savunan Agrippa gibi bazı okültistler engizisyonundan kaçmak için sık sık mekân değiştiriyordu. Ayrıca, bazı Batılı Kabalistlerin de Hristiyan Kabala maskesi altında gizlice okültizmle uğraştığı da bilinmektedir. Altın Şafak Kabala'sında bunların izini bulmak mümkündür, örneğin Rönesans döneminde hafıza sanatı, Ars Memoria, okült bir ilim olarak kabul edilirdi. Altın Şafak sisteminde astroloji, tarot, remil gibi farklı bilgi sistemlerini tek bir çatı altında toplayarak, farklı şeyleri tasnif etmek için son derece elverişli olan Kabalistik Hayat Ağacına başvurulurdu. Böylece, tüm okült bilimler bir bilgisayar programındaymış gibi, akıl içinde mekan edebilmekteydi. Bu yüzden, Kabala konusunda ortodoks görüşleri savunanlardan bu konuda suçlamalar gelmiştir. Ancak bunun, esas itibarıyla tüm evren arketiplerini kucakladığı ve barındırdığı söylenen Kabalistik Hayat Ağacının ruhuna aykırı gelip gelmediği bir tartışma konusudur.

Aşağıdaki eserler yayınlandıkları tarihte önemli bir boşluğu doldurmuşlardı. Günümüzde ağırlıklı olarak Yahudi yazarların kimi akademik açıdan, kimi de dini açıdan yazdığı Kabala eserleri Altın Şafak Kabalasına farklı ve ayrı bir ekol havası vermiştir. Ancak pratik bir gizli öğreticilik olarak Altın Şafak öğretilerinin birçok kişinin ilgisini çekmesi, Altın Şafak Kabala'sına karşı her dine mensup kişilerce ilginin artmasına neden olmuştur. Ne de olsa Altın Şafak öğretilerinin din, ırk, cinsiyet farkı gözetmeksizin herkese hitap edecek eklektik bir yapısı vardır.

Bu kitapta sunulun Dr. William Wynn Westcott'ın Kabala İncelenmesine Giriş, Samuel Liddell MacGregor Mathers'in Açıklanmış Kabala'ya Giriş ve Moina MacGregor Mathers'in Açıklanmış Kabala'ya Önsözü başlıklı altındaki üç yazı Kabala'nın ana hatlarını yalın ve anlaşılır bir dilde aktarmaktadır. Son eser Dr. William Wynn Westcott tarafından İngilizce tercüme edilen ve yorumlanan Sefer Yezira (Oluşum Kitabı), Kabala'nın en ünlü ve önemli eserlerinden biridir. Westcott bu eseri ilk kez İngilizce'ye tercüme etmişti. Aynı sıralarda Mathers de, ilk kez Kabala'nın diğer önemli yapıtı olan Zohar'ı, Knorr von Rosenroth'un Kabbala Denudata adlı Latincesinden İngilizceye çevirmişti. Mathers'in "Açıklanmış Kabala'ya Giriş"i bir ön açıklama olarak bu eserin başında duruyordu. Mathers'in Zohar tercümesini buraya dahil etmedik, çünkü orijinal eserden direkt yapılan daha yeni Zohar tercümeleri Rosenroth'u aşmıştır. Ancak Mathers'in önsözü kendi başına bir eser olarak halen ününü korumaktadır ve etüt edilmektedir.

Dr. W.W. Westcott (1848-1925) Warwickshire İngiltere'de bir hekim ailesinde doğmuştu. Tıp eğitimi gören Westcott adli tıp uzmanı olarak 1880 ve 1910 yılları arasında on

binlerce vakaya bakmıştı ve alkolizm ve intihar üzerine tıbbi eserler yazmıştı. Yaşadığı yıllarda İngiltere’de eğitilmiş kişilerin Mason locasına üye olması yaygındı ve Westcott 1871 yılında masonluğa inisiye olmuştu. Takip eden yıllarda 33. dereceye

Dr. W.W. Westcott

kadar çıkmış ve ezoterik konuları araştırmak isteyen yüksek dereceli Masonlara açık olan İngiliz Gül Haç cemiyetinin (İngiliz- Societas Rosicruciana in Anglia, S.R.I.A.) başkanı olmuştu. Ayrıca Mathers ile birlikte Blavatsky’nin Teosofik Cemiyetinin ezoterik bölümünün de üyesiydi. Daha sonra yine Mathers ile birlikte, Teosofik Cemiyetin doğu ezoterizmine fazla ağırlık vermesinden memnun kalmayıp ayrılan Anna Kingsford ve Edward Maitland’in kurduğu “Hermetik Cemiyet”te Mathers ile birlikte konferanslar veriyordu.

Westcott’ın esas ünü okült, ezoterik ve Hermetik konulardaydı. 1879 yılında onu evlatlık edinen amcasının ölümünden sonra iki yıl inzivaya çekilmişti ve bu süreyi Kabala ve Hermetizmi incelemeye adanmıştı. “Sayıların Okült Anlamı” gibi pek çok eseri kaleme almakla birlikte birkaç eseri de tercüme etmişti. Westcott, birçok cemiyete üyeydi. Bunların arasında, Kenneth Mackenzie’nin (1833-1886) kurduğu Sekizler Cemiyeti (Society of Eight) de vardır. Vienna’da doğan, 17 yaşında skolastik dergilerde yazan ve birçok Batı dili yanında Latince, Yunanca ve İbranice’yi

ana dili gibi bilen Mackenzie'nin Avusturya'da Kont Apponyi'den Gül Haç inisiyasyonu aldığı söylenir. Mackenzie'nin ölümü üzerine Westcott'un eline Mackenzie'ye ait birçok dokümanın geçtiği kaydedilmiştir. Bunların arasında bir Gül Haç cemiyetinin inisiyasyon ritüellerini ve öğretilerini içeren ünlü "şifre el yazması" vardır. Mathers ile birlikte bu el yazmasının şifresini çözdükten sonra, buradaki bilgilere dayanarak Dr. William Wynn Westcott (Sapere Aude - S.A. - ve Non Omnis Moriar adlarıyla), Dr. William Robert Woodman (Magna es Veritas - M.V. adıyla) ve Samuel Liddell Mathers da ("S Rioghail Mo Dhream - S.R.M.D. adıyla) 1888 yılında Altın Şafak Hermetik Cemiyetini kurdular.

S.L. MacGregor Mathers

Londra'da doğan Samuel Liddell Macgregor Mathers (1854-1918), 1891 yılında Dr. Woodford'un ölümüyle Westcott ile birlikte Altın Şafak Hermetik Cemiyetinin yönetimini üstlendi. 1877 yılında Masonluğa (daha sonra bu Cemiyetten ayrıldı) ve 1882 yılında İngiliz Gül Haç cemiyetine (S.R.I.A.) inisiye olmuştu. Zamanının büyük bölümünü İngiliz Müzesinin (British Museum) kütüphanesinde geçiren Mathers, 1890 yılında ünlü Fransız filozof Henri Bergson'un kız kardeşi Mina Bergson ile evlenmişti. Mina daha sonra adını Moina

* bu eser kayıptır

olarak değiştirdi. Üçüncü makale olan “Açıklanmış Kabala’ya Önsöz” onun tarafından yazılmıştır. Bu eser ilk kez 1885 yılında yayınlandı. Mathers ayrıca Kral Süleyman’ın Anahtarı, Goetia, Abramelin’in Kutsal Majisi, Armadel Grimoire’ı adlı

eserleri tercüme etmiştir. Tarot ve Mısır sembolizmi* üzerinde eserler yazmıştır. İngilizler tarafından sürgün edilen Jakoben bir İskoç MacGregor aşiretine bağlı olduğunu iddia eden Mathers, küçük çapta da olsa Stuart hanedanını yeniden İngiliz tahtına getirmek, Türk İttihatçıları desteklemek gibi bir takım faaliyetlere bulaştığı söylenir. Son yıllarını Paris’te geçirmişti.

Altın Şafak Kabalistleri arasında diğer bir kişi de ünlü Waite tarot destesini yaratan Arthur Edward Waite’tir. Yazdığı sayısız eserler arasında yedi yüz sayfalık “Kutsal Kabala” adlı kitabı son derece titiz ve akademik bir çalışmadır.

Ayrıca cemiyetten uzaklaştırılan Dion

Fortune’un ünlü “Mistik Kabala” kitabı, Altın Şafak’ın birçok sırlarını açıkladığı iddiasıyla kınanmıştır. Bu kitabı Hermes Yayınları olarak yayınladık.

İlginçtir ki Scholem gibi bazı Yahudi Kabalistler, Kabala araştırmalarını Altın Şafak yazarlarından soyutlamaya çalışırlar. Hatta bazı Yahudi Kabalistler, Kabala’nın salt Yahudiliğe ait olduğu ve Yahudi olmayanların söz sahibi olmadığı görüşündedirler. Esasında her ne kadar bazı modern Hıristiyan Kabalistler konuyu yozlaştırdığı ve bazı Yahudi Kabalistlerin de kendi anlayışlarına göre Kabalayı sağa sola çektikleri de

Moina Mathers

görülmektedir. Ancak Westcott, Mathers, Waite, Fortune ve Kabala hakkında yazan diğer Altın Şafak üyelerini “Hıristiyan Kabalist” olarak nitelendirmek doğru olmaz. Bu kişiler öncelikle gelenekçi ezoterist ve Hermesçiydiler ve genelde Kabala ile ilgili çalışmalarında mümkün olduğu kadar İbrani kökene sadık kalmaya çalışmışlardır. İbrani Kabala’yı astroloji, Hermetizm, mitoloji, tarot, ritüel maji gibi konularla eşleştirmeleri Ortodoks Yahudileri rahatsız etmiş olabilir. Ama yine de Kabala’nın Yahudi kaynaklarında da maji, astroloji, simya vs. varlığı inkâr edilemez. Günümüzde Kabala konusunda Altın Şafak’ın yarattığı ekol farkı, “Hermetik Kabala” ve “Yahudi Kabala” terimlerinin kullanılmasını gerekli kılmıştır. Ancak böyle bir ayrım Westcott ve Mathers’in zamanında yoktu. Ayrıca Altın Şafak’ın efsanevi tarihine göre öğretileri ve yetkiler Alman Gül Haç örgütünden almıştır. Westcott’a göre Altın Şafak’ın Kabalistik öğretileri, Frankfurt’ta 1807’de kurulmuş ‘Loge sur aufgehenden Morgenrothe,’ dayanır; daha sonra bu cemiyet Fransa’da ‘Aurore naissante’ olarak ortaya çıktı. Ayrıca 1810 tarihinde Johannes Friedrich Falk tarafından Almanya’dan İngiltere’ye getirilen Chabrath Zerek Aour Bokhr (İbranice Şafağın Pırıltılı Işığı Cemiyeti) adı da telaffuz edilmektedir. Sonraki yıllarda ortadan kaybolan bu Masonik cemiyetlerin Gül Haç cemiyetinden kopma Sabataycı Kabala unsurları içeren, üyeliği “Yahudilere, Türklere ve Müslümanlara” açık “Asya Kardeşleri”ne yakın olduğu söylenir. Bu ilginç cemiyetin Osmanlı döneminde İzmir, İstanbul ve İsfahan’da toplanılar düzenlediği kaydedilmiştir.

Hermetik Kabalistler bazen Kabala’yı Mathers’in önerisi üzerine Qabalah olarak yazarlar. Yahudi Kabalistler ise genelde Kabbalah veya Kabballah’ı tercih ederler. Elinizdeki

bu kitap, Mistik Kabala dışında Hermetik Kabala üzerinde yazılmış Türkçe tek teorik kitaptır. Gerçek Şifa Sanatı isimli kitabımız ise Kabalistik yöntemlere dayanan pratik bir kitaptır.

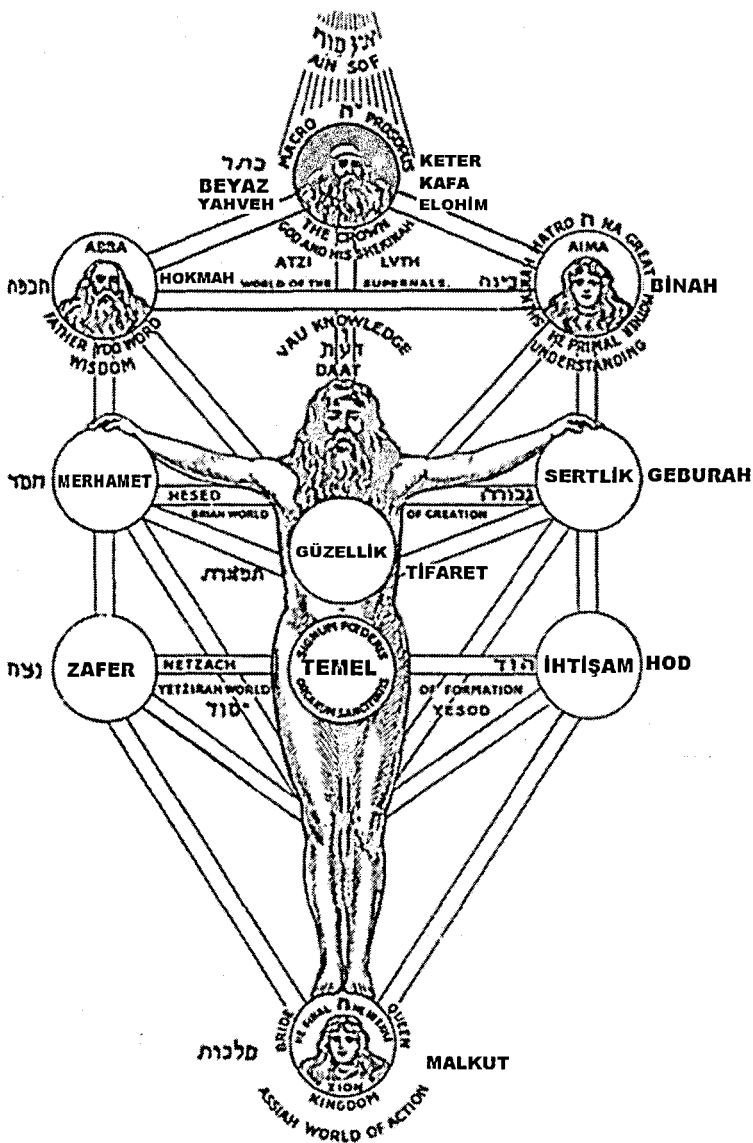
Son olarak, Altın Şafak sistemini inceleyenlerin dikkatini, Westcott'un Sefer Yezirah tercümesinde, yollara verilen tekabüllerin farklı olduğu çekebilir. Bunun iki nedeni var, Sefer Yezirah'ın farklı versiyonları vardır ve bunlarda tekabüller farklı olabiliyor. Diğer yandan, Altın Şafak Hermetik Cemiyetinin bu yollara atfettiği tekabüller tercümenin yapıldığı zaman sıkı korunan sırlarından biriydi. Bu konuda Mistik Kabala ve www.hermetics.org sitemizde yeterince bilgi vardır.

Kemal Menemencioğlu

Kabala İncelemesine Giriş

Yazan Dr. William Wynn Westcott

Çeviren Kemal Menemencioğlu

KUTSAL SEFİROT AĞACI

Giriş

Ökült bilimlere açık olan edebiyat, felsefe ve din öğrencileri, eski çağ Rabbilerin Kabala'sı üzerinde biraz durmayı deneyebilir; çünkü dinleri veya inançları ne olursa olsun, içinde doğduğu veya reşit olduktan sonra seçtiği inanç ve öğretilerle diğer dinleri karşılaştırarak sadece bilgileri değil, hayat ve kader görüşleri de genişleyecektir.

Bu konuda kazanılacak yarardan emin olarak, dikkatinizi eski İbrani Kabala dogmalarına çekmek isterim. Ben deniz belirli bir derinlik gerektiren bu incelemeye erken yaşta girecek kadar talihliydim ve sonraki yıllarda bu Yahudi dini felsefesi hakkında biraz bilgi biriktirebildim; Gül Haç cemiyetine üyeliğim sayesinde bu konudaki bilgimi daha da geliştirdim. Ancak Kabalacı kitapların sayısı ve kapsamı, birçoğunun bizzat Rabbinik İbranice veya Keldanicede incelenmesi gerekliliği, bundan yirmi yıl önce 1888 yılında Hermetik öğrencilerden oluşmuş bir cemiyette konuşma metni olarak hazırlanan bu yazının yazıldığı vakte kıyasla özgüvenimin

azalmasına neden olmuştur. O tarihten sonra Jean de Pauly'nin 'Zohar'ın Fransızca tercümesi ve Arthur E. Waite'in Kabala Edebiyatı ve Tarihi (The Literature and History of the Kabbalah) kitapları yayınlanmıştır. Yine de bu küçük yazının Kabala'nın daha kapsamlı eserlerine hâkim olmak için gerekli vakti bulamayanlara yararlı olacağı düşüncesindeyim.

Elinizdeki yazıda gerektiği yerlerde Eski Ahit'e gönderimlerde bulunulmuş, ancak Yeni Ahit'e veya İsa'nın öğrettiği inanç ve doktrinlere kasten referansta bulunulmamıştır. Eğer Kabalada iddia edilen Kutsal Üçleme bağlantısını irdelenmek isteyen varsa Zohar ii. 43, b. kısmına veya bunun C.D. Ginsburg'un "Kabbalah" kitabında bulunan İngilizce'sine bakabilir.

WM. WYNN WESTCOTT, M.B.

Kabala

*İ*tiraf etmeliyim ki Kabalanın menşei kadim çağların sislerinde kaybolmuştur; hiç kimse onu kimin çıkardığını veya ilk öğretmenlerinin kim olduğunu kanıtlayamaz. Kökenlerinin M.Ö. 515, İkinci Mabet döneminde yaşayan İbrani hahamlara dek indiği konusunda epey kanıt bulunmaktadır. Daha ötesini gösteren bildiğim hiçbir kanıt yoktur.

Yahudilerin Babil'deki esaretinin Yahudi tradisyonunun Keldani irfanı ve inançlarından etkilenmesine yol açtığı ileri sürülmüştür. Şüphesiz, öğreti erken dönemlerinde tamamen sözlü aktarılmaktaydı, dolayısıyla Kabala veya İbranice imlasıyla QBLH kelimesi QBL; kabul, almak kelimesinden gelir; öğreti aktarılırken onu aktaran zihinlerin filtresiyle değiştirilmiştir. Asırlar sonrasına dek herhangi bir bölümünün yazıya döküldüğüne dair bir kanıt yoktur. Tuhaftır, Kabala hem Musa'nın Egzoterik Pentatek [Musa'ya atfedilen "Beş Kitap", Tevrat] kitaplarından, hem de giderek kabaran şerh ve tefsirlerden, yani Talmud'u oluşturan Mişna ile

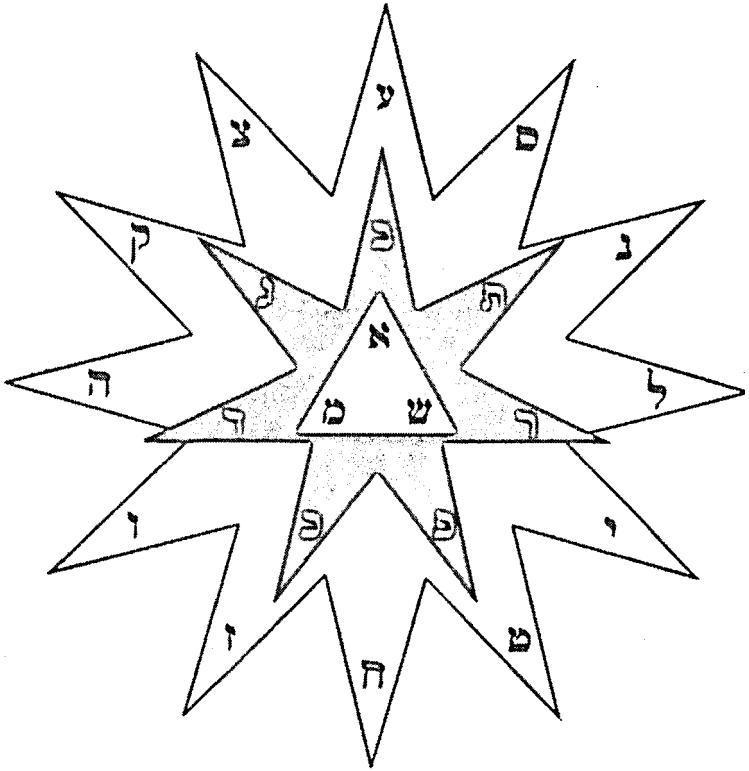
Gemara'dan ilginç bir şekilde ayrı tutulmuştur. Bunlar, Kabalanın derin ve gizemli doktrinlerinden etkilenmeden, bizzat İbrani tanrıbiliminden gelişmiş gibidir. Benzeri bir şekilde Hindistan'da ezoterik bir dizi yazıdan oluşan Upanişadlar'ın genel halkın kullanımı için talimatlar içeren egzoterik* Brahmanalar ve Puranalar ile yan yana geliştiğini görürüz.

Halen mevcut olan en eski Kabalistik kitaplar konusunda ise modern eleştirmenler kitapların ait olduğu söylenen dönemleri reddediyor, kitapları yazdığı iddia edilen yazarların o kitabı yazabilecek en son kişi olduğunu kanıtlamaya çalışıyorlar. Oysa eserlere bir tarih veya yazar saptamaya gelince, aynı eleştirmenler aralarında büyük fikir ayrılığı yaşamaktadırlar. Yıkıcı eleştiri gerçek bilgiyi elde etmekten çok daha kolaydır.

Belli başlı eski Kabalacı metinler şunlardır:

“Sefer Yezirah” veya “Oluşum Kitabı” en eski metindir ve dini atalardan Patriyark İbrahim'e atfedilmektedir. Bana ait olan İngilizce tercüme ise birkaç baskı yapmıştır. Bu eser, Yaradılış (Tekvin) bölümüyle ilgili çok ilginç bir felsefi şema vermektedir. Bu şema dünyanın, güneşin, gezegenlerin, elementlerin ve insanın kökeni ile İbrani alfabenin yirmi iki harfi arasında bir paralellik kurar. Bu şemada harfler üçe (Triad), yediye (Heptad) ve on ikiye (Dodecad) bölünür. Üç ana harf; A, M ve Ş ilksel Hava, Su ve Ateş'e; yedi çift harf gezegenlere ve zamanın yedili sınıflandırılmasına vs; on iki tek harf ise aylara, Zodyak burçlarına ve beden organlarına göndermede bulunur. Modern araştırmacılar bu eserin antik versiyonlarının ilk olarak M.S. 200 tarihinde derlendiğini

*Zahiri

Sefer Yezirah'a göre 22 Harf

kabul etme eğilimindedirler. Hem Kudüs, hem de Babil Talmud'larında "Sefer Yezirah"tan bahsedilir. Eser tıpkı Mişna gibi Yeni-İbrani dilinde yazılmıştır.

İbranice'de ZHR veya ZUHR olarak yazılan "Zohar" veya "Sohar" olarak bilinen "İhtişam Kitabı" veya "Işık Kitabı"; Tanrı, Melekler, Ruhlar ve Kozmoloji konularını içeren birçok farklı metnin derlenmesinden meydana gelmiştir.

Kitabın yazarlığı MS.160 yılında yaşamış olan Rabbi Simon ben Jochai'ya atfedilmektedir. Kendisi İmparator Marcus Aurelius Antoninus'un valisi Lucius Aurelius Verus'un zulmüne uğrayıp, bir mağarada yaşamaya zorlanmıştır. Bu eserin önemli bölümleri sözlü geleneklerden derlenmiş olabilir. Ancak bir bütün olarak ilk defa 1290 yılı civarlarında Guadalajara'lı Rabbi Moses de Leon tarafından İspanya'da yayınlandığı vakte kadar, esere farklı ellerce farklı ilaveler yapılmıştır. Bu tarihten sonraki gelişimi bilinmemektedir. Mantua'da 1558 yılında, Cremona'da 1560 yılında ve Lublin'de 1623 yılında matbu baskıları çıkmıştır; bunlar "Zohar"ın İbrani dilinde yazılmış üç ünlü kodeksidir. İbranice okuyamayanlar için Zohar'ı etüt etmenin en pratik yolu, Baron Knorr von Rosenroth'un 1684 yılında "Kabbala Denudata" başlığı altında Latinceye yaptığı kısmi tercümeleri ile S. L. MacGregor Mathers tarafından bunların İngilizceye tercümeleri olacaktır ("Siphra Dtzenioutha" - "Book of Concealed Mystery" - "Gizli Sır Kitabı"; "Ha Idra Rabba," "Greater Assembly" - "Büyük Meclis"; ve "Ha Idra Suta," "Lesser Assembly," "Küçük Meclis"). Bu üç kitap, Zohar'ın tonu, stili, içeriği konusunda iyi, ancak kısmi bir görüş verir. Zohar'ın diğer metinleri: Hikaloth (Saraylar), Sithre Torah (Kanunun Sırları), Midrash ha Neelam (Gizli Tefsir), Raja Mehemna (İtikatlı Çoban), Saba Demishpatim (Yaşlıların Sözleri), Peygamber Elias ve Januka, Genç Adam ile Tosephta ve Mathanithan adlı notlardır.

Şu anda Jean de Pauly tarafından Zohar'ın eksiksiz ve son derece skolastik bir Fransızca tercümesi basılmak üzeredir.

Diğer ünlü Kabalistik eserler şunlardır: Rabbi Azariel ben Menachem'in "On Sefirot'un Şerhi" (M.S. 1200); Rabbi Akiba'nın "Alfabe", "Cennet Kapısı", "Enoch Kitabı";

“Pardes Rimmonim veya Nar Bahçesi”; “Tecelliler Üzerinde Bir Çalışma”; Chajim Vital’in “Otz ha Chiim, veya Hayat Ağacı”; Isaac de Luria’nın “Rashith ha Galgulum, veya Ruhların Devri” Isaac de Luria; ve özellikle 1070 yılında ölen ve ayrıca Avicebron olarak bilinen ünlü İspanyol Yahudisi Ibn Gebirol’un yazıları ve onun başyapıtı olan “Hayatın Pınarı” veya “Krallığın Tacı” adlı eseridir.

Kabala öğretisi her biri bir süre ünlü olan birkaç okulla sınıflandırılmıştır: 1190 -1210 yılları arasında Rabbi Kör Isaac, Rabbiler Azariel ve Ezra, ve Moses Nachmanides’in Gerona Okulu. Rabbiler Jacob, Abulafia (ölüm 1305), Shem Tov (ölüm 1332), Akko’lu Isaac’ın Segovia Okulu. Rabbi Isaac ben Abraham Ibn Latif okulu (yaklaşık 1390), Abulafia (ölüm 1292) ve Joseph Gikatilla (died 1300) okulu; ayrıca Rabbiler Moses de Leon (ölüm 1305), Menahem di Recanti (ölüm 1350), Isaac Luria (ölüm 1572) ve Chajim Vital’in (ölüm 1620) “Zoharistler” okulları. Ünlü Alman Kabalistler arasında John Reuchlin veya Capnio, iki ünlü eser yazmıştır: “De Verbo Mirifico,” ve “De arte Cabalistica.”

Genelde Kabalacılar arasında iki meyil vardır: biri tamamen doktrin ve dogmayla; diğeri kabalanın pratik ve mucizevi işleyişiyle ilgilenir.

Mucizevi işleyişle ilgilenen Rabbiler arasında Ari ismiyle de bilinen Isaac Luria ve garip bir biçimde Müslümanlığı seçen Sabatay Sevi vardır. Bu her iki Rabbinin eserlerinden oluşan okült külliyyatın yaşayan temsilcileri vardır. Genelde dağınık bireyler halindedirler; inisiye grupları nadirdir. Orta Avrupa’da, özellikle Rusya’nın belirli bölgelerinde, Avusturya ve Polonya’da halen Kabalaya atfettikleri garip şeyler yapabilen ve “Mucizeler Yapan Rabbinler” olarak bilinen Yahudiler vardır ve İngiliz Kabalacı ritüel ve tılsım öğrencilerinin

açıklanması çok zor şeyler yaptığı görülmüştür.

Eski metinlerle ilgili Rabbi Tefsirlerinin çoğu birbiriyle ihtilaflı o denli kabarık bir Kabalacı külliyat oluşturur ki kavranması neredeyse imkânsızdır. Halen ülkemizde eski yazmalarda ne kadar saklı doktrin bulunduğunu bilen bir Yahudi veya Hıristiyan yoktur herhalde.

Dogmatik veya Teorik Kabala, Tanrı, Melekler ve insandan daha ruhani varlıklar; insan Ruhı, onun çeşitli yönleri ve parçaları; doğum öncesi yaşam, reenkarnasyon ve çeşitli ince âlemler ve varlık boyutlarına dair felsefi kavramlar sunar.

Pratik Kabala, Eski Ahit'te her cümle, kelime ve harfi inceleyerek mistik ve alegorik yorumlar getirmektedir. Harf, rakam ve onların karşılıklı ilişkisi türleri; Gematria, Notarikon ve Temura ilkeleri; ilahi ve meleksel isimlerinin tılsımlara uyarlanması; sihirli karelerin (vefkler) hazırlanması ve sonradan ortaçağ majisinin temelini oluşturacak çeşitli konulara giren, çok kapsamlı bir sistemdir.

Belirli bir Kabalistik eseri okumak yerine, onun felsefesi konusunda genel bir fikir edinmek isteyenler için üç temel eser mevcuttur. Bunlardan ikisi İngilizcedir; biri Dr. C. Ginsburg'un 1865 yılında yayınladığı eserdir. Doktrinlerinin resmi ve kapsamlı bir özetidir. Diğer Arthur E. Waite'in [A.E. Waite önemli bir Altın Şafak üyesiydi] 1902 yılında yayınladığı "Kabala Öğretisi ve Edebiyatı" (The Doctrine and Literature of the Kabbalah) adlı mükemmel eseridir. Ayrıca Fransızca olarak Adolph Franck'ın 1889 yılında yayınladığı bir eser vardır. Ancak bu daha çok betimleyici özelliktedir ve ayrıntılara pek girmez.

İbrani sisteminde, Hint dini felsefi sisteminin ana noktalarına değinilmemekte veya bu sistem temel farklılığından

dolayı dışarıda tutulmaktadır. Örneğin, Başka Alemler Kozmolojisine, bunlar yok edilen Dengesiz Güç Alemlerinden farklıysa pek değinilmemektedir; Karma denilen yasanın değişmezliği ilkesi çok önemli bir yer kaplamaz; reenkarnasyon öğretilir, ancak yeniden doğuş genelde üç yaşamla sınırlıdır.

Kabalacı öğretinin küçük bir parçası Yahudi Talmud'da bulunmaktadır, ancak bu metinlerde gerçek Kabala'da bulunmayan, örneğin insanların önceki yaşamlarının günahlarından dolayı hayvan biçimlerinde veya erkeklerin kadın olarak yeniden doğmaları gibi biraz kaba bir anlayış vardır.

Unutmamak gerekir ki birçok doktrin birkaç Rabbinin öğretileriyle sınırlıdır ve belirli bir konuda eski bir doktrin ile yeni bir doktrin arasında bazen büyük farklar ortaya çıkmaktadır, bu değişik devir ve okullar, Rabbilerin kitaplarında açıkça görülmektedir. Bazı Kabalacı öğretiler daha hiç basılmamıştır ve günümüze dek sadece mürşitten müride aktarılmıştır. Hiçbir İbranice kitapta bulunmayan ve Gül Haç ve Hermetik Localarda öğrettiğim konular da vardır. Eski İbranice kitapların dikkatli bir incelemesi, onlara, bazı dogmaları sadece ona layık olan öğrencilerle sınırlamak, bilinçsizce yayılıp cahil veya çıkarıcı kişilerin istismarlarına maruz kalmasını önlemek amacıyla bazı kasıtlı “perdeler”in konulduğunu gösterir.

Kabalistik külliyata herhangi bir önemli ilave yapılmadan iki üç asır gibi bir süre geçmiştir. Ancak bundan önce, felsefi temayı açıklamaya veya genişletmeye yönelik uzun bir serh ve tefsir silsilesi üretilmiştir.

Daha önce belirttiğim gibi Kabalanın bir somut bütün ve felsefi sistem olarak ilk ne zaman biçim kazandığı sorusu belki hiçbir zaman yanıtlanamayacaktır. Ancak onu İbrani

dininin ezoterizmi olarak kabul edersek – ki bunun doğru olduğuna inanıyorum – ortaya çıkışının şüphesiz Jehovah, Yahveh ibadetinin esas ilkelerinin ortaya çıkışıyla yaklaşık aynı zamana denk düşmesi gerekir.

On iki kavimin oluşumunun tarihi bir gerçek olup olmadığı veya Musa ve hatta Kral Süleyman'ın gerçekten var olup olmadıklarını tartışan bazı şüpheli araştırmacıların iddialarına burada yer vermeyeceğim. Bu çalışmamızın maksadı açısından, İkinci [Süleyman] Mabet döneminde (M.Ö. 536) Asya hâkimi Kirus'un, M.Ö. 587 yılında Babil Kralı Nebuchadnezza tarafından zorla tutsak edilen bazı Yahudilerin Kudüs'e dönmelerine ve İbrani dinini icra etmelerine izin verdiği tarihte, Yahudi ulusunun Yahveh teolojisine, bir rahip kast sistemine ve somut öğretilere sahip olduğunu bilmek yeterli olacaktır.

Kudüs'e dönüşten sonra, M.Ö. 450 yılında İbranilerin Eski Ahitlerini derleyip düzelterler, Ezra ve Nehemiah'tı; Tevrat'ın Musa tarafından yazıldığını ve Kral Süleyman'ın hükümdarlığını inkâr edenlere göre bu kişiler Pentatek'i yazdılar.

Yenilenmiş din M.Ö 320 yılına dek devam etti. Bu tarihte Kudüs Ptolemy Soter tarafından işgal edildi. Ancak Soter Yahudi dininin temellerine dokunmadı. Gerçekten de halefi Ptolemy Philadelphus yaklaşık olarak M.Ö. 277 yılında İbrani metinlerin revize edilmelerini ve yetmiş iki âlim tarafından Yunancaya tercüme edilmelerini sağladı. Bu tercüme asırlardır Eski Ahit'in Septuagint uyarlaması olarak bilinir.

Bundan sonra Yahudilerin başına başka belalar geldi ve Kudüs M.Ö. 170 yılında Antiochus tarafından işgal edilip yağma edildi. Bunu Makkabilerin uzun savaşları takip etti ve Romalılar Judea'yı işgal ettiler. Sonra Yahudilerle arası bo-

zulan Pompey, şehri işgal etti. Şehir kısa bir süre sonra M.Ö. 54 yılında Romalı General Crassus tarafından yağma edildi. Yahudi dini her şeye rağmen muhafaza edildi. İsa'nın yaşadığı devirde bütün dini kutlama ve bayramların mevcut olduğunu görürüz. Kutsal Şehir M.S. 70 yılında sonradan Roma İmparatoru olan Titus tarafından işgal edildi, yağmlandı ve yakıldı.

İbranice Eski Ahit bütün bu sıkıntılara rağmen muhafaza edildi; ancak kaçınılmaz olarak birkaç kitabında birçok değişiklik ve ilaveler olmuştur. Bir rahip sınıfı silsilesi tarafından aktarılan ve halka sunulan Eski Ahit'e dahil edilmeyen daha ezoterik öğretiler de değişik öğretmenlerin etkileriyle değişime uğramış olabilir.

Bu devreden kısa bir süre sonra Eski Ahit kitaplarının günümüze dek gelen ilk şerh ve tefsirleri hazırlanmıştır. Bunların en eskileri yaklaşık olarak M.S. 100 yılında "Kanun" üzerine yazılan "Targum of Onkelos" ve "Peygamberler" veya "Nebiler" üzerine yazılan Jonathan ben Uzziel'in eseridir.

Yaklaşık olarak M.S. 141 yılında Judea'lı* Rabbilerin ünlü eseri "Mişna" yazıldı ve "Talmud" denilen çok kapsamlı ve kabarık İbrani doktrinlerin derlemesine temel oldu. Bunların iki versiyonu vardır. En önemlisi Babil'de, diğeri Kudüs'te derlenmiştir. Esas "Mişna"ya Rabbiler "Gemara" denilen tefsirleri ilave ettiler. Bu zamandan itibaren İbrani literatürü epey genişledi ve en azından 1500 yılına dek dini eserler çıkaran bir sürü İbrani Rabbin vardı. İki Talmud ilk kez Venedik'te sırayla 1520 ve 1523 yıllarında basıldılar.

Eski Ahit kitapları Yahudiler'e asırlarca yol gösteren bir

* Judea, Avrupalıların İsrail'e veya Kenan diyarına taktıkları isimdir.

meşale olmuştur, ancak bilgili Rabbiler sadece bunlarla yetinmediler ve onları iki paralel literatür dizisiyle takviye ettiler. İlki Talmud'a dayalı olarak Eski Ahit'i açıklamak ve halkı eğitmek üzere Musa tarafından verilen On Üç Tartışma Kuralı'nın tefsiridir, diğeri ise gizli doktrin ve ezoterik anlamlarını açıklamaya yönelik uzun, daha karmaşık ve derin bir metindir. Oluşum Kitabı, Sefer Yezirah ve İhtişam Kitabı, Zohar, eski Rabbilerin ehil olmakla övündükleri ve hatta Tanrının halka ifşa edilen yazılı kanundan ayrı olarak, Musa'nın rahiplere ifşa etmesi için verdiği "Gizli Bilgi" olduğunu dair iddia ettikleri sözlü geleneğin özü ve cevherini temsil etmektedir.

Kabalanın ilkesel düşüncelerinden biri de, ruhsal bilgeliğin On Sayı ve Yirmi İki Harften oluşan Otuz İki Yoldan elde edildiği düşüncesidir. Bu On Sayı, İlahi Tecelli Sefirot'u, Yüksek Ana Binah'ın Büyük Denizi, Kristal Denizin Kutsal Sesler Korosunu simgeler. Üç esas Element, Yedi Gezegen ve güneşin yıllık seyrinde beşeri yaşama yön veren Semanın On İki Zodyak Etkisi ile Evrenin, Doğanın Yirmi İki okült gücünü simgeler. "Sefer Yezirah" tercümemin sonunda Otuz İki Yolun adları ve açıklamalarını verdim.

Kabala ve Ortodoks Yahudilik arasındaki bağın göstergesi Rabbilerin Eski Ahit kitaplarını ruhsal yaşam kültürü için Yirmi İki (harfler) diziye sınıflandırmış olmalarıdır. Bu sınıflandırmayı, Eski Ahit'in otuz dokuz kitabından on iki küçük peygamberin kitaplarını bir diziye; Rut'u Hakimler'e; ve Ezra'yı Nehemya'ya ilave ederek ve ikişer kitaptan oluşan Samuel, Krallar ve Tarihler kitaplarını birer kitap sayarak elde ettiler. Ezra'nın zamanında otuz dokuz kitap saptanmıştı.

Kabalayı açıklayan kitaplara dönersek, onlara atfedilen kökenlerinin doğruluğu ve otantiklikleri bir yana, kadim

eserler Sefer Yezirah ve Zohar'ın, kozmoloji alanında derin sezgiler ve uzak sonuçlar içeren imalar, açık ve berrak bir ruhsal felsefe içerdiği inkâr edilemez. Bu kitaplar özel bir statü ve teolojik bir doktrin külliyatının, yani Kabala'nın, temellerini atma onuruna layıktır.

Umumi İbrani dininin esas dayanağı ve temeli her zaman için Yahveh'in (Jehova) seçilmiş halkına ifşa ettiği Kanunları beyan eden Pentatek, yani Musa'ya atfedilen beş kitap olmuştur. Bu kitaplarla başlayan Eski Ahit'i, tarihi kitaplar, peygamberlerin şiişsel öğretilerini içeren kitaplar takip etmiştir ancak birçok bölüme maddi ve dünyevi özellikler hâkimdir ve büyük din kitaplarında beklenen ruhsal tertip yoksunluğu ve bazen de günümüzün ahlâki değerleriyle çatışmalar görülmektedir.

Üç bin yıl önce bir küçük ulus için birçok konuda hayati önem taşıyan Musevi Kanunları hijyen hususlarını düzenlemeye yönelik çok sayıda ayrıntılı kurallar, hatalı fânilere karşı çok kıyıcı cezalar ve acımasız yaptırımlar getirmektedir. Oysa, bunlar modern görüşün milyonlarca dünyalarıyla Evreni Yaratan bir Tanrıdan tecelli etmesini beklediği şeylerle pek uyuşmaz. Ayrıca, ölüm sonrası yaşamdan neredeyse hiç söz edilmemesi, İsa'dan gelecek yeni ifşaları gerekli kılan bir maddecilik sergilemektedir. Muhafazakâr İngilizler bu sözlere kuşkuyla baksalar da, onlardan Eski Ahit'te ölüm sonrası yaşam veya ruhun ıslahı için bir dizi yaşamdan geçmesi ve ruhun ölümsüzlüğünü açıklayan bir metini göstermeleri istendiğinde onları bulamazlar ve papazların: "Eğer açıkça konmamışsa da ima edilmektedirler" demeleri ile yetinirler. Acaba gerçekten ima edilmişler midir? Eğer edilmişlerse, nasıl oluyor da Eski Ahit'teki önemli yazarlardan öğretilere taban tabana zıt alıntılar yapılabiliyor? Ve nasıl

oluyor da modern bir yazar şunu söyleyebilmiştir: “Eski Ahit’te iyi işlerin ödülü refahtı; Yeni Ahit’te ise geçimsizliktir.” Bu, sadece gelecek bir hayat veya hayatlar olmadığında veya Eski Ahit öğretisinde bir ödül ve cezalandırma döneminden bahsedilmiyorsa mümkün olabilirdi.

Ne var ki bu gözlem doğrudur ve Eski Ahit insanın hayvan kadar ölümlü olduğunu öğretmektedir, örneğin (Vaiz iii. 19): “Çünkü Ademoğullarının başına gelen, hayvanların da başına gelir; ve başlarına gelen şey birdir; bu nasıl ölüyorsa, öteki de öyle ölüyor; hepsinin bir soluğu var; ve adamın hayvana üstünlüğü yoktur; çünkü hepsi boş. Hepsi bir yere gidiyorlar; hepsi topraktır, ve hepsi yine toprağa dönüyorlar... Ve gördüm ki, adamın kendi işlerinde sevinçli olmasından daha iyi bir şey yoktur; çünkü onun payı budur; çünkü kendisinden sonra olacak şeyi görmek için onu kim geri getirecek?” Gerçekten de kendi Egosu, Ruh veya Yüksek benliğinden başka kim olabilir?

Ancak belki de bu kitap adı sanı belirsiz bir Yahudi veya yarı Keldani veya bir Babil’linin kaleminden çıkmıştır. Ama kesinlikle hayır, zira bütün Yahudi âlimler bu kitabı Yahudilerin en görkemli döneminin kralı Süleyman’a atfediyorlar. Eğer Yahudiliğin özü ruhun ölümsüzlüğü olsaydı, Süleyman bunu o denli aşikâr bir biçimde inkâr etmezdi.

Yine, Tekvin’de Yaratılışın öyküsüne baktığımızda aynı hikâyeyi görürüz. Hayvanlar topraktan yapılmıştır, insanlar topraktan yapılmıştır, Havva Adem’den yapılmıştı ve her birinin sureti içine hayat nefesi “Nephesh Chiah” (Nefes Hiyah), can üflendi. Oysa Adem’in bir süre deneyim kazanmak, ıslah olmak için orada ikamet edecek, sonradan farklı bir gelişim evresine geçip nihayet İlahi kaynağa geri dönecek Yüce Zekâ’dan bir Işın aldığına dair herhangi bir ipucu yok-

tur. Ancak, bu eserlerin yazarları her kimse, insanın daha yüksek bir tarafı, Ruh Varlığı olduğu konusunda herhangi bir kavramdan yoksun olmaları herhalde olası değildir. Eleştirel görüşe göre belirli bir dönemde dini felsefe Eski Ahit'ten çıkarılmış ve imtiyazlı bir sınıfa ayrılmıştı. Bu durumda halk için sadece katı ve kesin kanun ve gelenekleri içeren dış katman kalmıştı. Dini kitap olarak Eski Ahit'te olmayan ruhsal felsefe Kabala'nın esas özü olabilir; zira bu Kabalacı dogmalar İbranice olup ruhsal ve görkemli bir yüceliğe sahiptir. Eski Ahit onların ışığında okunduğunda bir ulusun sahip çıkmasına layık bir eser olmaktadır. Burada Kabalanın öz esasları ve kadim temelinden söz ediyorum. Doğrudur, mevcut birçok eserde bu asli hakikatler asırlara yayılmış derleyicilerin hayali ve çoğu zaman kaba ilaveleri ve şarklı imgeleriyle örtülmüştür. Ancak bütün bunların ardında saklı bir İlahi Gücün anahtar ilkeleri, onun tezahür eden Tecellileri, insan yaşamını diriltmesi, ruhların öte yaşamları, dünyevi yaşamın faniliği burada tam anlamıyla açıklanan temel doktrinlerdir ve bunlar Yahudilerin Kabalası ile Budizm ve Hinduizm'in ezoterik denilen öğretileri arasındaki temas noktalarıdır.

Belki de Protestan kilisesinin koptuğu Katolik kilisesi, ilk başlarda Kitab-ı Mukaddes'in ezoterik mahiyetine ve görünürde tarihi olup aslında meselsi olayları kapsayan Yahudi kitaplarının gerçek manalarına varmanın anahtarı olarak, Ezoterik Kabalayı anlamak için gereken ruhbani yöntemlerine vakıftı. Bunu doğru kabul edersek, Katolik kilisesinin asırlar boyunca ruhban sınıfının dışında olanların Eski Ahit'i irdellemelerine karşı neden caydırıcı bir tavır aldığı açıklığa kavuşur. Aynı şey, Protestanların hırçın rahip sınıfının Reformasyon ile birlikte ruhban sınıfı haricindekileri Eski Ahit

kitaplarını okumaya teşvik etmekle hata yaptığını akla getirir.

Musa'ya ait olan ve öteki Eski Ahit kitaplarının lafzî yorumları, tekrar tekrar zalim ve kıyıcı sistemleri desteklemek için kullanılmıştır. Bunun dikkat çekici bir örneği yüz-yıl önce gibi yakın bir zamanda cereyan etmiş, Protestan ülkelerin rahipleri oybirliğiyle Yahudilere zorunlu olan Yahve kanunlarına dayanarak köle ticaretinin devam etmesini desteklemişlerdir.

O dönemin serbest düşünürleri ezilen ve zulüm gören ırkları kollamışlardır. Asırlardır en bilge insanlar, en büyük bilim adamları İbrani yazıtlardaki talimatlar, iddialar ve öykülere atfedilen yanılmazlığa karşı verdikleri mücadelelerde hep başarıdan başarıya koşmuşlardır.

Eski Ahit gerçekten de belli bir düzeye kadar binlerce Hristiyan'ı bir arada tutmaktadır. Zira İsa, öğretisini Yahudi halkının doktrinleri üzerine inşa etmiştir. Ancak günümüzde türeyen sayısız Hristiyan mezhep ve fırkaların hemen hepsi ortaya çıkışlarını Kitab-ı Mukaddes'in kişisel yorumunu yapma hakkından almıştır. Oysa kitabın tefsir anahtarları kayıp veya en azından eksik olduğu ve onların yardımı olmadan kritik hataların kaçınılmaz olduğu açıklansaydı, herkes yorum hakkına sahip olmazdı.

Kitab-ı Mukaddes'in farklı yorumlarının sayısındaki artış, bu yorumlar fuzuli ve beyhude olmasına rağmen çok önemlidir. Çünkü yüzlerce mezhep ve fırkanın takipçileri kendilerinde sadece kişisel yorum hakkını görmekle yetinmemişler, Kitab-ı Mukaddes için iddia ettikleri yanılmazlığın kendi kişisel propaganda veya kilise servisleri üzerine yansıması kaçınılmazmış gibi, kendi dışında olanları kınama görevini üstlenmişlerdir. Her köy, dini hoşgörüsüzlük lanetiyle kavrulmuş ve mezhepler kendilerine sadece başkaların-

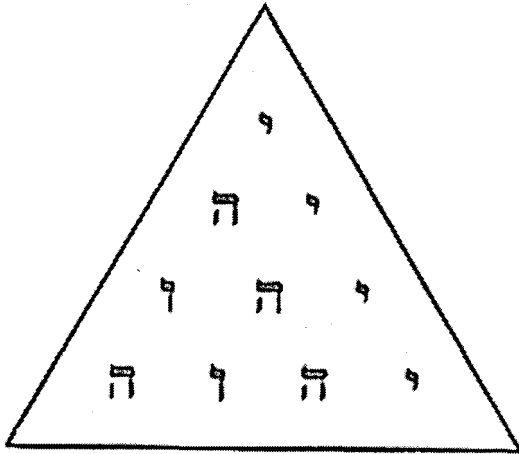
dan ayrılma hakkını değil, aynı zamanda dar çevrelerinin dışındaki herkesi eleştirmek, infaz etmek ve cehennemlik olarak tanımlamak hakkını kendilerinde görmüşlerdir.

Mistikler, Okültistler ve Teozofistler bütün dinlerin ortak temel ve kökenini göstererek ve mevcut müşterek aydınlanma olasılığını açıklayarak gerçekten iyi (ve Tanrısal) bir hizmette bulunuyorlar. Hoşgörü ve karşılıklı saygıdan çokça iyilik doğabilir. Oysa dincilerin ayrılıkçı mücadeleleriyle bütün inançlar zarar görür ve din; hoşgörüsüzlük, çekişme ve kibrin diğer adı olur. Bundan sonra bir mezhebin azimli bir üyesinin bütün uğraşı, İsa'nın "Yargılamayın ki yargılanmayasınız" sözüne tam olarak ters düşerek, başkalarının çabalarını kınamaya her an hazır olmasına dönüşür.

Yahudilerin bir mezhebi Sadukilerden gelen Caraiteler, tarih boyunca Kabalayı reddetmişlerdir. Ayrıca belirtmek gerekir ki ülkemizin [İngiltere] günümüzdeki İbrani hahamları pratik Kabalayı izlememekte ve Dogmatik Kabala öğretilerini kabul etmemektedirler. Öte yandan, birçok ünlü Hristiyan yazar Doktrinsel Kabalaya karşı sempatilerini ifade etmiştir.

M.S. 420 yılında ölen St. Jerome "Marcella'ya Mektup" adlı eserinde On Sefirot'a atfedilen bütün Kabalistik İlahi isimleri verir. Diğerleri arasında Raymond Lully, 1315; Dördüncü Papa Sixtus, 1484; Pic de Mirandola, 1494; Johannes Reuchlin, 1522; H. Cornelius Agrippa, 1535; Jerome Cardan, 1576; Gulielmus Postellus, 1581; John Pistorius, 1608; Jacob Behmen, 1624; ünlü İngiliz Gül Haç mensubu Robert Fludd, 1637; Henry More, 1687; ünlü Cizvit Athanasius Kircher, 1680; ve Knorr von Rosenroth, 1689, gibi isimlerdir. Bunlara ayrıca modern Fransız Okült Bilimler yazarları Eliphaz Lévi ve Edouard Schuré, İngiliz yazarlar

Dr. Anna Kingsford ve Edward Maitland ilave edilmelidir. Ünlü Alman filozof Spinoza da (1677), Kabala öğretilerine oldukça önem vermiştir.

Pratik Kabala

*D*ogmatik Kabaladan önce Pratik Kabalayı ele alalım. Teorik Kabanın incelenme sebebi, belki de ilk olarak Pentatek'in [Musa'nın beş kitabının] yakından incelenmesiyle ilgili olmasıdır. Bu inceleme Pentatek'in her cümle, kelime ve harfinin İlahi İlhamdan kaynaklandığı ve tek bir nokta veya başlığın (en küçük İbrani harfi Yod'un) bile göz ardı edilmemesi gerektiği kuramına dayanır. Rabbinler her kelime ve harfi saydılar; her harfin bir sayı karşılığı olduğu için, bütün Tanrı isim ve sıfatlarının, özel isimlerin ve ilahi emirleri içeren bütün sözlerin sayısal değerlerini hesapladılar.

İbrani harfleri ve sayıları şöyledir:

Ayrıca kelime sonundaki değeri değişen birkaç harf vardır, son K, 500; son M, 600; son N, 700; son P, 800 ve son Tz, 900. İlahi İsim Yah, IH'nın sayısal değeri 15'dir ve 15 her zaman genel kullanımda 9 ve 6, ThV, Tet ve Vav. ile temsil edilir.

Kabalacı Rabbiler Eski Ahit'in kanun kitapları "Torah"ın sözlerinin yaşamda uygun davranış bilgisine bir kılavuz

İbrani Harfler ve Sayısal Değerleri

Alef	A	1
Beth	B	2
Gimel	G, Gh	3
Dalet	D, Dh	4
He	H	5
Vav	O, U, V	6
Zayin	Z	7
het (gırtlaktan)	H, K	8
Tet	T	9
Yod	I, Y	10
Kaf	K, Kh	20
Lamed	L	30
Mem	M	40
Nun	N	50
Sameh	S	60
Ayin	Aa, Ngh	70
Pe	P	80
Zadik (tıslama)	Z, tz	90
Kuf (keskin)	Q [K]	100
Reş	R	200
Şin	Ş	300
Tav	T, Th	400

olduğunu, Sinagogda ve evde okunması uygun metinler olduğunu söylerler. Ancak her söz, öykü, kanun ve olayın ayrıca daha derin, mistik bir anlam taşıdığını ve bunların

Gematria, Notarikon ve Temuria kurallarına göre hesaplama, çevirme, devşirme ile bulunabileceğini iddia etmişlerdi. Bu isimlerden ilki Grekçe, ikincisi Latince, fakat üçüncüsü İbranice bir kelimedir ve MUR kökünden gelmiş olup TMURH, devşirme (permütasyon) anlamına gelir.

On yedinci asrın en önemli Rabbisi Menasseh ben Israel, Musa'nın kitaplarını insan bedenine, Mişna adlı tefsirleri ruha, Kabalayı ise ruhun özüne benzetmiştir: "Cahiller ilkini, eğitilmişler ikinciye inceleyebilir, ancak en bilgeler tefekkürlerini üçüncüye yöneltirler." Kabalacıları ise kutsal metinlerde bolca bulunan sırlara nüfuz etmeyi mümkün kılan on üç kurala sahip ilahi teologlar olarak tanımlamıştır.

Birçok Kabalacı, öğreti ve metotların ilkel insanlara Cennetten Melekler tarafından indirildiğini iddia etmiştir ve Pentatek'in ilk Dört Kitabının anlatılan tarihi olaylar ve verilen kanunlar dışında kendi öğretilerini içerdğine inanırdı.

Zohar şöyle der: "Eğer Torah'ın bu kitapları sadece Esau, Hagar, Laban ve Balgaam hakkında öyküler ve onların sözlerini içeriyorsa, neden onlara "Mükemmel Kanun, Hakikat Kanunu, Tanrının Hakiki Şahidi" dendi – Bunun gizli bir anlamı olmalı. "Kanunun (Torah) sadece basit deyişler ve masallar içerdğini söyleyen insana eyvahlar olsun. Bu doğru olsaydı, zamanımızda bile daha saygın bir doktrin kitabı derlerdik. Hayır, her kelimenin ilahi bir manası vardır ve bu semavi bir sırdır. Kanun bir meleğe benzer, yeryüzüne gelmek için burada tanınmasını anlaşılmasını sağlayacak bir kılığa bürünmelidir; keza Kanun insanların onu alabilmesi için bir beden olarak kelimelerden bir kıyafete bürünmelidir, fakat bilge kıyafeti giyene bakar."

Belirli dönemlerde vasat Yahudi ve hatta Hristiyan Pederler de kutsal yazıtların hem lafzî, hem de mistik

anlamları olduğu konusunda benzeri beyanlarda bulunmuştur. Talmud'un "Sanherin" kitabında İsrail Kralı Manasseh, Musa'ya cariyeye Timnah ile Raşel'in adam otlarından daha anlamlı hikâyeleri olup olmadığını sorduğunda, Musa bu hikâyelerin içinde saklı anlamlar olduğunu açıklamıştı.

Kilise Babalarından Origen (M.S. 253), "Homilies" adlı eserinde dünyanın altı günde yaratılması, bitkilerin Tanrı tarafından ekilmesi gibi hikayelerin arkasında daha derin manalar saklayan mecazi anlatılar olarak görülmesi gerektiğini yazmıştır. Origen anlamın üç derecesini tanımlamıştı: bedensel, psişik ve ruhsal; ya da kutsal metinlerin bedeni, ruhu ve özü.

1340 yılında ölen Nicholas de Lyra, dört yorum yordamını kabul etti: harfî, alegorik, ahlaki ve batınî (ezoterik) veya mistik.

Bu görüş, Zohar'daki temayı yakın bir şekilde izlemektedir. Zohar ii. 99'da Kutsal Kanun sevgilisine kendini açan aşık bir kadına benzetilir. İlk kez bunu işaretlerle (ramaz), sonra fısıltılarla (derush), sonra yüzü peçeli konuşmayla (hagadah) ve sonunda yüzünü açarak aşkını beyan eder, ki bu da sod'dur, gizlilikte iletişim, sır.

Merhum Dr. Anna Kingsford ve Edward Maitland, sürekli olarak İbrani metinlerin arkasında gizli anlamların saklı olduğunu ısrar eden önemli Kabalacılar. Merhum H.P. Blavatsky kadim dinlerin kadim kutsal metinlerinin yedi düşünce planında açıklamaya tabi olduklarını söylerdi.

Kabalistler normal ve sonlu biçimi ile her İbrani harfte derin anlamlar bulmuşlardır. Ayrıca büyük harf, yanlış yerleşmiş harfler ve olması gerektiğinden farklı imlalı kelimelerde sırlar bulmuşlardır. Tanrıyı farklı yerlerde Aleph, A; veya Yod, I, veya Şin, Sh, Nokta, daire içinde Nokta, hatta

üçgen ve on, Yod'da oluşmuş bir Dekad ile temsil ettiler.

GEMATRIA, belirli bir sayısal değeri olan bir kelimenin, aynı sayısal değeri taşıyan başka bir kelimelerle ilintili olduğunu kabul eden bir yorumlama metodudur. Böylece belirli sayıların birkaç fikri birden temsil ettiği ve bu kelimelerin birbirini yorumlayabileceği düşünülmektedir. Örneğin, “Mesih”, Messiah, MShIch olarak yazılır ve sayısal değeri 358'dir ve IBA ShILH, Shiloh gelecektir ile aynı sayısal değeri taşır; dolayısıyla Tekvin 49 V, 10, Mesih konusunda bir kehanet olarak kabul edilirdi. Ayrıca NChSh, Nachash, “Musa'nın Yılanının” değeri de 358. Şin (Şin), Sh harfinin değeri 300 olduğu için bir kutsal sembol haline gelmiştir, zira RUCH ALHIM, Ruah Elohim, “Yaşayan Tanrının Ruhı” aynı sayısal değerdedir.

NOTARIKON, veya kısaltma iki biçime sahiptir. Birinde bir veya birkaç kelimenin ilk ve son harflerinden bir kelime oluşturulur; ikincisinde tek bir kelimenin harfleri alınır, harflere ek harfler eklenir ve bundan bir cümle üretilir. Örneğin, Tesniye 30 V. 12: “Musa sorar, kim bizim için Cennete çıkar?” MI IOLH LNV HShMILH, bu cümledeki kelimelerin ilk harfleri sünnet anlamına gelen MILH, mylah kelimesini oluşturur ve son harfleri IHVH, Yahweh, kelimesini oluşturur: dolayısıyla sünnetin, Tanrının gösterdiği, cennete giden yolun bir özelliği olduğu ileri sürülür.

Amen, AMN'in baş harfleri “Adonai Melekh Namen”, “Efendi ve itaatkar Kral” oluşturur. Rabbilerin tılsımlarında kullanılan ünlü güç kelimesi AGLA, “Ateh Gibur Leolam Adonai,” “Ebedi Güçlü Efendi” (veya Tu Potens In Saeculum Dominine) baş harflerinden oluşmuştur.

TEMURA daha da karmaşık bir yöntemdir ve çok sayıda ilginç kehanet (divination) yöntemine yol açmıştır. Bir keli-

menin harfleri belirli kural ve sınırlar içerisinde devşirilir veya çoğu kez bir diyagramla gösterilen belirli bir şemaya göre bir kelimenin harfleri başka harflerle değiştirilir. Örneğin, yaygın bir form alfabenin yarısını ters sırada diğer yarısı üzerine yazmaktır. Böylece ilk harf A, son harf T ile yer değişir, B harfi Şin (Ş) harfi ile yer değişir vs. Bu uygulama ile Yermiah 25 v. 26'da Sheshak kelimesinin aslında Babil anlamına geldiği söylenir. Bu permütasyon ATBSh, atbaş olarak bilinir. Bu ilkeye bağlı olarak diğer başka yirmi bir olası biçim görüyoruz, sırasıyla Albat, Abgat, Agdat: tam diziye "Tziruph bileşimleri" denilir. Diğer biçimler: rasyonel, sağ, ters ve düzensizdir ve her yönü 22 hücreden oluşmuş, 484 hücreli bir dikdörtgen meydana getirirler. Sonradan hücrelerin içine aşağı ve yukarı serilere göre harfler dizilir ve yandan veya çapraz olarak vs. okunur. Bu türe Mark Masonların "Dokuz Hücre Kabalası" denilir.

Sayısal sanatların diğer bir uyarlaması Kısaltma ve Uzatma biçimlerinde gözükmemektedir. Böylece Yahweh, IHVH 26, uzatılarak VD-HA-VV-HA haline getirilir, bu durumda 10, 5, 6, 5 veya 26 sayısal değeri 20, 6, 12, 6 veya 44 değerine dönüşürdü. Zain, Z.7'yi uzatarak 1, 2, 3, 4, 5, 6 ve 7 veya 28 elde edilir veya 28, 2 artı 8 yani 10 olurdu. Tetragrammaton, Yahweh 26 aynı zamanda 2 artı 6 yani 8 olarak görülürdü: dolayısıyla El Shaddai, Kudretli Tanrı, AL ShDI, 1, 30, 300, 4, 10, veya 345'e eşitti, ama aynı zamanda 12 ve aynı zamanda 3 yani, bir üçlem olurdu. İlginç bir hesaplama yorumundan yola çıkarak Tevrat'ta söz edilen Abram adının Abraham'a [İbrahim] değiştirilmesini ele almaktadır. İlk başta Abram ABRM ve Sarai ShRI, ABRHM ve ShRH oldu: onların yaşları 100 ve 90'dır ve kısırdılar: şimdi H, Heh, bereketli bir harf sayılıyordu, ve dolayısıyla H harfi ABRAM'e ilave edil-

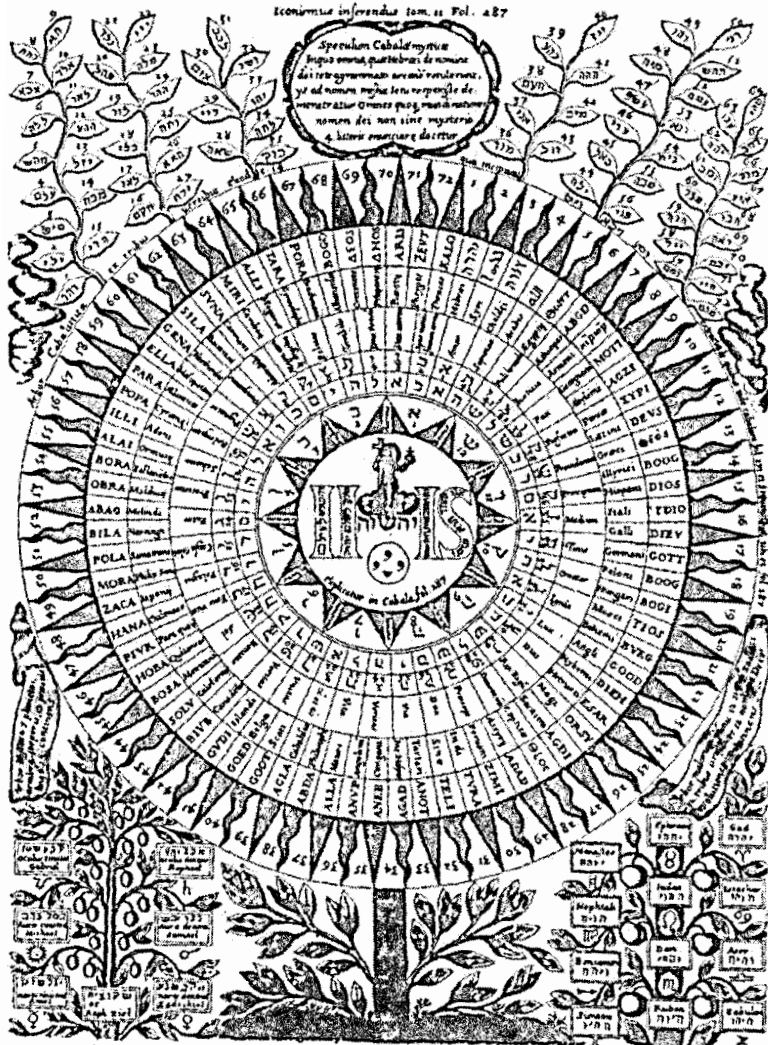
mişti, Sarai'daki ve Yod I, H'a çevrilmişti.

En eski "Sefer Yezirah"ta gezegenlere atfedilen bir dizi harf bulunmaktadır. Bu kaynaktan parşömene yazılan, piring veya taşlara kazılan bir tılsım hazırlama yöntemi geliştirildi ve her gezegenin bir harf ve sayısı olduğu için, her gezegen için belirli bir sayıda hücreleri olan kareler, vefkler hazırlandı. Dolayısıyla, Jüpiter'in sayısı 4, ve harfi Daleth idi ve Jüpiter'in vefki içinde 16 küçük kare, hücre içeriyordu. Her birine 1'den 16'ya kadar bir sayı yerleştiriliyordu, böylece her satır toplandığında 34 sayısını veriyordu ve sayıların toplamı 136 idi.

Hazırlanan her tılsım onu kutsamak için en azından bir Tanrı İsmi içeriyordu. Dikkate değer İsimler arasında IH, Yah; ALH, Eloah; then IHVH; ve sonra önemli 42 harfli isim vardır ki, aslında Eheie asher eheie (Ben benim) Yah, Yehuah, Al, Elohim, Yehovah, Tzabaoth, Al Chai ve Adonai isimlerinden oluşur.

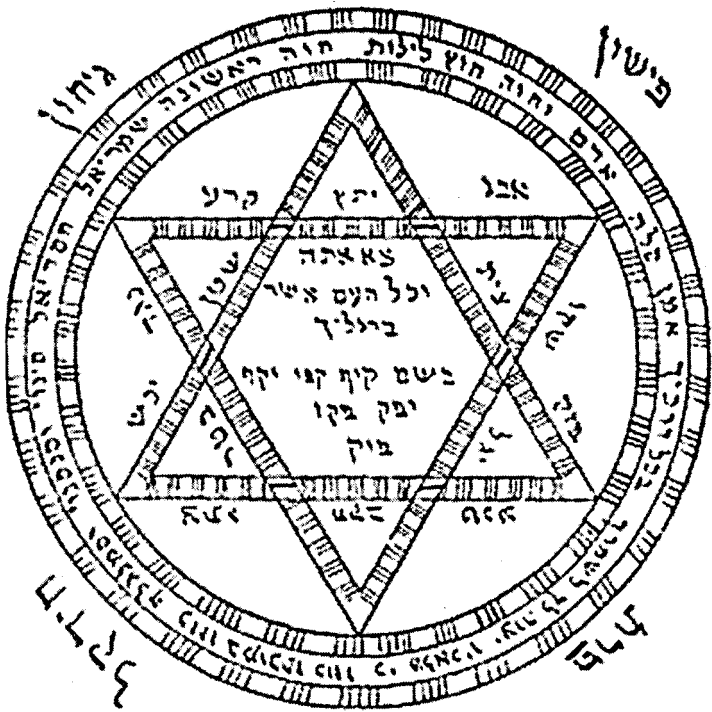
Şemhamforaş, ve Ayrıştırılmış İsim, önemli bir Güç Kelimesiydi; Üç çarpı 72 harften oluşarak Çıkış XIV'nin 19., 20. ve 21. ayetlerinin kelimelerinin harfleri alınarak 19. ayetlerinki doğru sıradan, 20. ters ve 21. doğru sıradan yukarıdan aşağı yazılmışlardı. Böylece 72 harften oluşan üç sıra ortaya çıkmıştı ve bu sıralar yandan okunduğunda her biri üç harften oluşmuş 72 kelime ortaya çıkmıştı. Bunların arkalarına Al veya IH koyarak dünyadan cennete çıkan Yakub'un merdiveninin 72 melek adları olduğu farz edilirdi. Sonradan bu adlar madalya veya parşömen ruloların ön ve arka yüzlerine yerleştirilirdi ve 36 tılsım ortaya çıkardı.

Bazı Kabalistlere göre, Kral Davut ve Kral Süleyman Kabalacı Majikal Sanatlar ile harikalar yapabiliyorlardı. Pentagram (Beş köşeli yıldız) Süleyman'ın mührü ve Heksagram (Altı Köşeli Yıldız) Davud'un kalkanı olarak bilinirdi.

Tanrı'nın 72 İsmi

Kircher's *Œdipus Ægyptiacus*.

Pentagramın köşeleri Ruh ve Dört Elemente atfedilmişti ve Heksagramın köşelerine Gezegenler tekabül ediyordu. "Süleyman'ın Anahtarı" olarak bilinen eser tabii ki Ortaçağda yazılmıştır ve gerçek Kral Süleyman'la ilgisi yoktur.

İbrani harfler ayrıca tarotun yirmi iki arkana majörüyle iliştilmektedir. Bu kartların divinasyon (kehanet) için kullanımı oldukça yaygındır. Güney Avrupa çingeneleri bu kartları fal bakmak için kullanırlar. Fransız yazar Court de Gebelin (1773-1782), arkana majör kartlarını Kadim Mısır'ın majisinden kaynaklanan mistik semboller olarak kabul etmiştir. Okült bilimler her karta bir Sayı, bir Harf ve doğal

bir nesne veya güç tahsis eder: Gezegenler, Zodyak burçları, elementler vs. Derlemiş olduğum “ Sanctum Regnum'un Arkana Major Tarot'u” eserine başvurulabilir.

“Papus” takma adı altında yazan Paris'li Dr. Encausse, ayrıca Tarot konusunda bir kitap yazmış, arkanaya Kabalacı atıflarda bulunmuştur; ancak bu tekabüller Gül Haçlılarca yanlış bulunmuştur.

Bildiğim kadarıyla, Kabalanın bir majikal sanat olarak uygulanması sadece Polonya ve Rus Rabbileriyle ve bir de Hristiyan oldukları halde sürekli Kabalacı tılsımlar takan ülkemizdeki birkaç okült öğrenciyle sınırlıdır.

Dogmatik Kabala

Ginsburg'e göre: "Teorik Kabalanın büyük doktrinleri esas olarak şu sorunları çözmek için tasarlanmıştır:

- (a) İlahi Varlığın özelliği;
- (b) Evren ve dünyamızın yaratılışı;
- (c) Melek ve insanların yaratılışı;
- (d) Dünyanın ve insanın mukadderatı ve
- (e) İfşa edilen Kanunun içeriği.

Kabala'da şu Eski Ahit beyanları teyit edilir: Tanrının birliği, manevi biçimi (Tesniye, bölüm iv., v. 15); ebedilik, değişmezlik, mükemmellik ve iyilik; Tanrının iradesiyle dünyanın yaratılışı; evrenin hükümranlılığı ve insanın Tanrının suretinde yaratılışı. Tecelliler öğretisi ile de sonsuzluktan sonluluğa geçiş sürecini, birlikten doğan çokluğu, Ruh-sal Zihinden maddenin zuhuru ve Yaratıcı ve yaratılan arasındaki ilişkiyi izah etmeye çalışır. Bu teozofik öğretilerde

Highest Crown

Translated from Kintner's *Oedipus Agonizans*.

THE SEPHIROTHIC TREE OF THE LATER QABBALISTS

“ex nihil nihilo fit” deyişiyile anlatılır yani, ruh ve madde tek bir varlığın zıt kutuplarıdır ve hiçlikten hiç bir şey gelmediğine göre, hiç bir şey yok olmaz.

Aşağıda verilen yedi Kabalacı ideal, dünya ve insanlığın menşeyini irdeleyen öğrenciler için büyük önem arz eder:

(1) Tanrı, Kutsal Olan, Yüce Anlaşılmaz Olan, AYN SOF, Grekçe apeiros. (Zohar iii. 283) Dünyayı doğrudan yaratmadı; ama bütün şeyler İlk Kaynak’tan ardı ardına fışkıran her biri bir öncekinden daha az mükemmel Tecelliler şeklinde meydana geldi. Dolayısıyla evren “Tanrının Tezahür” eden şeklidir. Son ve kaynaktan en uzak ürün madde veya mükemmelliğin mahrumiyetidir.

(2) Algıladığımız veya bildiğimiz her şey Sefirot türlerinde şekillenmiştir.

(3) Beşeri ruhlar şimdiki dünyamızdan önce var olan yüksek âlemde önceden vardılar.

(4) Bedenlenmemiş insan ruhları Üst Oda veya Hazine Odasında ikamet ederler. Burada her bir ruh veya egonun hangi fiziksel bedene gireceğine karar verilir.

(5) Dünyevi yaşam veya yaşamlardan sonra her bir ruh sonunda Tanrıyla birleşmek üzere arındırılır.

(6) Tek bir dünyasal hayat nadiren yeterli olur; neredeyse herkes iki dünya hayatına ihtiyaç duyar, eğer ikinci yaşam başarısızsa, üçüncü bir yaşam günahkârı saflığa çeken daha güçlü bir ruhla ilişkilendirilir. Bu, reenkarnasyon, Metempsychosis, ruh göçü veya yeniden doğumun bir şeklidir.

(7) Önceden varolan bütün ruhlar doğup, enkarne olup mükemmelliğe eriştikten sonra, Şer Melekler de yüceltilir ve bütün varlıklar Kutsal Olanın Aşk Öpücüğüyle Tanrıyla birleşir ve Tezahür olan Evren İlahi Planı (FIAT) tarafından yenileninceye dek yok olur.

Araştırmacı yazarlar tarafından Kabalacı fikirlerin İskenderiye felsefesi ve Gnostik inançlara benzediği ve hatta Pythagorasçı, Platoncu, Hint Brahmacılığı ve Budist fikir- lere benzerlik arz ettikleri kaydedilmiştir.

Şimdi İlahiyat kavramlarını biraz irdeleyelim. Isaac Myer şöyle yazar: Tanrı dört açıdan görülebilir: Ebedi Olan veya AYN SOF; “Ben Benim” AHIH, Eheieh; önceden, şimdi- den ve sonra Ezeli Varolan IHVH, Jehovah, Yahveh; ve Ado- nai veya Efendi, Doğadaki Tanrı ALHIM, Elohim olarak.

Eski Ahit’te IHVH “Rab” veya Efendi olarak, Elohim de Tanrı olarak tercüme edilir. Boutelli Yah’ın Yehova, Yahve’nin bir kısaltması olduğunu söyler.

Eski Ahit’teki Yehova, Yahve, seçilmiş halkına güç ve ih- tişamını gösteren, uluslara istediğini yapması için zulmeden, uygarlığımızın Ruhsal mevkiye layık göremeyeceği insanları habercileri ve temsilcileri olarak seçen, kişisel özelliklere sahip bir kavim ilahı olarak İbrani Gizli Doktrininde temsil edilmemektedir.

Kabala gerçekten Yehova, Yahve, IHVH, Kutsal Dört Harfli İsim ve Tetragrammaton ile doludur; ancak bir grup İlahi Kavramların İsimleri, merkezi Ruhsal bir Işıktan Tecelliler olarak vardır. Mutlak Tanrıdan Yüksek Ana Binah’ın İlahi Olanı Yahve’ye inen bir dizi Tecelli vardır; diğer bir dizi Tecelli, Tifaret’in güneşi ile ilintili kutsal özellikler ise İlahi Olan Elohim’e iner.

Bir başka bakış açısından Yahve, Tanrısal kaynaktan zuhur eden On Sefirot denilen Tecelli grubu, “Cennetten Sesler”dir. Birincisi Sonsuz Işık, Ayn Sof Or’un yoğunlaş- mış İhtişamı olan bu On Sefirot, İlk Âlemde Tanrısallığın Gökkuşağı olarak tanımlanır. Bu ilk Âlem, insan algısını aşan en yüksek varlık düzeyidir. Aydınlığı giderek azalan

ardı ardına yansımalarla, insanın en yüksek ruhsal vizyonunun kavrayabileceği bu plana, yani bir varlık düzeyi olan Atzilut âlemine ulaşılır. On İlahi Niteliğin bu planda İlahi Dörtlü, Tetrad olarak gruplaşması, Yod Heh Vav Heh, Tetragrammaton veya Kabalacı Yehovah olarak sembolize edilir. Bu, zahiri kitaplardaki Yehovah ile aynı değildir ama yansıması Eski Ahit'te bir ulusun hamisi olarak biçimlenmiştir. O "Söylenmez İsim"dir, asla telaffuz edilmeyen isimdir, kelimenin gerçek sesi kaybolmuştur. Yahudiler onun yerine Adonai, ADNI kullanırlar. O telaffuz edilmez, çünkü gerçek sesli harfleri bilinmiyor. Sesli harfleri gösteren noktalar kullanılmadan önce sözlü ifadesi sona ermişti (Not: "Onuncu asırdan önce sesli harf noktaları kullanan hiç bir İbrani eser yoktur" A.E. WAITE).

Kabalada bir zamanlar bir kaos evresinin varolduğu düşünülmüştü. Olumsuz'un mutlak hüküm sürdüğü bir tezahür yokluğu ve nekahet devresi: Hinduların Pralaya'sı. Tecelliler ile edilgenlikten hareket doğmuş ve Tezahür eden Tanrı ortaya çıkmıştır. Ayn'dan, yani nekahetten, olumsuzdan, Ayn Sof, yani Sınırsız, Sonsuz, Mekândan Münezzeh Bilinemeyen ve nihayet, Tecelliler ile tezahüre yoğunlaşmasına devam ederek Ayn Sof Or, "Sınırsız Işık" ortaya çıkmıştır. Sınırsız Işık'ın bir noktaya yoğunlaşması Keter'i, Tezahüratın Tacı'nı ortaya çıkarmıştır. Bundan sonra en Yüksek Âlemde Kutsal Sesler, Sefirot tecelli eder. Bunlar ilahi bir kavrama, insanın tanımlayarak, sınırlayarak, sınırlandırıp açıklayarak kavramaya çalıştığı bir ruhsal varoluş evresine yoğunlaşır. Böylece insan İlahi bir kişiliği yani Tanrı'sını yaratır. Yahudiler ona şu ismi verdiler — Yahve.

Gelişmenin her biri kaynaktan biraz daha uzak olan tedrici aşamalarında Başmelekler, Melekler, Gezegen Ruh-

ları ve insanın koruyucularının isimlerini alan erkler ve kuvvetler yükselir. Tanrı'dan daha da uzakta insan ruhlarını elde ederiz. Bunlar bir evrenin çevrimini tamamladıkları bir dizi tecrübe ve değişimden geçmesi için bir Benliğe formüle edilmiş olan dayanılmaz İlahi Işık'tan fışkırmış Işık Kıvılcımları'dırlar. Bu ruhlar, bir haç yolculuğu için çıkmış oldukları Baba'ya, Tanrısallığa bir kez daha çekilmek için ilahi kaynaktan ayrılmanın, varoluşun her aşamasına katlanırlar. İlahi Olan birbirini takip eden Tezahür ve Nekahet, Soluk Alma ve Soluk Verme dönemlerinden geçerken, ruhlar yükselir ve alçalır, evrim geçirir ve gerilerler.

İnsan akli İlahi nekahet veya Kaos hakkında bir kavram oluşturamaz ve Tezahüratın yüksek ve yüce evrelerini ise ancak ruhsal yönden çok gelişmiş bir insan kavrayabilir. Dünyevi insan için bu tür fikirler sadece hayaldir ve onları kavrayıp ifade etmeye yönelik herhangi bir çaba onu akli sağlığından şüphelenmeye götürür. Bu temalar metafizikçiye yoğun bir ilgi alanı sunar. Teozofiste çok uzak geçmişlere ait spiritüel tradisyonların yabancı kaynaklarından faydalanan bir açıklamasını sunar ve insanı bu Spritüel kavramların zaman zaman bizimkinden farklı bir varoluş aşamasından bir Yüce Zihin tarafından verildiği iddiasını kabul etmeye götürür. Belki de bizimkinden daha ruhsal olan ve yüksek Spritüel planların Kutsal Varlıklarıyla iletişime girmeye bizimkinden daha açık olan ırkların yaşadığı çoktan unutulmuş bir dönemin irfan ve inançlarının kalıntısıdırlar. Ruhsal bilgelik sadece daha yüksek şeyyal kürlere erişebilen dünyevi varlıklara veya insanlara ağıttır. Yukarılarda olan bir Ruhsal Varlık, kendini daha yüksek varlık düzeylerine yönelmek ve yükselmek için uygun bir biçimde arındırmayanlara yardım edemezler.

Yeni başlayan Kabala öğrencisi için en büyük güçlük, sözde maddenin gerçeklik, maddelik izlenimlerine hâkim olmaktır. Kabala kişiye Ruhtan ayrı bir varlık olarak madde düşüncesinden tümüyle kurtulmayı öğretir. Maddenin Ruhtan ayrı olarak var olduğu, ruhtan tümüyle farklı bir antite olduğu ve onu Ruhun, Ruhların Tanrısı'nın yarattığı düşüncesi inkâr edilmeli ve herhangi bir ilerleme kat edilebilmesi için kavram köklerinden koparılıp atılmalıdır. Eğer madde varsa, o bir şeydir ve bir başka şeyden gelmelidir, ama Ruh bir şey değildir ve yaratıcı Ruh, en yüksek Ruhsal kavram, en aşağı şeyi, hiçten yaratamaz. Öyleyse madde yapılmamıştır ve madde yoktur. Her şey Ruh ve zuhurattır. Ex nihilo nihil fit. Varolan herşey sadece Ruhtan, İlahi Özden gelebilir. Varlığın varolmayandan türemesi mümkün değildir. Maddenin kendi kendini yarattığı fikri saçmadır. Madde Ruhtan zuhur edemez. İki kelimenin olması, iki farklı fikrin olduğunu gösterir. O halde bundan şu sonuç çıkar ki madde varolamaz ve madde dediğimiz şey sadece fiziksel duyularımızın bir yönü, kavramı, kuruntusu ve hareket tarzıdır.

Kabala dışında, aynı gerçek, birkaç müstesna Hıristiyan ve Filozof tarafından da tanınmıştır. “İdeal Teori” 140 yıl önce İrlanda'nın Cloyne Piskoposu Berkeley tarafından ortaya atılmıştı. Bu teori, Kabalacıların her şeyin İlahi bir kaynaktan zuhur eden Tecelliler olduğu ve maddenin bunun sadece bir yönü olduğu fikriyle neredeyse tümüyle aynıdır. Adcılık (Nominalizm) ve Gerçekçilik (Realizm) karşıtlığında diğer filozofların aynı teoriyi tartıştığına tanık oluruz. Bireysel varlıklar dışında herhangi bir şey var mıdır? Bireylerin altında bir dayanak var mıdır? Böyle bir temel varsaymak zorunda mıyız? Her şey Ruhtur, -der Kabala-,

sonsuz ve yaratılmamıştır; kendi varlık planımızda zihinsel ve duyarlıdır; kalıtsal olarak hayat ve harekettir; birbirini takip eden eylem ve edilgenlik dalgalarıyla kendi kendini var edendir. Ruh gerçek Tanrısallıktır, Sonsuz Varlık, “Ayn Sof”, bütün sebeplerin ve sonuçların sebebidir. Her şey “O”ndan Tecelli eder ve “O”nun içindedir. Evren milyonlarca değişik biçimde tezahür eden İlahiliğin ezeli zuhurudur. Bir etkinin, nedeninden farklı olması gibi, yine Evrende Tanrıdan farklıdır; ancak ondan ayrı değildir, o geçici bir etki değildir, sebebe içkindir. O, Tanrı’nın insana açtığı şeydir. Madde sadece bizim kavramımızdır. O, Ruhun en düşük tezahürünün bir veçhesini temsil eder. Ya da Ruh maddenin en yüksek tezahürüdür. Ruh yegâne tözdür. Kabalacı der ki: “Madde sadece tecellinin tortusudur, varlığı yokluktan sadece biraz yüksektir.” Hint filozof maddeye Maya yani “yanılsama” der.

Daha önce belirtildiği gibi Kabala’da Mutlak Varlık birden fazla veçhede gösterilir. Bir dönemde Anlaşılmaz Ebedi Kudret ardı ardına zuhur eden Tecellilerle beşeri algılamak için daha yakın varoluşa inmiştir ve niteliklerini Bilgelik, Güzellik, Kudret, Merhamet ve Hükümranlık kavramlarına bürümüştür. Bu nitelikler ilk olarak bütün ruhlar, melekler ve insanların ötesinde yüksek evrensellik düzeyi ve ilk âlem olan Atzilut âleminde göstermiş; ardından da aynı yüce özlerin yansımaları yine insanların algılamasını aşan Saf Ruhların varlık düzeyi olan ikinci âlem, Beriyah âleminde göstermiştir. Yansıma devam eder ve yüce vasıflar grubu ile İlahi Öz, Meleksel Güçler, Üçüncü veya Yezirah âleminde görünür. Son olarak da Kutsal On Sefirot’un İlahi soyutlamaları, son bir tecelli ile daha da sınırlandırılır, yoğunlaşır ve insan zihni tarafından idrak edilir kılınır. Çünkü insan

Dördüncü Alem Asiyah'ta, Onuncu Sefira Malkut veya maddi cisimler veya Kabuklar Alemi Krallığı'nın gölgesinde yaşar. Bunları düşününce, İnsanın ilahi Olan hakkında bir fikir oluşturma yetersizliğinde şaşılacak bir şey yoktur.

Diğer zamanlarda metafizik soyutlamaların bir kenara bırakıldığını görürüz. Tanrı'yı tasvir için doğunun hayal gücünün bütün imgeleri kullanılmıştır. Bu betimler her ne kadar yüceltilmiş bir insanlık etrafında dönüyorsa da, o denli abartılıdır ki, Semavi Adam ilahi söz portresinin ihtişam ve inceliği içinde kaybolmuştur. Bu belki de ilahi antropomorfizmdir, ancak ihtişamından dolayı o kadar ince ve seyrek bir antropomorfizm ki, benzetmeyi el veren beşeri unsurlar ilahi tahayyüllerinin Semavi Adamı içinde yok olur.

Böyle düşsel bir tanrısal tasvirle ilgili bir örnek vereyim:

“O, bütünleyici düzen ile tanınır: O, Ebedi Olanların Ebedi Olanıdır; Kadim Olanların Kadimidir; Gizli Olanların Gizlisidir; Bilinmez de olsa sembolleri ile bilinebilir. Kıyafetleri beyaz, görüntüsü devasa, enginliği ile müthiş bir Yüz gibidir. Alevden parıltılar saçan bir taht üzerine oturur; öyle ki tahtın göz alıcı ışınlarına yön versin. Yüzünün parlaklığı binlerce dünyaya çevrilmiştir ve parlaklığının Işığı ile adil olanlara öte yaşamlarında mükafat ve mutluluk âlemleri verir. Kafası içinde binlerce dünya var olur ve bu dünyalar varlıklarını O'ndan alır, O'nunla ayakta durur. Başında bir çiğ damıtılır ve dünyalara akan bu çiğden ölümler diriltirilip öte yaşamlara ve âlemlere kaldırılır.”

Kabalanın Tanrısı “Sonsuz Varoluş”tur. O “Yaşayanların Toplamı” ya da “Sıfatlarının bütünü” olarak tanımlanamaz. Ancak bütün yaşayanların O'ndan olduğu ve bütün sıfatlarının evrensel olduğunu kabul etmeden, o insan tarafından bilinemez. O, özünün tecellilerinin zuhuru sebepleri olma-

dan önce de vardı, O varolanların hepsinden önce, fizik planımızdaki bütün yaşamlardan önce, hatta onun bir üst planının, ve onun da üstü veya Saf Ruhlar âleminden, ve Algılamaz Varoluş planından önce de vardı. Ancak o vakit algılayabileceğimiz hiçbir şeye benzemezdi ve Ayn Sof'tu; ve en yüksek soyutlamada Ayn, negatif varoluş veya hiçlik halidir. Ancak tezahürat zuhur olmadan önce, bütün varoluş onun içindeydi, Bilinen "Günlerin Kadimleri" olan Bilinmeyenin içinde önceden vardı.

Ancak Kabala'da sergilenen bu düşsel ve şiirsel fantezi yönünü daha fazla açıklamak yerine, Tanrının sıfatlarının felsefi yönüne dönelim. Çünkü bu, bütün doktrinin esasıdır.

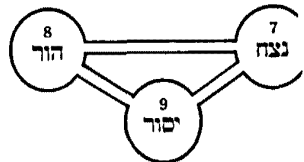
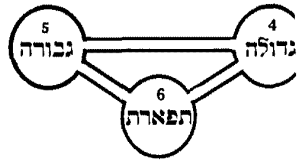
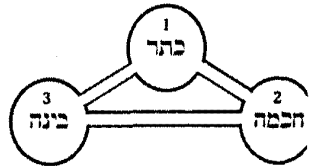
Demek ki, Tanrı konusunda ilk beşeri kavram AYN, Negatif Varoluşun Pasif halidir; aktif hali değil. İnsan aklı bundan sonra AYN SOF, Sınırsız, Ayrışmamış, Sonsuz Olan, Tanrı kavramına ve üçüncü evrede Sınırsız Işık, Evrensel Işık, AYN SOF OR'a geçer. "Işık Olsun" denildi ve "Işık Oldu". Pasif, Aktif hale yani harekete geçti ve Şuurlu Tanrı uyandı. Şimdi bu ışık yoğunlaşmasını algılamaya çalışalım, bu aydınlığın ışınlarının bir araya gelerek yücelmiş parlaklığından bir taş oluşturduğunu idrak etmeye çalışalım. Bu KTR, Keter, Taç, İlk Sefira; Anlaşılmaz Tanrının İlk Tecellisi, baki ve tezahür olan Tanrının ilk idrak edilebilir vasfıdır. Ayrıca ona ADM OILAH, Adam Oilah, Semavi Adam ve Autik Yomin, Günlerin Kadimi denilir. İmanlı Rabbiler başını eğip ve yüce kavrama taparlar. O, Eski Ahit'te İlahi İsim AHIH, Eheieh, "Ben Benim" ile temsil edilir. (Çıkış Bab iii, beyit 5)

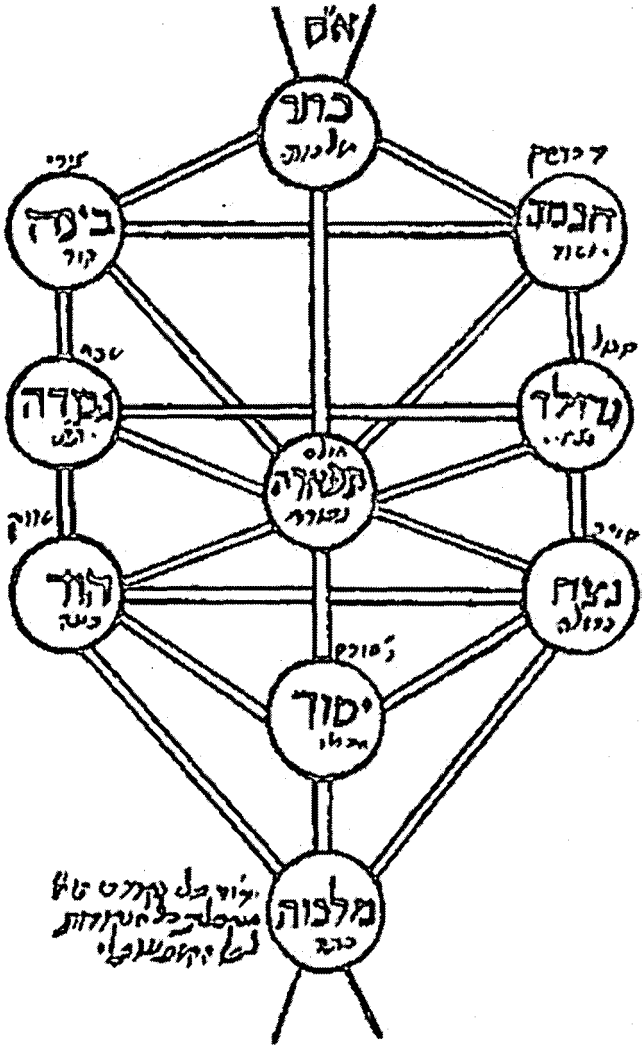
Şuurlu Tanrı enerjisiyle ortaya çıktıktan hemen sonra, iki Tecelli daha zuhur eder ve Üçlü bir üçgen sembolü şeklinde

parlar. İkinci Sefira Hokmah; Bilgelik [Arapça Hikmet], Kral'dır ve İlahi İsmi IH, Yah'dır; Üçüncü Sefira BINH, Binah, Anlayış, Kraliçe'dir ve İlahi İsmi IHVH, Yahweh'tir (Yehovah),— Yüksek Üçlüyü oluşturur.

Bundan sonra da HSD, Hesed, Merhamet olarak bilinen ve İlahi İsmi AL, El olan GDULH, Gedulah Sefira'sı ve sonrada tersi olan ayrıca Pachad, korku denilen ve İlahi İsmi ALH, Eloah olan GBURH, Geburah Sefirası gelir ve yansıyan üçgeni ilahi İsmi AQLHIM, Elohim olan Altıncı Sefira, Güneş, TPART, Tifaret, Güzellik Sefirası ile tamamlanır. Bu üçgen yukarıdaki üçgenin üst kısmı aşağı bakan yansıması olarak aşağı bakar. Üçüncü üçgen de aşağı bakan ikinci bir yansıma olarak görülebilir. O Yedinci, Sekizinci ve Dokuzuncu Sefirot'tan oluşmuştur. Bunlar sırasıyla: NTzCh, Netzah, Sağlamlık veya Zafer, İlahi İsmi Yehovah Sabaothm ile. HUD, Hod veya Hud, İhtişam İlahi İsmi Elohim Sabaoth ile. Ve ISUD, Yesod, Temel, İlahi, İsmi AL ChAI, El Chai ile.

Son olarak, bütün bu fikirler tek bir biçimde, Onuncu Sefira MLKUT, Malkut, Krallık, Shekinah'ta devam eder. Bu Sefira ayrıca Tzedek, Doğruluk olarak bilinir. Decad, Onlunun tamamı "Adam Kadmon," "Arketip Adam/İnsan" ve harika OTz CHIM, "Hayat Ağacı"dır. Kadim Adam Kadmon resimlerinde Keter'i, Tac'ı alnın üzerinde görürüz; Hokmah ve Binah düşünen beynin iki yarısıdır; Gedulah

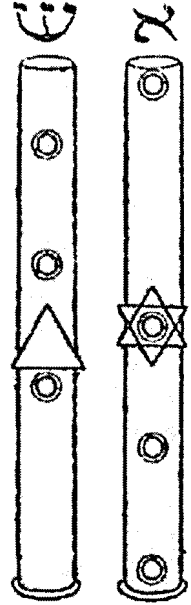

Zohar ile ilgili bir eserden
Kabalalist Hayat Ağacı resmi

ve Geburah hareket organları, sağ ve sol koldur; Tifaret kalp ve göğüsün hayati organlarıdır; Netzah ve Hod sağ ve sol bacaklardır; Yesod sindirim ve üreme organlarıdır ve son olarak Malkut, insanın yeryüzü veya en alt planda temeli olarak ayaklarına benzetilir*.

Bu Triadler, Üçlüler, Eril ve Dişil güçler ile Birleştirme Prensibinden oluştuğu varsayıldı, böylece bir Denge, MTQLA, Methequela vardır.

Bütün bu Kabalistik Fikirleri özgün bir biçimde betimleyen Sefira diyagramları hemen hemen Kabalistik Sefirot ve Zekâlar veya Tecelliler doktrini kadar eskidir. Bunlar her konuda bu fikirleri şema şeklinde açıklayan amblemlerdir. Böylece her Tanrısal kavram, Melek Topluluklarının yapıları, insan özelliklerinin yapısı, gezegenler, metalik elementler, Yıldırımın zigzag şeklinde inişi, toplamı 26 sayısı olan IHVH, Yod, Heh, Vav, Heh, Mistik Yahveh, kutsal Tetragrammaton'un yapısı gösterilebilir**. Bu İlahi Tecelli Dekadı (Onlu), ilk başta tamamen zihinsel erişimimizin ötesinde olan İlk planda, Atziluth Aleminde zuhur olduğu düşünülmelidir. Sonra da İkinci Saf Ruh planı Beriyah Aleminde yansır ve aynı Dekad şekli koruyarak Üçüncü Oluşum planı Yezirah Aleminde ve nihai olarak insan aklı tarafından idrak edilecek kadar yoğunlaşarak varlığımızı sür-

* Adam Kadmon ve Arketip Adam veya İlk Adam resmine bakınız.

** I., II., III., IV., V., ve VI. numaralı resimlere bakınız.

dürdüğümüz Dördüncü plan olan Asiyah âleminde ortaya çıkar. Kendi açımızdan “Hayat Ağacını” birçok türden ilahi süreç ve tezahürat şekli olarak görebiliriz. Ancak bunlar fikirlerimizi sınıflandırmak için kullandığımız sembollerdir. İlahi Tecelliler konusunda bu fikirlerin gerçek olduklarını iddia ederek onları aşağılamamız gerekir; sadece insan

tarafından öyle idrak edildiklerini söyleyebiliriz.

Örneğin, Kabala On Sefirot’u Üç Sütunda gruplar: Merhamet Sütunu; Metanet (Sertlik) Sütunu ve aralarındaki ılımlılık Sütunu. Bu sütunlar ayrıca Üç Ana Harf, A, M ve Ş ile ilişkilendirilir. Yine de, iki yatay çizgi ile üç grup çıkarabiliriz. Bu, Sefirot’un; Entelektüel, Ahlaki ve Nefsi (fizik bedeni temsil eden Malkut dışında) olmak üzere İnsan Doğasının üç farklı tiplemesini gösterir. Böylece Kabala ile Akli, Ahlaki ve Etik Felsefe ile bağ kurmuş oluruz. Yine üç çizgi ile Sefirot’u

Dört Plan/Aleme bölebiliriz. Ancak daha önce belirttiğim gibi bu âlemlerin her birinde on Sefirot’un bütünü yansıtmaktadır. Altı çizgi ile Sefirot’u Yedi Gezegensel güçle ilişkilendirir ve Yedi plana gruplaştırmış oluruz. Böylece Kabala ile astroloji arasında bir bağ kurmuş oluruz*.

Beriyah’ta her Sefira’ya özel bir başmelek; ve Yezirah’ta

* W. Gorn Old yakın tarihte “Kabalistic Astrology” adında bir eser yayınladı.

da bir Melek topluluğu veya ordusu atfedilir. Bunlar Kaba-
layı Talismanik (tılsım) maji ile ilişkilendirir. Ayrıca eski
Kabalistik teoloji ve simya ile de bir bağ vardır. Asiyah'ta her
Sefira metallere birinin alegorik amblemidir. Tamamen
simya ile ilgili "Asch Metzareph" adında özel bir Rabbinik
eser vardır. "Asch Metzareph", "Arındıran Ateş" anlamına
gelir. Bu kitabın yaptığım İngilizce tercümesi de mevcuttur.
A.E. Waite Kabala üzerindeki eserinde Rabbi Azariel ben
Menachem'in "Sefirot Tefsiri" kitabında her bir Sefira'ya bir
renk atfettiğini yazar, ancak bunlar Zohar'da bulduğumuz
Keter'in renksizliği, Tifaret'in mor ve Malkut'un safir mavisi
renkte olmasına uymamaktadır.

Bu On Sefirot'un resimde gösterilen yirmi iki "Yol" ile
bağlandıkları düşünülür. Onlar, her biri hem harf, hem de
sayı olan İbrani Alfabesinin harfleri ile numaralandırılmak-
tadır. Ayrıca Tarot (Tarocchi) destesinin 22 Arkana Major
kartı bu Yollarla ilgilidir. 22 Yola 10 Sefirot ilave edildiğinde
Bilgelik'in insana kademe kademe indiği ve insanın 32 yol-
dan Bilgelik'in kaynağına adım adım geçerek tırmanabileceği
ünlü "Otuz iki Yol"u oluşturur. Bu zihinsel Soyutlama yön-
temi Hinduların mistik tefekkürle öze döndükleri Yoga, İlahi
Olan ile birleşmenin Rabbinik şeklidir.

Sıkça kullanılan Kabalistik sözler arasında, Taç Keter'in
sıfatı olan Attik Anpin veya Makroprosopus, yani Büyük Yüz
bulunmaktadır; ve ayrıca Merkezi Güneş Tifaret'in sıfatı
olan Zeir Anpin veya Mikroprosopus yani Küçük Yüz,
Hristiyanlıktaki Tanrı Oğlu İsa, Hristos kavramına fikişsel
olarak yakın olduğu söylenebilir*. Binah, Yüksek Ana

* Bunlardan ilki profilden bir yüz, ikincisi ise tam bir yüz ile temsil edilmekte-
dir, M. Mathers

Aima'dır; Malkut, Aşağı Ana Mikroprosopus'un Gelinidir. Daath ve Bilgi, Hokmah ve Binalı, Bilgelik ve Anlayışın birleşimidir. Merkabah, Ezeziel'in vizyonunda Tanrının Tahtlı Arabasıdır. O tekerlekler üzerindeydi ve dünyanın Dört istikameti ve insanlığın dört türüne ilişkin olan İnsan, Aslan, Boğa ve Kartala benzeyen Kutsal Hayvan Biçimleri, Dört Kerubim tarafından taşınırdı.

IHVH, Yehovah [Yahveh] İsmi'nin Dört harfi -Yod He Vav He-, Kabalistler tarafından özel bir şekilde Sefirot'a atfedilirler ve böylece halk tarafından telaffuz edilemez ve gerçek telaffuzu Yahudiler tarafından unutulduğu ve Hristiyanlar tarafından hiç bir zaman bilinmediği kabul edilen İlahi ismin, Tetragrammaton'un, esrarengiz kavramı ortaya çıkar.

Kabalistlerin Kozmoloji konusundaki fikirleri kolayca açıklanamaz; ancak daha önce belirtildiği gibi Yüce Sonsuz Tanrı, "Ayn Sof" dünyanın doğrudan Yaratıcısı değildi ve dünya da hiçlikten yaratılmadı.

En yüksek Üçlü olarak "Taç, Kral ve Kraliçe"; İlahi Tecesseli olarak zuhur etmiştir ve güçleri Yedi Alt Sefirot'a inerek ve genişleyerek Evreni onlu güçler bütünü ADM QDMUN Adam Quadmun, veya Adam Kadmon, Önsel Adam ve Arketip Adam olarak kendi suretimizde yaratmıştır. Ortaya çıkan dünya, algıladığımız, varolan Evrendir; Evrene "Tanrının Giysisi" denilir. Bu alt dünya İlahi Dünyanın suretidir ve her şeyin yukarıda prototipi, aslı vardır. (Zohar ii. 20.)

Bazı Kabalistik metinler İlahi Kral ve İlahi Kraliçenin birleşmesinden ortaya çıkan daha eski dünyalardan söz ederler. Bu dünyalar hiçlik içinde yok oldular. Bu dünyalardan "Daha öncede İsrail'de hükmeden Edom Kralları" diye Tekvin 36, v. 31-40'de söz edilir. Bunların ardı ardına yok oldukları söylenir. Bu dünyalar parçalanmış ve gaibe

karışmışlardır.

İlahi Tecellileri ve Evrenin kökenini ele almış olarak, Dört Alemin ruhsal varlıklarına değinmem gerekiyor. İlk olarak, en saf ve en yüksek Atziluth Aleminde, sadece mükemmel ve değişmez olan Adam Qilah veya Arketipin Önsel On Sefirot'ı bulunur.

İkinci Beriyah Aleminde, azametli yüceliği ile Keter'le ilintili olan "Metatron" başkanlığında Başmelekler yer alır. O Tanrının görünür tezahüratı Al Shaddai'nin kıyafetidir. Her ikisinin sayısı 314'dür (Zohar iii. 231a). Metatron kelimesi "Ulu Öğretmen" anlamına gelir. Bu kelime Grekçe'de Tanrının tahtı yanında veya altında anlamına gelen "metathronon" kelimesiyle ilginç bir benzerliği vardır. Ancak nereden türediği kesin olarak bilinmemektedir. O bütün semavi kürelere ve üzerindeki sakinlerinin evrimlerine hükmeden evrenin diğer Başmeleklerine hükmeder. Kabalistlere göre Metatron dünyamızın Tanrısı yani Yunanca Demiourgos'tur. MacGregor Mathers'a göre diğer Başmelekler [Sefirot sırasına göre] Ratziel, Tzaphkiel, Tzadquiel, Kamael, Michael, Haniel, Rafael, Gabriel, ve Sandalfon'dur.

Üçüncü Yezirah Aleminde Meleksel varlıkların toplulukları yer alır ve her Sefira için ayrı bir topluluk sınıfı vardır. Bunlar ışık kıyafetlerine bürünmüş, zeki, bedensiz varlıklardır ve çeşitli semavi mekânlar, gezegenler, elemental güçler, mevsimler, zaman birimleri vs. başında dururlar. Bunlar belirli yüce Başmeleklerin altında görev alırlar. Sefirot'un Melekler Topluluğu [Sefirot sırasına göre] Chaioth ha kodesh, Auphanim, Arelim, Chashmalim, Seraphim, Melakim, Elohim, Beni Elohim, Cherubim ve onuncusu mükemmelleşmiş erkek ve kadın insan ruhları olan Ishim'dir.

Dördüncü Asiyah Aleminin, en düşük varlıklar, Şer İfritler, kabuklar Klifot veya Qliphoth ve sözde maddi nesneler ile doludur. Bu âlem insanların, fiziksel beşeri bedenlerde hapsedilmiş Egolar veya Ruhların âlemidir. Bu âlemin de, her biri yüksek güç ve biçimlerden kademe kademe daha uzak, kademe kademe daha karanlık ve saflıktan uzak on derecesi vardır. İlk başta erken evrenin THU, Tohu, Şekilsizliği; sonra BHU, Bohu, Boşluğu, üçüncü olarak ChShK, Karanlığı gelir ve bunlardan bizim dünyamız gelişir ve şimdiki haliyle var olur. Sonradan sakinlerinin bütün insan günahlarını temsil ettiği yedi cehennem gelir. Başkanları Samael -veya ölüm meleği Satan- ve Lilith, Fahişeliğin Kadını Asheth Zenunim. Bu ifrit çiftine ayrıca “Canavar” [Beast] denilir (Zohar ii. 255). Samael’in ayrıca telaffuz edilemez bir ismi de vardır o da IHVH’in tersidir, çünkü “Demon est Deus inversus”tur [Latince: Şeytan Tanrının tersidir].

Evren sadece küçük evren, Mikrokozmos, “Arketip Adam”ın sureti, Dünyevi Adem denilen insanın yaratılışı ile tamamlandı. Maddi bedeninin Asiyah Aleminde demirlenmiş olmasına rağmen onda bütün Sefirot ve Alemlerinkine benzeşen ilke, biçim ve melekeler vardır.

Tanrı, Melekler ve Dünya konusundan şimdi de Kabala'nın İnsan, beşeri Ruh veya Ego konusunda öğrettiklerine daha yakından bakalım.

Daha önce Tecelli doktrininin Yüce Ruh'un tezahürünün farklı aşamalarını varsaydığını ve bu aşamaların ayrı planlarda var olan şeyler olarak anlaşılabilceğini açıklamıştık. On Sefirot enerjilerini Üç Ruhsal ve bir Objektif dedikimiz, yani Maddi plan olmak üzere dört planda yoğunlaştırır. Bu On Sefirot ve planların her biri bir öz ibraz ederler ve bu özlerin sürekli farklılaşan oranlarda toplamı insanı

oluşturur. Burada bilim adamlarının “Arketip Adam” veya “Arketip İnsan” diyebilecekleri, kabalistlerin ise ADM QDMUN, Adam Kadmon, ve Greklerin Protogonos dedikleri şey oluşur. Bu türün varlık evreleri planlarda kademe kademe aşağı inen bir gerileme sürecinde bireye her türlü yaşam deneyimi sağlar, sonra da yukarı tekâmül tırmanışına geçerek beşeri mükemmellik sağlanır ve nihayet arınmış olarak tavafını tamamlayan ruh İlahi Olan’la Mutlak Birliğine döner.

İnsanın mevcut halini ele almadan önce, Kabalanın insanın asli haline dair görüşlerini ele almalıyız.

İnsan Yaratılışın son Kelamıydı, o bütün biçimlerin özetiydi ve nitelikleriyle meleklerden üstündü. İlk insanın eti, fiziksel bedeni yoktu. Adam ve Havva sadece seyyal (eterik) bir kılıfla giyinmişlerdi ve iştaha veya ihtirasa tabi değildiler. Onlar huzur ve sükunet içinde Işıktaki, GN OİDN, Aidin, Aden Bahçesinde bulunuyorlardı (Zohar ii. 229b). Dünyaya inişlerinden önce, erkek ve kadın androjen, tek bir vücuttayıdılar, bedene büründüklerinde cinsiyetlere ayrıldılar. İlk insan çifti ilk emre karşı itaatsiz davrandı, günah işlediler ve tümüyle maddeye düşmeyle lanetlendiler. Tanrı onlara “deriden kıyafetler” yaptı. Onlara fiziksel bedenler verdi ve bunlardan yiyecek ihtiyaçları ve bir dizi yeni fiziksel bedenleri üretecek ihtiraslar doğdu.

Ancak insan yine de Tanrının yeryüzünde suretidir. Şekli IHVH, Yehovah ile bağlantılıdır, çünkü resimde Yod kafa, Heh kollar, Vav gövdedir ve son Heh’de bacaklardır (Zohar ii. 42a). İlk çift aşağı cazibelerin mecazi kişiliği olan ve dünyevi yaşamı deneyimleme, güç ve biçimin sürekli değişimlerine katılma arzusunu veren Samael tarafından baştan çıkarıldı. Onlar saf psişik varlıklarını tehlikeye sokacak şeyi yaptı-

lar, maddi biçimlerin içine tam olarak battılar. Malkut'un kabalığını üzerine aldılar ve böylece üzerinde madde lekesi bulunmayan Sefirot Ağacından, Yüksek Güçlerden ayrıldılar. Bütün maddeler sürekli biçim değiştirirler, dolayısıyla bedenleri de değişmelidir. Bütün enkarne olan Ego'lar da olduğu gibi bedenleri öldü. Ölümde kişilik dinlenmeye çekilir, sonrada ya yeni bir yaşam deneyimine, ya ceza küresine, ya da mutluluk diyarına gider.

Topraksı (Dünyevi) biçimlerinde kendilerine benzer bedenler doğurdular ve tanrı o bedenlerde ikamet edecek, dünya hayatını, onun günahlarını ve çilelerini yaşayacak, belki başarısız olabilecekleri bir sınavdan geçip insanın kaybettiği mülkünü tekrar kazanıp nihayet Sefirot'un içinden yükselerek İlahi Varlıkla tekrar bir olacak başka ruhlar gönderdi.

Unutmayın ki ilk başta Sefirot Tacı vardı, sonra bir eril güç olan Hokmah, daha sonra dişil bir güç olan Binah geldi. Onların birleşimi ile melekler, insanlar ve dünyadan oluşan yaratılmış evren zuhur etti. Ancak "yukarısı aşağıdaki gibidir", dolayısıyla Tekvin'de bir Adamın, sonradan bir Kadının zuhur olduğunu ve onlardan bütün diğerlerinin zuhur ettiğini görürüz.

Tekvin kadar mecazi olan "Tekvin'deki Yaratılışın Tefsiri"nde şöyle denmektedir: "Cennette GUP, Guph adında bir hazine vardır ve İlahi Olan başlangıçta yaratılan ve sonradan dünyada doğacak bütün Ruhları buraya koymuştur. İlahi Olan bu hazineden alır ve rahimdeki çocuklara ruh eker."

Sembolik dile dair daha derin bir yoruma göre Kutsal Olan bir çocuğun bedeninin şekillendiğini görür ve onu mekân edinecek uygun bir Ego gönderir. "Kutsal Olan,

mübarek o bedensiz ruhların üzerinde duran Meleğe yönelir ve “şöyle bir ruh gönderin” der ve dünya varolduğundan beri bu böyle gider. Ruh, Kutsal Olan’ın önüne çıkar ve onun huzurunda tapınır. Ebedi Olan ona “ Bu bedene gir” der. Anında ruh izin isteyerek şöyle der: “Ey Dünyanın Efendisi. Uzun süredir bulunduğum âlemden memnunum. Eğer lütfederseniz bu tiksindirici bedene girmemeyi arz ederim, çünkü bir Ruhum.” Mübarek olsun, Kutsal Olan şöyle yanıt verir: “İçine göndereceğim dünyaya ihtiyacın vardır. Seni Kendimden biçimlendirmemin nedeni ondan geçmen içindir.” Böylece ruh; maddenin onu hapsedeceği, çile çekeceği ama baş edip yeniden yükselmesi gerektiği dünyaya bedenlenmeye ve ona batmaya zorlanır. Zohar şunu ilave etmektedir: “insan dünya yaşamında öğreneceği ve yapacağı her şeyi bedenlenmeden önce bilirdi.”

Buna paralel bir doktrini Budistlerin reenkarnasyon kavramında da görürüz. Burada Karma, Tanrı –evrensel yasa olarak bireysel Egoyu hiç durmaksızın yeni bir dünyevi yaşama iter.

Christian Ginsburg “Ruh Göçü”nün Josephus zamanındaki Ferisiler’in inancı olduğunu ve Yahudiler’in bu dogmaya 9. asra dek inandığını yazmıştır. Caraite Yahudileri bu inancı 7. asırdan beri kabul etmişlerdir. Aziz. Jerome, bunun sadece seçilmiş birkaç kişiye öğretilen Erken Kilisenin bir doktrini olduğunu yazmıştır ve [İlk Kilise Babalarından] Origin’e göre reenkarnasyon olmadan, Esav ve Yakup’un doğumlarından önceki mücadelesi (Tekvin 25, v. 22) ve anasının rahmindeki Yeremya’dan bahsedilmesi (Yeremya. i. 5) açıklanamaz.

Böylece Kabala, Egoların Ruh Pınarından geldiklerini, deneyim ve mükemmelliğe ulaşılıncaya dek tekrar ve tekrar

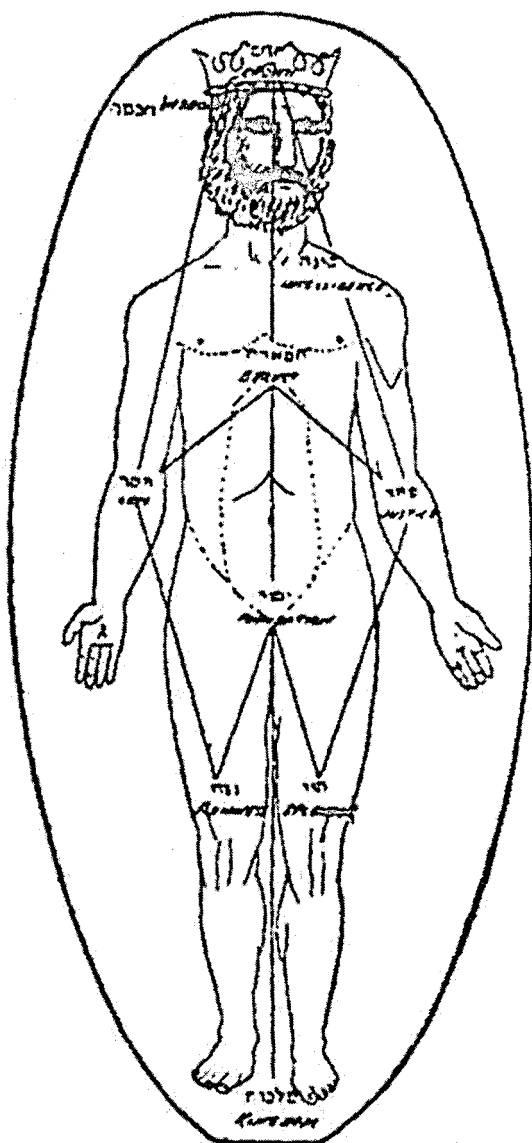
bedenlendiklerini ve nihai olarak İlahi Kaynağa geri döndüklerini öğretir. Zohar i. 145, 168; ii. 97.

Şimdi, geçici bir süre için Tekvin 3, v. 21'de söz edilen bu "Deriden Kıyafet"te, maddi beden denilen şeyde bir süre ikamet eden şey nedir? Bu Yehovah'ın sembolik Dört parçasından ve Üç Alemden gelen çeşitli elementlerden müteşekkil İlahi Kıvılcımdır. Bunlar dördüncü bir Etkiler Alemi, Maddi Evrende yerleşmiştir. Bu Özlerin sayıları ve adlarının farklı Kabalacı okullarda farklı olduğu doğru olmakla birlikte temel fikir değişmeden kalır; tıpkı İnsanın yapısıyla ilgili ilkelerin çeşitli Hindu kitaplarda farklılık göstermesine rağmen, köken fikrin hepsinde aynı olması gibi.

Beşeri ilkeler dördüncünün içinde – beden – Üç ilke olarak ifade edilebilir. Astralı ve fiziksel bedeni eklersek Beşli, İlahi ilkelere bölersek Yedili olarak ve Sefirot'a karşılaştırsak Onlu olarak ele alınabilir. Bunları tam olarak açıklamak çok uzun bir makale ve birçok müphem İbrani kelimenin kullanılmasını gerektirir ki bu konuya aşina olmayanlar için büyük bir zorluk yaratır. İki sistem örnek olarak yeterli olacaktır.

Yod, Yehovah'ın Ye'si, İlahinin en ulu ve yüksek tarafıdır ve Hint felsefesinde Âtmâ'ya benzetilebilir. Hé, Yehovah'ın Ho'su, Neshamah'tır ve Hint felsefesinde Buddhi, öz ruhtur. Vav, Yehovah'ın v'si Ruah'tır ve Hint felsefesinde Manas, Akıldır. Son Hé, Yehovah'ın ah'ı, Nephesh'tir ve Hint felsefesinde Kâma, nefis, iştah ve ihtiraslardır. Bütün bunlar maddi nesnelere etki yapan bir cihaz olan fizik bedeninin kalıbı astral kabukta yerleşiktir.

İnsan ruhu ayrıca "On Sefirot"la ilişkili birbirinden ayrı çeşitli bilinç tezahürlerine tahsis edilerek algılanabilir. Değişik kabalistik eserler hepsi de birbirleri ile tutarlı olan farklı

sınıflandırmalar yaparlar, en yaygın olanı üçlü bir ayırmadır: Malkut'a referansta bulunan tutkular, yani Nefes [nefs]; Tifaret Güneş'i etrafında toplanmış altı Sefirot grubuyla ilgili Zeka, Akıl, Zihin, Ruah ve Kraliçe, Kral ve Taç, Yüksek Üçlüsü ile ilintili ruhsal arayışlar, yani Neşamah.

Bu Beşeri ilkeler Dört Alemde, İlahi, Ahlaki, Entelektüel ve Duygusal Alemelerde işlerler. Bir insanda bu ilkelerden herhangi biri baskın olabilir ve aslına bakılırsa insanda sürekli değişen oranlarda bulunurlar. En yüksek ilke alttakileri gölgede bırakır ve merkezi olanlar da şans verilmemesi veya günahkar eylemlerden dolayı beden maddeselliğine yaklaşp aşağı ve daha aşağı düşebilir. Neşamah ruhsal mükemmeliyetçiliğe çekerken, Nefes fiziksel zevke doğru çeker.

Diğer bir sembolizmde Kabalistler insanın iki yoldaşı veya rehberi olduğunu aktarır. Biri sağında yer alır ve iyi işleri teşvik eden Yetzer ha Tob'dur, o daha yüksek Sefirot'tandır. Diğeri ise solunda yer alıp Samael ve Canavarın ajanı olarak şer cazibeleri, zevk, arzu ve ihtirasları teşvik eden Yetzer ha Ra'dır. Zohar 95 b'ye göre insan çok talihsiz bir konumdadır, zira orada yazar ki Kötülük Meleği ona doğumdan itibaren bağlanır, oysa İyilik Meleği sadece 13 yaşında bağlanır.

Ölüme gelince, daha önce belirttiğimiz gibi, mükemmel bir hayat yaşamadığı müddetçe insan Egosu veya Ruhu değişik bir biçimde yeniden doğmaya mahkûmdur. Ancak bütün dinlerin kabul ettiği gibi ölümden büyük değişiklikler olur. Kabalaya göre, görünür fiziksel beden Guf çürür ve ruhun hayvani tarafı nefes, Nefes kademeli olarak solar. Ruh, Ruah, insani yön Asiyah Aleminden ayrılır ve öz ruh, Neşamah yeniden doğmanın ötesinde mükemmelleşmiş bir biçimde ruhsal diyarlara erişir ve Cennetin Hazinesi Gan Oidin'e

tekrar döner. “Sefer jareh chattaim” eşerine göre insan öldüğü saatte yargılanır ve İlahi Varlığın vekili Şekinah üç Melekle birlikte ona yavaşır. Bu meleklerin başı Sessizlik Meleği Dumah’tır. Eğer ruh cezalıysa Sessizlik Meleği onu bir sonraki doğuşundan evvel Cehenneme, Gai-Hinnom’e belirli bir ceza süresi için götürür. Eğer Ruh onay alırsa Oidin veya Cennete geçer. Evrenimizin bu tezahürat döneminde bütün ruhlar çile ile ıslah edilip mükemmelleşmiş ve cennette kutsanmış olarak döndükleri Tanrı ile yeniden birlik içinde olacaklardır.

İnsanın yapısı, kökeni ve mukadderatı konusunda Kabalistik teori, modern Hıristiyan görüşten çok farklıdır, ancak Hint görüşünden farkı, ilkedden daha ziyade sunuş biçimindedir, bu ikisi uygun bir şekilde yan yana etüt edilebilir ve her biri diğerini aydınlatır. Aslında Batı mistik öğretileri, Mısır Hermesçiliğine akraba Ortaçağ Kabalizmi ile Hint Ezoterik Teozofisi arasında kesin bir çizgi yoktur. İnsanlara ruhsal fikirler sunma amacıyla kullandıkları dil, tanımlama ve tasvirlerde ayrılırlar. Ancak herhangi bir ekolün diğerini yargılaması için bir gerekçe yoktur. Entelektüel kültür dünyası ikisini yan yana barındıracak kadar geniştir. Her ikisinin de insan algılamasına açık felsefi sistemler oluşu, her ikisinin de de saf ve açık hakikatleri barındırabileceğinin kanıtıdır. Biz halen her şeyi ancak koyu bir filtreden görebiliyoruz ve Tanrı ile yüz yüze gelmeyi ve hakikati olduğu gibi tanımayı ummadan önce daha çok yol kat etmemiz gerekir.

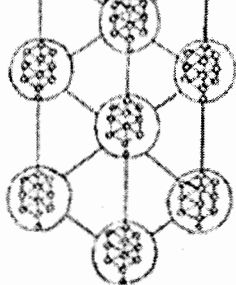
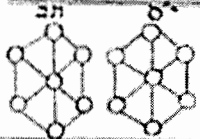
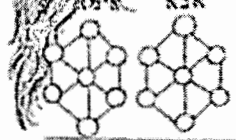
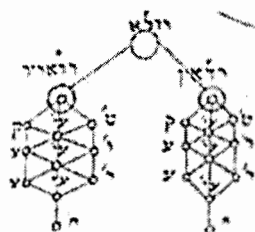
Öğrencilerin yaptığı gibi kademe kademe ilerlemekle yetinmemiz gerekir. Her derecede asli gerçekler değişik bir şekilde yeniden ifade edilmektedir. Onlar öğrencinin zihinsel haline uygun dil ve sembolizm ile ifşa edilir ve açılırlar. Dolayısıyla bir öğretmen, mürşit ve önceden yolu izlemiş ve

kişisel deneyim ve iç çağrışımlarıyla her öğrencinin eriştiği seviyeyi bilecek bir rehberin ihtiyacı ortadadır. Mistisizmde yüksek ergiye her hangi bir asil, kolay veya kestirme yol yoktur. Azimli çaba ve temiz bir yaşam can alıcı bir öneme sahiptir. İnsan aklı sadece zihin gözünün algılayabileceği şeyleri idrak edebilir. Süreç zorla kurulamaz. Mistik bilgi gasp edilemez. Eğer bir öğrenci kendi derecesinden daha yüksek bir derecenin bilgisini elde ederse, bu ona sadece hezeyan, abes, hayal kırıklığı ve karanlık getirir.

Birçok kez öğrenciler saçma bulacakları veya safi batıl inanç olarak reddedecekleri öğreti, iddia ve açıklamalarla karşılaşır. Oysa yaşamlarının daha geç bir evresinde aynı öğretileri büyük bir güvenle benimserler. Bu açıdan Okültizm Framasonluğa benzer. Ya gizli bilgiyi almaya kabul ederiz ya da edilmeyiz. Kabul edilmediğimiz takdirde onun sırrı bize sunulsa bile inanmayız. Okültizm sırları Framasonluk gibidir. Aslında bir bakıma Framasonluğun kaybettiği sırlarıdır. Onlar doğası itibarıyla istismara kapalıdır, çünkü sadece kişisel evrimle, tekâmülle elde edilebilirler, hariçten birine açıkça anlatılabilse de, anlaşılmazlar. Çünkü bir insan böyle bir sırda erişebilse bile onu en yakın dostuna açamaz. Bunun basit bir sebebi vardır: arkadaşı bu bilgiye kendi başına erişemiyorsa, kelimeler gizli bilgiyi aktarmaya kifayet etmez.

Kabalistik teori külliyyatının Framasonluk sırlarına benzer özelliği vardır. Hiç bir zaman yazılmamış veya basılmamış çok öğreti vardır. Bu eserler çoğu kez ilk bakışta abes gibi gözükken tasvirler ve saçma gelebilecek öğretiler içermektedirler. Ancak bunlar kısaca özetlediğim yüksek ruhsal öğretileri taşırlar. Bu eserleri sadece okumak yeterli değildir. Ruhsal şeyleri görebilmek için ruhsal gözün açık olması gerekir ve eski büyük Kabalistler cahil, ham ve tutarsız insanların önüne

bilgelik incilerini sermediler, temiz olmayanları Bilgelik Mabedine sokup onu kirletmediler. Ciddi öğrenci Hakiki Okültizmin yüksek yaşam tarzına ulaşmak için azimli bir şekilde çaba göstermek zorundadır. Bundan sonra belki uzak bir gelecekte, karşı koyduğu ayartmalar ve özverili bir hayat sicili, Yüce Kralın Sarayına girmek için ona yol işareti ve parola olabilir.

יעקב

לאה

כרם

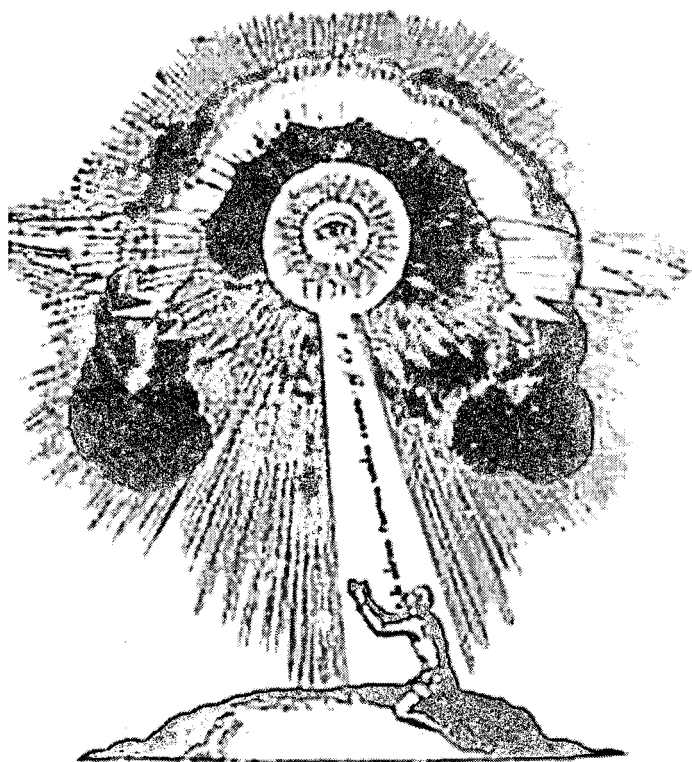
קדושות

י"ב תקוני דיקנא של א"ן ואריך
 תיקוני שלאין במינה: תקני של אריך נשגות
 אל אמי אל כתר
 רחום נושא עין
 וחנן נוער על פשע
 ארך לשאית נחלתו
 אפים הלא החזיק לדאשו
 ורב חסד כי חפץ חסד הוא
 ואמת ישוב ירחמינו
 נהרג חסד יכבוש עונותינו
 לאלפים והשליך במצולות ים וכו'
 נושא עין תתן אמת ליעקב
 ופשע לא חסד לאברהם
 וחטאה יבאשו ושבעת
 וזקה ימינו קדם

Açımlanmış Kabala – Giriş

Yazan Samuel Liddel MacGregor Mathers

Çeviren Kemal Menemencioğlu

*K*abalist olmayan birinin ilk soracağı sorular muhtemelen şunlar olacaktır: Kabala nedir? Kim yazmıştır? Hangi konuları içerir? Genel öğretileri nedir? Günümüzde onun tercümesi neden gereklidir?

İlk önce son soruyu cevaplandıracağım. Günümüzde büyük bir okült dalga toplumun her köşesine yayılmaktadır. Düşünen insanlar “Sema ve yeryüzünde felsefelerinde hayal ettiklerinden çok daha fazla şeyler olduğunu” ve nihayet tarih boyunca belki de en çok yanlış anlaşılan kitap, “Kitabi Mukaddes”in elinizde sır kapılarını açacak bir anahtar olmadığı sürece belirsiz ve manasız gelen birçok ifade içerdiğini fark etmeye başlıyorlar. **BU ANAHTAR KABALA’DA VERİLMİŞTİR.** Dolayısıyla bu eser bütün Kitabi Mukaddes ve teoloji öğrencilerini ilgilendirmelidir. Her Hristiyan kendisine şu soruyu sorsun: “Eski Ahit’in kutsal kitap edilen milletin onun içine yerleştirdiği yapıyı bilmezsem, Eski Ahit’i, dolayısıyla da Yeni Ahit’i anlamayı nasıl umabilirim?” Eğer Kitabi Mukaddes’in gerçek yüce felsefesi bilinseydi,

TABLO I.- İBRANİ VE KELDANİ HARFLER

Sıra	İbrani ve Keldani Harf	Adları	Adların Manaları	Ses veya Güç	Bu eserde Latin Harfleri	Sayısal Değerleri
1	א	Alef	Öküz	a (yumuşak nefesle)	A	1 (Binler hep daha
2	ב	Bet	Ev	b, bh (v)	B	2 daha büyük bir
3	ג	Gimel	Deve	g (sert), gh	G	3 harfle gösterilir.
4	ד	Dalet	Kapı	d, dh (düz th)	D	4 Dolayısıyla,
5	ה	He	Pencere	h (sert nefesle)	H	5 diğer harflere
6	ו	Vau	Çivi	v, u,	V	6 kıyasla büyük
7	ז	Zayin	Silah, Kılıç	z, dz	Z	7 bir Alefin
8	ח	Çet	Çit	h, ç (ch) (gırtlaktan)	Ch	8 değeri 10000'dir)
9	ט	Teh	Yılan	t (kuvvetli)	T	9
10	י	Yod	El	i, y	I	10
11	כ	Kaf	Avuç	k, kh	K	20 son = 500
12	ל	Lamed	Öküz üvendiyesi	l	K	30
13	מ	Mem	Su	m	M	40 son = 600
14	נ	Nun	Balık	n	N	50 son = 700
15	ס	Samek	Destek	s	S	60
16	ע	Ayin	Göz	o, â, ng (gırtlaktan)	O	70
17	פ	Pe	Ağız	p, f (ph)	P	80 son = 800
18	צ	Tzaddi	Balık kancası	ts, tz, j	Tz	90 son = 900
19	ק	Qof	Başın arkası	q, qh (gırtlaktan)	Q	100 (son harflerin
20	ר	Reş	Baş	r	R	200 sayısı her
21	ש	Şin	Diş	ş (sh), s	Sh	300 zaman yüksek
22	ת	Tav	Haç işareti	th, t	Th	400 gösterilmez)

köktencilik ve fanatikliğe daha az rastlanırdı. Kendilerini halkın öğretmenleri ilan edip öne çıkan önyargılı heveslilerin kolay etki altında kalıp heyecanlanan insanlara verilen zararın büyüklüğü hesaplanabilir mi? Dini aşırılık ve depresyonun sebep olduğu kaç intiharların sayısını biliyor muyuz? Yeni Ahit'teki Resullerin İşleri ve Vahiy kitaplarının gerçek anlamı diye önümüze saçma sapkın yemler atıyorlar! Günümüzün yobazlarına ve fanatiklerine korkmadan sesleniyorum, Ebedi ve İhtişamlı Olanı tahtından indirip yerine dengesiz güç iblisini yerleştirdiniz, Düzen ve Sevgi Tanrısının yerine düzensizlik ve kıskançlık ilâhını koydunuz. Çarmıha Gerilenin öğretilerini çarpıttınız. Dolayısıyla günümüzde Kabala'nın İngilizce çevirisi artık bir zorunluluk durumuna gelmiştir. Zira Zohar günümüze dek bu ülkenin diline çevrilmedi, hatta bildiğim kadarıyla ne de başka bir modern Avrupa diline.

Kabala ezoterik Yahudi öğretisi olarak tanımlanabilir. İbranicede ona QBLH (KBLH), Qabalah denilir. Bu da QBL, Qibel kökünden gelir ve anlamı “kabul etmek, alak”tır. Bu tabir ezoterik öğretiyi sözlü aktarım yolu ile iletmek geleneğine referansta bulunur ve “tradisyon, gelenek, yerleşik kabuller”e yakın anlam bağı vardır.

Bu çalışmamızda çok sayıda İbrani veya Keldani sözcüklerin kullanılması gerektiğinden ve Sami dili uzmanlarının sayısı az olduğundan, bu sözcükleri Latin harfleriyle göstermeyi daha uygun bularak tam karşılıklarını dikkatle aktardım. Dolayısıyla ilk bakışta en yaygın İbrani ve Keldani (her iki dile ortak olan) alfabesinin karşılığı Latin harfleri ayrıca adları, güçleri ve sayısal değerlerini gösteren bir tablo hazırladım. İbranice ve Keldanicede sayılar için harfler dışında karakterler kullanılmaz, dolayısıyla aynı Grekçe'de olduğu gibi her

harfin kendine has sayısal bir değeri vardır ve bundan dolayı her kelimenin bir sayı ve her sayının bir kelime oluşu temel bir önem arz etmektedir. “Vahiy” kitabında “canavarın rakamı” ifadesi buna değinir. Gematria bilimi (söz gelimi “harfi Kabalanın” ilk bölümü) bu eşleştirme üzerine dayanmaktadır. Bu konuya tekrar döneceğim. Latin harfi “Q”u İbrani Qof veya Kuf'u karşılık olarak kullandım. Max Müller'in “Doğunun Kutsal Kitapları” serisinde de benzeri uygulanmıştır ancak “Q”dan sonra “u” harfi eklenmiştir. Okur unutmamalıdır ki, İbranice hemen hemen tamamen sessiz harflerle yazılmaktadır. Sesli harfler çoğu zaman harflerin altında yerleştirilen küçük noktalar ve işaretlerle belirtilmektedir. İbrani harflerin diğer bir güçlüğü, belli harflerin birbirlerine çok benzemesinden kaynaklanmaktadır, örneğin V, Z ve son N.

Kabalanın yazarı ve menşei konusunda yapabileceğim en iyi şey Dr. Christian Ginsburg'un “Kabala Makalesi”nden (“Essay on the Kaballah”) bir alıntı almak olacaktır. Önceden belirttiğim gibi Kabala çok farklı şekillerde yazılmıştır, örneğin Cabala, Kabalah, Kabbala vs. ben Qabalah yazılış şeklini İbrani yazılışına daha uygun olduğu için tercih ettim.

Kabala, sadece Yahudiler gibi iş bilir bir halkın zihinsel gelişmesine yüzyıllardır olağanüstü bir etkisi olduğu için değil, ama 16. ve 17. yüzyıllarda bazı büyük Hristiyan filozof ve teologların aklını cezbetmiş bir dini felsefe sistemi veya daha doğrusu bir teozofi öğretisi olduğu için, hem filozofun, hem teologun dikkatine layıktır. Bu öğretinin hayranları arasında ünlü skolastik metafizikçi ve kimyager Raymund Lully (ölümü 1315); ünlü araştırmacı ve Avrupa'da doğu literatürünün büyük destekçisi John Reuchlin (1455-1522); ünlü filozof ve [Yunan, Latin] klasikler araştırmacısı John Picus de

Mirandola (1463-1494); ünlü filozof ve hekim Cornelius Henry Agrippa (1486-1535); olağandışı bir kimyager ve hekim John Baptist von Helmont (1577-1644) ve ayrıca kendi yurttaşlarımızdan ünlü hekim ve filozof Robert Fludd (1574-1637) ve Dr. Henry More (1614-1687) bulunmaktadır. Bütün bu insanlar, her şeyi birbirine bağlayan “İlahi Varlığın” en derin hakikatlerini ortaya çıkaracak bilimsel bir sistemi didik didik aradıktan sonra zihinsel açıklıklarını bu teozofi ile tatmin etmişlerdir. Bu yüzden edebiyat ve felsefe öğrencileri için Kabala’nın cazibesinin sebebi açıkça görülür. Ancak bu cazibe sadece edebiyatçı ve filozofla sınırlı değildir, şair de yüksek hünerini icra etmek için onda bol malzeme bulabilir. Cennete Tanrıdan geldiği ve semanın en ilahi melekler topluluğu tarafından himaye edildiği ve sadece en aziz insanlara iletildiği zikredilen bir teozofi’den de daha başka ne beklenebilir ki. İzleyicileri tarafından anlatılan doğuşu, gelişimi ve olgunluğa erişimiyle ilgili öyküye kulak verelim.

“Kabala ilk başta bizzat Tanrı tarafından, cennette bir teozofi okulu oluşturan seçkin bir melek grubuna öğretilmişti. Adem ve Havva’nın Cennetten düşüşünün ardından, melekler ilk insanların tekrar asli asalet ve mutluluklarına kavuşmaları için bu öğretiyi dünyanın itaatsız çocuklarına ihsan etmişlerdir. Bu öğreti Adem’den Nuh’a ve sonra Tanrının dostu İbrahim’e aktarılmıştı. İbrahim, Mısır’da sırların bir kısmının ifşa edilmesine izin vermişti. Böylece Mısırlılar bilginin bir kısmına sahip olup, diğer Doğu ülkelerinin felsefi sistemlerine aktarabilmişti. Mısır bilgeliğinin tamamına vakıf olan Musa doğduğu ülkede Kabalaya inisiye olmuştu. Çölde inzivaya çekildiği kırk yıllık sürede bütün vaktini bu konuya vakfetmekle kalmamış, bir melekten aldığı dersler sayesinde becerilerini iyice geliştirmişti. Kanun koyucu

Musa haclar, savaşlar ve halkın bitmeyen ıstırapları müddetince İsrailoğullarının yönetiminde ortaya çıkan zorlukları bu ilim sayesinde çözümleyebilmişti. Bu gizli öğretinin ilkelerini şifreli bir şekilde Tevrat'ın ilk dört kitabına yerleştirdi, ancak beşinci Tesniye kitabına eklemedi. Musa ayrıca yetmiş kidedmlilerini bu doktrinin sırlarına inisiye etti ve onlar da bilgiyi kişiden kişiye aktardılar. Geleneğin eksiksiz silsilesinde Davut ve Süleyman Kabalaya en derin şekilde inisiye olanlardandı. Ancak kimse onu ikinci mabedin yıkılışı sırasında yaşayan Schimeon Ben Jochai'ye dek yazıya dökmeye cesaret edemedi. Ölümünden sonra oğlu Rabbi Eleazar, sekreteri Rabbi Abba ve müritleri Rabbi Simon Ben Jochai'nin yazmalarını derlediler ve bunlardan Kabalizm'in bilgi hazinesi ünlü eser "İhtışam Kitabı" ZHR, Zohar'ı hazırladılar."

Kabala genelde dört başlık altında sınıflandırılır:

- (a) Pratik Kabala
- (b) Harfi Kabala
- (c) Yazılmamış Kabala
- (d) Dogmatik Kabala

Pratik Kabala talismatik (tılsımcı) ve ritüel majiyi içerir ve bu çalışmanın kapsamına alınmamıştır.

Harfi Kabala'dan bir kaç yerde söz edilir, dolayısıyla başlıca ilkeleri konusunda biraz bilgi gereklidir. Üç parçaya bölünmüştür: GMTRIA. Gematria; NVTRIQVN, Notarikon ve TMVRH, Temura.

Gematria [ebced] Yunancadaki grammateia'dan türemiştir. Daha önce de belirttiğim gibi kelimelerin izafi sayısal değerlerine dayanmaktadır ve bu kuram ayrıca deyim ve sözlere de uygulanır Böylece Şin, Ş harfi 300'e eştir ve aynı zamanda RVH ALHIM, Ruah Elohim, Elohim'in ruhu deyimindeki harflerin sayısal değerlerinin toplamına eşittir,

dolayısıyla Elohim'in ruhunun bir simgesidir. Çünkü R=200, V=6, H=8, A=1, L=30, H=S, I=10, M=40; ve toplamaları 300'dür. Benzeri bir şekilde AHD, Ahad, Birlik [Arapça Ehadiyet], bir ve AHBH, Ahebah, aşk, sevgi, her biri 13'tür; çünkü A=1, H=8, D=4, toplam 13; ve A=1, H=5, B=2, H=5, toplam 13.. Yine de, MTTRVN, Metatron veya Methatron meleğin adı ile Tanrı adı ŞDI, Şaddai her biri 314 toplamına eşittir. Dolayısıyla biri diğerini temsil etmektedir. Metraton meleğinin İsrailoğullarını Mısır'dan çıkışlarında kır ve çöllerden geçmelerinde rehberlik ettiği söylenir, Tanrı onun için "Adım onun içindedir" dediği kaydedilir. (Tekvin xlix. 10) IBA ŞILH, Yeba Şiloh, "Şiloh gelecektir" sözlerin gematriyası 358'e eşittir, bu da MŞIH, Mesih harflerinin toplamına eşittir. Ayrıca (Tekvin xviii. 2) VHNH ŞLŞH, Ve Hennna Şalışa, "Ve böylece, üç adam" sayısal olarak "ALV MIKAL GBRIAL V RPAL", Elo Mikhael Gabriel Ve Raphael, "Bunlar Mikail, Cebrail ve İsrail'dir" sözlerine eşittir, zira her iki söz de 701'e eşittir. Zannedirim ki bu örnekler Gematria'yı açıklamaya yeter, özellikle aşağıdaki çalışmada daha birçoklarına değineceğiz.

Notarikon Latince kısaltma anlamına gelen notarius'tan türemiştir. Notarikon'un iki şekli vardır. Birincisinde bir kelimenin her bir harfı başka bir kelimenin baş harfı olarak kabul edilir ve böylece bir kelimenin harflerinden bir cümle elde edilir. Dolayısıyla, Tekvin'de ilk kelime BRAŞIT, Beraşit, bir kelimenin baş harfı olarak ele alınarak "BRAŞIT RAH ALHIM ŞIQBLV İŞRAL TVRH", "Beraşit Rahi Elohim Şeyequebelo Israel Torah" elde edilir, bununda anlamı şudur: "Başlangıçta Elohim gördü ki İsrail kanunu kabul edecekti." Bu bağlamda 1665 yılında önceden Hristiyanlığa şiddetle karşı olan ama sonradan kabul edip Prosper Rutgers

adını alan bir Yahudi Kabalist Solomon Meir Ben Moses tarafından aynı BRAŞIT kelimesinden elde edilen ve din değiştirmesine neden olan 6 farklı ve ilginç cümle verebilirim. İlki: “BN RVH AB ŞLVŞTM İÇD TMIM”, “Ben, Ruah, Ab, Şaloşetem Yeçad Temim” ve anlamı: “Oğul, [Kutsal] Ruh, Baba, Üçlülükleri, Mükemmel Birlik.” İkincisi “BKVRI RAŞVNI AŞR ŞMV İŞVO TOBVDV”, “Bekori Raşuni Aşer Şamo Yeşuah Tavbodo” ve anlamı: “İlk doğanıma, Birincime tapacaksınız, adı İsa’dır.” Dördüncüsü ise “BBVA RBN AŞR ŞMV İŞVO ThOBVDV”, “Beboa Rabban Asher Şamo Yesuah Thaubado” ve anlamı: “Üstad gelince, ki adı İsa’dır, tapacaksınız.” Beşincisi ise “BTVLH RAVIH ABÇR ŞTLD İŞVO TAŞRVH”, “Bethulah Raviah Abaçar Şetaled Yeşuah Traşroah” ve anlamı “Bir bakire seçeceğim, doğurmaya layık olacak İsa’yı, onu kutsanmış sayacaksınız.” Altıncısı ise “BOVGT RZPIM ASTTR SGVPI ISVO TAKLV”, “Beaugot Ratzephim Assattar Şegopi Yeşuah Takelo” ve anlamı: “Bedenimi pastalarda saklayacağım, kömürde (pişilmiş), İsa’yı yiyeceksiniz, Bedenim.” Bu cümlelerin Hristiyan doktrinleri açısından önemleri hiç de küçümsenemez.

İkinci Notarikon şekli ise birincisinin tam tersidir. Bir cümlenin ilk veya son harfleri veya her ikisi veya orta harfleri alınır ve bir kelime veya kelimeler üretilir. Dolayısıyla Kabala’ya “HKMH NSTRH”, “Chokhmah Nesthorah” denilir, anlamı da “gizli bilgelik/hikmet”* ve bu iki kelimenin baş harflerini, H ve N alırsak “zarafet” anlamına gelen HN, Hen kelimesini elde ederiz. Benzer bir şekilde, (Tesniye

*Not: İbranice’de Ch gırtlaktan gelen H sesidir, dolayısıyla Hokmah = Hokmat = Arapça Hikmet

xxx. 12) “Bizim için kim cennete çıkar” anlamına gelen “MI IOLH LNV HŞMIMH”, “Mi Iaulah Leno Ha-Şamayımah”ın baş harfleri “sünnet” anlamına gelen “MILH”, “Milah” ve IVHH, [Not: Yahweh, Musa’nın On Emirlerince sebepsiz zikredilmesi yasak olan Tanrının kutsal adı, Tetragrammaton* ile eş değerdedir ve Tanrının sünneti cennete girmenin yolu olduğunu ima etmektedir.

Temura devşirim demektir. Bazı kurallara göre, bir harf alfabetik sırada onu takip eden veya önce gelen başka bir harfin yerine geçer, böylece bir kelimedenden tamamen farklı bir kelime elde edilir. Böylece alfabe tam ortasından ikiye katlanır ve bir yarısı diğer yarısının üzerine oturtulur ve sonradan ikinci satırda ilk harfi veya ilk iki harfi değiştirilerek 22 çevirme ortaya çıkar. Bunlara ZIRVP”, “Ziruf”, bileşme tablosu denilir. Örneğin: ALBT, Albat.** tablo şöyledir:

11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
K	I	T	Ch	Z	V	H	D	G	B	A
M	N	S	O	P	Tz	Q	R	Sh	Th	L

Her bir yöntem onu meydana getiren iki çift harften adını almaktadır. Harf çiftleri tamamın temelini oluşturmaktadır, çünkü bir çiftin herhangi biri diğerinin yerini alabilir. Böylece Albath ile RVCh, Ruah’den DTzO, Detzau oluşur (Tabloda R’nin üstünde D, V’nin altında Tz, ve CH’nin altında O) Diğer 22 yöntemin adları: ABGTh, AGDTh,

* Latince’de dört harfli kelime anlamına gelir ve IVHH’in yerine kullanılarak adının sebepsiz yere telâffuz edilmesini önler

** Not: İbranice’de yazı Arapça’daki gibi sağdan sola doğru yazılır, dolayısıyla aşağıdaki tablo ters verilmiştir.

ADBG, AHBD, AVBH, AZBV, AChBZ, ATBCh, AIBT, AKBI, ALBK, AMBL, ANBM, ASBN, AOBS, APBO, ATzBP, AQBZ, ARBQ, AŞBR, ve AThBŞ'dir. Bunlara da ABGD ve ALBM yöntemleri eklenmelidir. Bundan bir dizi sonra başka 22 bileşim içeren "Rasyonel Tziruph" tablosu gelir. Bunun dışında Sağ, Aksi yönlü ve Düzensiz olarak bilinen üç "Değiştirme Tablosu" vardır. Bunlardan herhangi birini yapmak için 484 hücreli bir dikdörtgen tablo hazırlanmalı [22 x 22] ve içine harfler yazılmalıdır. "Sağ Tablosu" için alfabeyi sağdan sola yazınız. Alttaki ikinci sırada B ile başlayınız ve A ile bitiriniz. Üçüncü sırada G ile başlayınız ve B ile bitiriniz vs... "Aksi Tablo" için alfabeyi sağdan sola yazınız ancak ters olarak, yani TH ile başlıyorsunuz ve A ile bitiriyorsunuz. İkinci sırada Ş ile başlayınız ve TH ile bitiriniz vs... "Düzensiz Tablo"nun açıklanması fazla uzun sürer. Bütün bunların dışında ThŞRQ, Taşrak denilen bir yöntem vardır, bu da basitçe bir kelimeyi ters yazmaktır. Son olarak "Dokuz Hücresin Kabalası" veya AIQ BKR, Aiq Bekar olarak bilinen çok önemli bir yöntem vardır. Görüntüsü şöyledir:

Aiq Bekar Tablosu

300	30	3	200	20	2	100	10	1
000	00	0	000	00	0	000	00	0
Sh	L	G	Il	Il	D	Q	I	A
600	60	6	500	50	5	400	40	4
000	00	0	000	00	0	000	00	0
M(100)	S	V	Il(100)	N	H	Tb	M	D
900	90	9	800	80	8	700	70	7
000	00	0	000	00	0	000	00	0
Tz(100)	Tz	T	P(100)	P	Cb	N(100)	O	Z

Her harfin sayısını üzerine koyarak, her bir hücrede bulunan harflerin ilintileri daha açık gözükür. Bazen içerdikleri harfleri göstermek için tablonun kısımları alınarak şifre olarak da kullanılır ve ilk harf için bir nokta, ikinci harf için iki nokta vs. konulur. Böylece AIQ içeren sağ köşenin içinde üç nokta varsa Q harfi anlamına gelir. Bir kare içinde tek, iki ve üç nokta olmasına göre H, N ve K (son) içerir. Diğer harfler için de aynıdır. Ancak açıklamak kadar yeterli yer bulunmayan “Dokuz Hücresinin Kabalası”nın daha çok yöntemi vardır. Ancak bir örnek verebilirim, Temura’nın AThBSh, Athbash yöntemiyle (Yeremya xxv. 26’de) ShShK, Şeşakh kelimesi BBL, Babil’i simgeler.

Bütün bu kurallar dışında, İbrani harflerin şeklinde belirli anlamlar gizlenmiştir; bir harfin kelimenin sonunda olduğu halde, olması gerektiğinden farklı gösterilmesi*; bir harfin bir kelimenin ortasında olup harfin kelime sonunda verilen şekilde gösterilmesi; ve harflerin yazımda normal ebatlarından büyük veya küçük gösterilmesi; harfin baş aşağı gösterilmesi veya belirli kelimelerin imlâlarında bazı yerlerde fazla harf gösterilmesi; nokta veya işaretlerin konumlarında değişiklik gösterilmesi, bazı ifadelerin eksik veya aşırı gösterilmesinde belirli anlamlar gizlenmiştir.

Örneğin İbrani harfi A’nın şekli (bakınız şekil I), bir Yod, I, ve bir Daleth, D harfi arasında bir Vav, V harfi simgelediği söylenir, böylece harf IVD, Yod’u simgeler. Aynı şekilde He, H harfi, bir Daleth, D, ve sol köşesinde bir Yod temsil eder vs.

İşaya ix. 6, 7’de çoğaltmak anlamına gelen LMRBH, Lemarbah M harfinin esas şekli yerine, son şekli kelimenin

* Not: İbranice’de aynı Arapça gibi bazı kelime sonunda bazı harflerin şekli ve sayısal değerleri değişiktir.

ortasında gösterilmiştir. Dolayısıyla, kelimenin Gematria ile elde edilen sayısal değeri $30+40+200+2+5=277$ olacağına, değişerek $30+600+200+2+5=837$ olur ve “cömert sağlayıcı” anlamına gelen ThTh ZL, Tat Zal değerine eşit olur. Böylece M harfini esas şekli yerine son şeklinde göstererek kelime tamamen farklı bir Kabalistik anlam alır.

Tesniye. 4, &c., “Şema Yisrael” olarak bilinen bir dua vardır. O şöyle başlar: “ŞMO İŞRAL IHVH ALHINV IHVH AChD”, “Shemaa Yisrael Tetragrammaton Elohino Tetragrammaton Achad” ve anlamı “Dinle ey Israil, Tetragrammaton [Yahweh] Tanrınız Tetragrammaton [Yahweh] Birliktir.” Bu cümlede ŞMO’de son O ve AChD’de son D yazmada diğer harflerden çok daha büyük ebatla yazılmakta. Burada Kabalistik sembolizm şöyle açıklanır: O harfinin değerinin 70 olması kanunun 70 farklı şekilde açıklanabileceğini simgeler ve $D = 4 =$ Kutsal Adın dört coğrafi istikametidir. ShMO kelimesinin sayısal değeri 410’dur, bu da ilk mabedin yıkılışına dek süresini verir, vs. vs... Bu duada incelemeye değer daha nice nokta vardır, ancak zaman buna izin vermiyor.

Aşağıdaki çalışmada başka eksik veya kural dışı imla özellikleri, nokta ve işaret değişiklikleri vs. geçecektir.

Kitab-ı Mukaddes’te ilk kelime BRAŞIT, Beraşit konusunda ayrıca şu dikkate alınmalıdır ki, ilk üç harf BRA, kutsal üçlünün baş harfleridir: BN, Ben, oğul, RVH, Ruah, Ruh ve AB, Ab, baba. Ayrıca, Kitab-ı Mukaddes’te ilk harf A değil B’dir ve aynı şekilde “kutsama” anlamına gelen BRKH, Berakhah’ın ilk harfi B’dir; oysa A ile başlayan ARR, Arar, “lanetleme” anlamına gelmektedir. Ayrıca, Beraşit’in sayısal değeri Tevrat’ta verilen yaratılış tarihinden İsa’nın doğumuna dek tarihi veriyor, $B=2,000$, $R=200$, $A=1000$ [Büyük harf], $Ş=300$, $I=10$, ve $Th=400$; toplam = 3910 yıl; yaklaşık

zaman. Picus de Mirandola, BRAŞITH, Beraşit üzerinde böyle sonuçlar almış: — Eğer üçüncü harf birincinin önüne koyarsan AB, Ab = baba çıkar. Eğer birinci harf bir kez daha çoğaltırsan ve ikinci harf eklersen BBR, Bebar = oğuldan, çıkar. Eğer ilk harf dışında bütün harfler okunursa RAŞİT, Raşit = başlangıç çıkar. Eğer dördüncü harf Ş, ilk harf B ve son harf Th bir araya getirilirse ŞBH, Şebah = son veya dinlenme çıkar. Eğer ilk üç harf alınır BRA, Bera = yaratılan çıkar. Eğer ilk harf çıkarılıp takip eden üç harf ele alınır RAŞ, Raş = baş çıkar. Eğer ilk iki ve son iki harf kaldırırsak AŞ, Aş = ateş çıkar. Eğer ilk iki harf son iki harfle birleştirilirse BRIH, Berih = akit çıkar. Son harf ilk harfe eklenirse TVB, Thob = iyi çıkar.

Bütün bu mistik kelimeler bir araya getirildiğinde Picus tek bir kelime olan BRAŞITH'ten şöyle bir cümle çıkarır: [Latince] “Pater in filio (aut per filium) principium et finem (sive quietum) creavit caput, ignem, et fundamentum magni hominis foedere bono”: Kutsal akitle, oğuldan, Baba, başlangıç ve son olan Baş yarattı, yüce adamın (Adam Kadmon) ateş-yaşamı.” Bu da [Zohar'ın] “Gizlenmiş Sır Kitabı” öğretilerinin kısa bir özetidir. Harfî kabala üzerinde bu açıklamalar uygunluk sınırlarını biraz aşmıştır, ancak bu denli kapsamlı yazmak gerekliydi, çünkü aşağıdaki metafizik kavramlar bu uygulamalara dayanmaktadır.

“Yazılmamış Kabala” hiç bir zaman yazıya dökülmeyen ve sözlü aktarılan belirli öğreti anlamına gelir. Bu konuda söyleyeceğim şey bu kadardır, hatta bu aktarımı alıp almadığımı dahi açıklamam. Tabii ki, Rabbi Schimeon Ben Jochai zamanına dek Kabanın hiç bir kısmı yazılmamıştı.

Dogmatik Kabala onun doktrinlerini içerir. Değişik tarihlerde yazılmış çok sayıda eser bu sınıfa girer, ancak onlar da

ayrıca dört altı sınıfa tabidir:

- (a) Sefer Yezirah ve bağlı gelişmeler.
- (b) Zohar, gelişmeleri ve yorumları.
- (c) Sefer Sefirot ve gelişmeleri.
- (d) Asch Metzareph ve sembolizmi.

24. SPR IZIRH, Sefer Yezirah veya “Oluşum Kitabı”, peygamber İbrahim’e atfedilir. “Otuz iki yol”u oluşturtan on rakam ve alfabenin yirmi iki harfine dayanan bir kozmolojiyi açıklamaktadır. Rabbi Abraham Ben Dior bu yollar üzerine daha sonra mistik bir tefsir yazmıştır. Yol kelimesi Kabalanın her yerinde herhangi bir sembole iliştirilebilen hiyeroglif, bir fikir veya daha doğrusu fikirler küresi anlamına gelir.

25. ZHR, Zohar, veya “İhtişam Kitabı”, nispeten önemsiz birkaç yazı dışında, ilk üçü tercüme edilerek bu kitabımızda bulunan aşağıdaki eserleri içermektedir:

a. SPRA DZNIOVHA, Sefra Dzeniouha, veya “Örtülü Gizem Kitabı”. Zohar’ın kökü ve temelidir.

b. The ADRA RBA KDIŞA, Idra Rabba Kadişa veya “Büyük Kutsal Meclis”, “Örtülü Gizem Kitabı”nın bir gelişmesidir.

c. ADRA ZVTA KDIŞA, Idra Zuta Kadişa, veya “Küçük Kutsal Meclis”, “Idra Rabba”ya bir ilave özelliğini taşır. Bu üç kitap yaratıcı İlahi Varlığın ve Onunla birlikte Yaratılışın kademeli gelişmesini anlatmaktadır. Bu eserlerin metinleri Knorr von Rosenroth (“Qabalah Denudata”nın yazarı) tarafından düzeltilmiş basılı eserler olan Mantuan, Cremonensian ve Lublinensian Kodekslerinden aktarılmıştır, bunlardan en eskisi Mantuan ve Cremonensian’dır. Ayrıca tefsir olarak geçen metinler tırnak içine alınarak ayrı tutulmuştur.

d. BIH ALNIM, Beth Elohim, veya “Elohim’in Evi” adlı ruhani eser Rabbi Abraham Cohen Irira tarafından Rabbi

Yitzchaq Luria'nın doktrinlerinden derlenmiştir. Konusu melekler, ifritler/demonlar, elemental varlıklar ve ruhlar üzerinedir.

e. "Ruhların Devirleri" adlı eser söyleşi şeklinde özgün bir konudur ve Rabbi Luria'nın fikirlerini içermektedir.

SPR SPIRVT, Sefer Sefirot, veya "Tecelliler Kitabı", İlahi Varlığın kademeli olarak negatif varoluştan pozitif varoluşa evrimini anlatmaktadır.

AŞ MZRP, Aş Mezaref, veya "Arındırıcı Ateş", Hermetik ve simyevidir; az kişi tarafından bilinir ve daha da az kişi tarafından anlaşılır.

Kabala'nın esas doktrinleri aşağıdaki konuları açıklamaya yöneliktir:

- (a) İlahi Varlık, Tanrı, mahiyeti ve özellikleri.
- (b) Kozmoloji.
- (c) Meleklerin ve insanların yaratılışı.
- (d) İnsan ve meleklerin mukadderatı.
- (e) Ruhun mahiyeti.
- (f) Melek, ifrit ve elemental varlıkların mahiyeti.
- (g) Vahiy edilen kanunların önemi.
- (h) Sayıların ilahi sembolizmi.
- (i) İbrani harflerindeki özgün sırları.
- (j) Zıtların dengesini.

"Örtülü Gizem Kitabı", şu sözlerle başlar: "Örtülü Gizem Kitabı dengenin muvazenesi kitabıdır." Burada "denge muvazenesi" ile ne kastedilir? Denge zıtların denkleşmesinden ortaya çıkan ahenktir. Aykırı güçlerin karşılıklı çatıştığı ve dolayısıyla hareketin donduğu durgun merkezdir. Merkez noktadır. Kadim sembolizmin "daire içindeki nokta"

dediğidir. Dengelenmiş gücün yaşayan sentezidir. Dolayısıyla biçim, ışık ve gölgenin dengesi olarak tanımlanabilir. Bu unsurlardan herhangi birini kaldırırsan biçim görünmez olur. Denge terimi, her Sefirot üçlüsü içinde iki zıt vasfın dengesi ve bu denge üçlü içinde bir üçüncü Sefira'nın [Sefira - Sefirot'un tekil şekli] oluşmasına neden olur. Sefirot'u açıklarken bu konuya tekrar dönüş yapacağım. Denge ve dengeleme doktrini temel bir Kabalistik kavramdır.

“Örtülü Gizem Kitabı”, devam ederek “Dengeleme, negatif varoluşun olduğu yerde bulunur” der. Pekil! Negatif varoluş nedir? Pozitif varoluş nedir? Bu ikisi arasındaki fark diğer bir temel kavramdır. Negatif varoluşu açık bir şekilde tanımlamak imkânsızdır, zira açık bir şekilde tanımlandığı zaman artık negatif varoluş değildir. O zaman statik bir hale getirilen negatif varoluş olur. Dolayısıyla, Kabalistler akılcı bir şekilde asli negatif olarak varolan anlamına gelen AIN, Ayn'ı; sınırsız genişleme anlamına gelen AIN SVP, Ayn Sof'u ve hatta sınırsız Işık, AIN SVP AVR, Ayn Sof Or'ı beşeri kavrayıştan dışlamışlardır. Bu konularda sadece muğlak bir kavram oluşabilir. Ancak derin düşünceye dalarsak, anlarız ki henüz tezahür etmemiş şeklinde Tanrı dediğimiz bilinmeyen ve adsız Olanın ilksel şekilleri böyle olmalıdır. O Mutlaktır. Ancak Mutlak'ı kim tanımlayabilir. Daha tanımlamaya başlarken kavrayışınızdan kayıp kaçır, çünkü tanımlandığı anda artık Mutlak değildir. Aklımızın kavrayamıyor olmasından hareketle, Negatif, Sınırsız, Mutlak terimleri mantık dışıdır diyebilir miyiz? Hayır! Onları tanımladığımız vakit, zihnimiz onları içerir, kapsar, bu durumda zihnimizden üstün olamazlar, çünkü bir nesnenin tanımlamayabilmesi için ona bazı sınırlar konması şarttır. O zaman Sınırsızı nasıl sınırlandırırız?

Kabala'da ilk ilke ve özdeyiş, Tevrat'ta “Ben Benim” olarak

tercüme edilen Tanrı adı AHIH AŞR AHIH, Eheieh Aşer Eheieh'in daha iyi bir tercümesi "Varoluş varoluştur" veya "Ben Varolanım" olurdu.

Asrımızın büyük filozofu ve Kabalisti Eliphaz Levi Zahed [1875'de öldü], "Maji Tarihi"nde ("Histoire de la Magie" (kısmı i. bölüm. 7) şöyle yazmıştır: "Kabalistler putperestliğe yakın her şeye karşı dehşet duyarlar, oysa Tanrıya insan sureti atfederler, ancak bu tamamen hiyeroglifi (sembolik) bir şekildir. Onlar Tanrıyı akıllı, canlı ve şefkatli Sonsuz Varlık olarak düşünürler. Onlar için O, ne başka varlıkların külliyyatıdır, ne de varoluşun soyutlanması, ne de felsefi açıdan tanımlanabilir bir varlıktır. O, her şeyin içinde, her şeyden soyut ve her şeyden yücedir. Onun adının dahi sözü edilmez, oysa o ad sadece İlâhlığın beşeri idealini temsil eder. Tanrının gerçekten ne olduğu insan tarafından bilinemez. Tanrı inancın mutlağıdır; varoluş mantığın mutlağıdır; varoluş kendi başına vardır, varolduğundan dolayı vardır. Varoluşun varolma nedeni varoluşun kendisidir. 'Herhangi belirli bir şey neden vardır?' yani 'Neden şöyle ve böyle bir şey vardır?' diye sorabiliriz, ancak 'Varoluş neden vardır?' diye sormamız biraz saçma olur. Çünkü bu, varoluşun var olmasından önce var olduğunu varsaymak anlamına gelir." Yine, aynı yazar şöyle yazmaktadır ("Histoire de la Magie" (kısmı iii. bölüm. 7): "Dogmanın bilimsel kanıtı önüme konduğunda inanırım' demek şöyle demekle aynıdır: 'Başka inanacağım bir şey kalmadığı ve dogmanın bilimsel bir kurama dönüşüp yok edildiği zaman inanırım'. Diğer bir deyişle 'Sonsuzu sadece açıklandığı, belirlendiği, ölçüldüğü ve tanımlandığı, yani fani olduğu zaman ve Sonsuz olarak artık varolmadığında kabul ederim. Denizin büyüklüğüne sadece şişelere doldurulduğu zaman inanırım'. Ancak bir şey sizin için açıkça kanıtlanmışsa ve

anlaşılır kılınmışsa artık inanmazsınız, onu bilirsiniz.”

[Hint Kutsal Kitabı] Bhagavad Gita'da (bölüm 4) şöyle yazar: “Ben Hem Ölümsüzlük, hem de Ölümüm; ve Ben, ey Arguna! hem varolan, hem de varolmayanım (veya “negatif olarak varolan”).” Ayrıca, (bölüm 9) “Ey Bharata'nın torunu! sayılarda önceden görülmemiş harikaları gör. Ey Gudaesa! Bugünü, içinde hareket eden ve hareketsiz her şey dahil, bütün evreni, hepsini bir olarak, Bedenimin içinde gör... Arguna dedi: “Ey tanrıların Sonsuz Hükümdarı! Ey evrene nüfuz eden! Yok Edilemez Olan, Varolanın ve Varolmayanın ötesinde Olan. İlk ve asli, kadim olan Tanrısın; Evrenin en yüksek desteğisin. Evreni kaplayansın, Ey sonuz şekillerin Efendisi... Gücün sonsuzdur, ihtişamın ölçülmez, her şeye nüfuz edersin, dolayısıyla her şeysin!”

Dolayısıyla negatif varlık fikri bir fikir olarak varolabilir, ancak tanımlanmaya tabi değildir, çünkü tanımlama doğasına tamamen aykırıdır. Yine bazı okurlar itiraz edebilir ve “negatif varoluş’ [negative existence] terimi mutlaka yanlış bir ifadedir, açıkladığınız şey için negatif varlık [negative subsistence] daha doğrudur” diyebilir. Yanıtım: “Hayır, öyle değil!”, çünkü negatif varlık negatif varlıktan başka bir şeye dönüşmez; değişemez, gelişemez, çünkü negatif varlık esasen bir hiç şey'dir [ya da, Yok Şey]. Dolayısıyla, negatif varlık olamaz. Hiç olmamıştır, olmamaktadır ve olmayacaktır. Ancak negatif varoluş içinde gizli olarak pozitif yaşam barındırır, zira negatifliğin sonsuz derinliklerinde kendinin dışına çıkma gücü, düşünce kıvılcımını dışa yansıtma ve meyvesini yeniden içe dahil etme gücü vardır. Böylece genişleme yüceliğinin merkez-

* Çn: İngilizcede sub-sistence ve ex-istence için açıklama.

siz girdabında içe çekilen yoğunluk örtülü ve gizlidir. Bundan dolayı “Sub-sto” yerine “Ex-sto” kullandım*.

Ancak negatif varoluş ve pozitif varoluş gibi iki çok farklı kavram arasında belirli bir rabita veya bağlantı gerekli olduğundan, pozitif varoluşa yakın olmasına rağmen, yine de açıkça tanımlanamayan potansiyel varoluş denilen bir biçime varırız. Bu olası biçiminde varoluştur. Örneğin, bir tohumun içinde yeşerecek ağaç gizlidir; Bu potansiyel varoluş durumundadır; o yine vardır; ancak tanımlamaya açık değildir. Potansiyel ağacın vereceği tohumları da düşünürsek bu tanımlamaya daha da uzak olacaktır. Ancak bunlar potansiyel varoluşa benzer olmalarına rağmen, henüz o kademeye erişmemiştir; yani negatif olarak vardır.

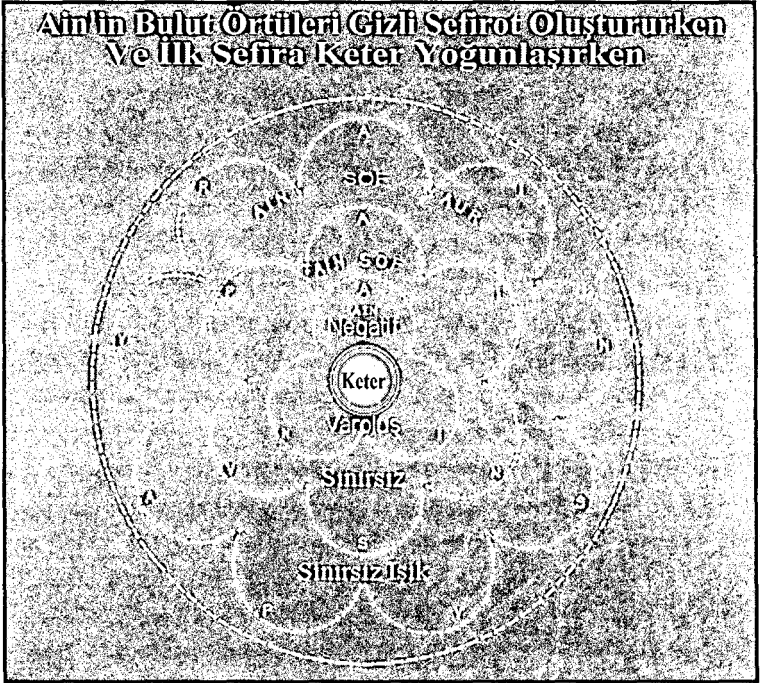
Ama, diğer yandan, pozitif varoluş her zaman tanımlamaya açıktır; dinamik, belirli güçleri vardır ve dolayısıyla negatif varoluşun ve daha da çok negatif varlığın antitezini oluşturur. O artık tohumda gizli ağaç değil, ağacın kendisidir. Ancak pozitif varoluşun bir başı ve birde sonu vardır ve dayanak olarak başka bir biçime ihtiyacı vardır, çünkü arkasında bu diğer negatif varoluş olmadan istikrarsız ve tatminsizdir.

Böylece, okurların akıllarına soluk bir biçimde de olsa Sınırsız Olanı’nın fikrini yansıtmaya çalıştım. Bu fikir hakkında ancak kadim bir kahinin kehanetini tekrarlayabilirim: “O’nun içinde sınırsız ihtişam vardır ve içinden ufak bir kıvılcım çıkıp Güneş, Ay ve yıldızların bütün ihtişamını yapılandırır. Ey ölümlü insan! Tanrı hakkında ne kadar az bildiğime tanık ol; Onun hakkında daha çok öğrenmeye çalışma, çünkü ne kadar bilge olsan da bu idrakini aşar. O’nun rahipleri olan bizlere gelince, O’nun küçük bir zerresinin parçacığыız!”

Negatif varoluşun üç örtüsü vardır ve bunlar kendiliğinden daha oluşmaya çağırılmamış Sefirot’un gizli kavramlarını

taşırırlar. Onlar bu anlamda Sefirot'un (Sefiraların) bu gizli kavramlarının (son sefira olan) Malkut'u olan (ilk sefira) Keter'de yoğunlaşırlar. Bunları açıklayacağım. Negatif varoluşun ilk örtüsü AIN, Ayn = Negatiflik. Bu kelime ilk üç Sefirot veya rakamı dışa yansıtan üç harften oluşmuştur. İkinci örtü AIN SVP, Ain Sof = Sınırsızdır. Bu başlık altı harften oluşmuştur ve ilk altı Sefirot veya sayıların kavramını dışa yansıtır. Üçüncü örtü AIN SVP AVR, Ayn Sof Or = Sınırsız Işık. Bu yine dokuz harften oluşmuştur ve ilk dokuz Sefirot'u temsil eder, ancak tabiki sadece gizli kavramlar olarak. Ancak dokuz sayısına vardığımız zaman birliğe veya birinci sayıya dönmeden daha ileri gidemeyiz, çünkü bu on sayısı negatiften yeni oluşmuş birliğin tekerrürüdür. Bunun kanıtı Arap sayılarıdır, zira ondaki 0, sıfırın dairesi Negatifi ve bir, Birliği simgeler. Dolayısıyla, sınırsız ışık denizi bir merkezden gelmez, merkezsizdir, ama yoğunlaşarak bir merkez oluşturur, bu da tezahür olan Sefirot'un 1 sayısı, Keter, Taç, İlk Sefira; onun için gizli Sefirot'un Malkut'u veya on sayısı denilebilir (bkz. resim II). Böylece "Keter Malkut'ta ve Malkut Keter'dedir," veya çok saygın bir simya yazarı (Thomas Vaughan, veya daha çok tanındığı adıyla Eugenius Philathes) anlaşılan Proclus'tan alıntı alarak ifade ettiği "Fırat veya Doğu Suları"—"Euphrates: or The Waters of the East" eserinde) gibi: "Cennet dünyadadır ama dünyasal bir şekilde, dünya da cennettedir ama semavi bir şekilde." Ancak negatif varoluş, daha önce belirttiğim gibi açıklanması mümkün olmayan bir konu olduğundan, Kabalistler tarafından ayrı bir husus yerine birlik sayısının öncesi olarak görülmektedir. Dolayısıyla, onlar her ikisine de, bazen aynı sıfatları kullanırlar. Örneğin "Gizlenmiş Gizli Olan", "Kadimlerin Kadimi" ve "En Kutsal Kadim Olan" vs.

Şimdi, Sefira ve Sefirot terimlerinin gerçek anlamlarını açıklamam gerekiyor. Bunlardan ilki tekil ve ikincisi çoğuldur. Kelimenin en iyi tanımı “sayısal tecelli” olur. Ondalık sisteminin on sayısının, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 sayılarının en soyut biçimleri olan on Sefira vardır. Dolayısıyla, yüksek

matematikteki gibi sayıları soyut bir şekilde düşünürüz ve Kabala'da Tanrı konusunda sayıların soyut şekilleri, SPIRVT, Sefirot ile düşünülür. İşte, Pythagoras bu kadim şark kuramından sayısal sembolik fikirlerini elde etti.

Sefirot'un içlerinde gerek külli olarak, gerekse de cüzi olarak Tanrının kimliği ve vasıflarının gelişmesini buluruz. Bun-

lardan bazıları eril ve bazıları dişildir. Sırf kendilerinin anlayabileceği bir sebepten dolayı Kitab-ı Mukaddesi tercüme edenler İlahi Varlığın hem eril, hem de dişil olduğu konusunu dikkatle tahrif edip gizlemişlerdir. Elohim konusunda dişil çoğul bir kelimeyi, eril tekil olarak çevirmişlerdir. Ancak Tekvin Bab 1 26'da "ve Elohim dedi: Suretimizde insan yapalım..." ve yine, ancak onun çoğul olduğu işaretini farkında olmadan değiştirmeden bıraktılar (Bab 1 27), zira eğer Elohim kendisi hem eril ve dişil değilse, Adam nasıl oluyor da Elohim suretinde dişi ve erkek olarak yaratılıyor [Tevrat, Tekvin, Bab 1. 27: "Elohim insanı kendi suretinde yarattı; onu Elohim suretinde yarattı; onları erkek ve dişi yarattı"]? Elohim kelimesi dişil tekil ALH, Eloh'e çoğul eki IM ilave ederek çoğul bir kelimedir. Ancak IM eki genelde eril çoğul bir kelimeyi sonlandırır ve burada dişil bir kelimenin sonuna eklenmiştir. Bu, Elohim kelimesine eril fikre birleşik dişil güce sahip olduğu ve dolayısıyla doğurgan olduğu görüntüsünü verir. Şimdi, dinde Baba ve oğul gibi şeyleri çok duyarız, ancak bilinen dinlerde Ana konusu pek işlenmemiş. Ancak Kabalada görürüz ki "Günlerin Kadimi" aynı anda hem Baba, hem de Anaya uyar ve Oğulu doğurur. Bu Ana Elohim'dir. Yine bize genelde Kutsal Ruhun eril olduğu söylenir. Ancak ruh anlamına gelen RVH Ruah kelimesi dişildir. Bu da [Oluşum Kitabı] Sefer Yezirah'da şu cümleyle anlaşılır: "AHT RVH ALHIM ÇIIM", "Ahat (dişil, eril Ahad kullanılmamıştır) Ruah Elohim Çiim" anlamı: "Tektir O (Dişi), Yaşam Elohim'in Ruhı".

Şimdi görürüz ki, İlahi Varlık kendini böyle erkek ve dişi tanıtmadan önce, evrenin âlemleri mevcudiyetlerini tesis edememiştir veya Tekvin'de dendiği gibi: "Dünya şekilsiz ve boştu." Bu önceki dünyalar sembolik olarak "İsrail'de bir kral hükmetmeden önce hükmeden Edom kralları" olarak düşü-

nülür ve bundan dolayı Kabalada Edomite/Edom'lu Krallar olarak söz edilirler. Bunu çeşitli yerlerde ayrıntılı olarak açıklayacağız.

Şimdi ilk Sefira veya Sayı, Pisagor'un Monad'ı üzerinde duracağız. Bu sayının içinde diğer dokuz sayı saklıdır. O, bölünmezdir, ayrıca çarparak çoğaltılması mümkün değildir, kendisiyle bölündüğünde 1 olarak kalır, kendisiyle çarpıldığında yine, değişmeden 1 olarak kalır. Dolayısıyla, her şeyin "değişmeyen Babası"nın uygun bir temsilcisidir. Bu birlik sayısının çift mahiyeti vardır ve böylece negatif ve pozitif arasında bağlantı kurar. Değişmez birliği içinde, neredeyse sayı dışıdır, ama artma kapasitesiyle sayısal bir dizinin ilk sayısı da denilebilir. Sıfır, 0, aynı negatif varoluş gibi artma kapasitesine bile sahip değildir. O halde, eğer 1 bölünmez ve çarpılmazsa ondan başka bir 1 nasıl elde edilir, yani 2'ye nasıl varılacak? Kendini yansıtmaya yoluyla. Her ne kadar 0 tanımlanamazsa, 1 tanımlanabilir ve tanımlamamanın etkisi tanımlanan şeyin sureti veya imajını oluşturmaktır. Böylece 1 ve yansımından oluşmuş bir duad yani çift elde ederiz. Ayrıca bir titreşimin başlangıcı kurulmuştur, çünkü 1 sayısı değişmezlik halinden tanımlıya doğru titreşmektedir ve ayrıca tanımlanmaktan değişmezliğe doğru da titreşmektedir. Böylece o bütün sayıların babasıdır ve bütün şeylerin Babası için uygun bir biçimdir.

İlk Sefira'nın adı KTR, Keter, Taçtır.

Ona atfedilen İlahi İsim, Çıkış iii 4'de: AHIH, Eheieh, Benim. varoluşu temsil etmektedir.

Negatif varoluşa dayandığı için bu kavramı içeren ve Ona atfedilen Sıfatlar arasında:

TMIRA DTMIRIN, Temira De-Temirin, Gizlenmiş Gizli Olan.

OTHQA DOTHIQIN, Authiqa De-Authiqin, Kadimle-

rin Kadimi.

OTHIQA QDIŞA, Authiqa Qadişa, En Kutsi Kadim Olan.

OTHIQA, Authiqa, Kadim Olan.

OTHIQ IVMIN, Authiq Iomin, Günlerin Kadimi.

Ayrıca şu sıfatlar da kullanılır:

NQDH RAŞVNH, Nekudah Raşunah, Başlangıçtaki İlk Nokta.

NQDH PŞVTh, Nekudah Peşutah, Düzgün Nokta.

RIŞA HVVRH, Rişa Havurah, Beyaz Baş.

RVM MOLH, Rom Meolah, İdrak Ötesi Yükseklik.

Bütün bunların dışında, her şeyin Yüce Babası olarak bu Sefira'yla ilişkilendirilen diğer önemli bir Sıfat vardır. O da ARIK ANPIN, Attik Anpin, Büyük Yüz, veya Makroprosopus'tur. Onun için denilir ki, kısmen gizlenmiştir (negatif varoluşuyla ilişkisi bağlamında) ve kısmen tezahür etmiştir (pozitif bir Sefira olarak). Dolayısıyla, Büyük Yüz'ün sembolü, yüzünün sadece bir yönü gözüken bir profil şeklindedir veya Kabala'da denildiği gibi "Onda her şey sağ taraflıdır". Bu Sıfata tekrar döneceğim.

On Sefirot'un tamamı Semavi Adam, veya İlkel Varlık ADM OILAH, Adam Auilah'ı temsil eder.

Bu Sefira altında Ezekiel [veya Hezekiel] görüşü veya Yuhanna'nın Vahiy'indeki kerubim – veya sfenksler –, melek topluluğu ChIVTh HQDŞ, Hioth Ha-Kadeş, kutsal canlı varlıklar bulunur. Bunlar burçlar kuşağında dört burç Boğa, Aslan, Akrep ve Kova — Boğa, Aslan, Kartal ve İnsan olarak temsil edilir. Akrep iyi bir sembol olarak; kartal, kötü olarak; akrep ve ikisinin karması da yılan olarak simgelenir.

Bu ilk Sefira aşağıda belirtildiği gibi diğer dokuzunu içerdi ve ardı ardına onları ortaya çıkardı:

Sayı 2 veya Duad. İkinci Sefira'nın adı HKMH, Hokmah,

Hikmet, Bilgeliktir ve açıkladığım gibi Keter'den yansıyan eril bir güçtür. Bu Sefira aktiftir, Baba'yı simgeler ve sayısı 3 olan Ana onunla birleşiktir. İkinci Sefira İlahi İsimler IH, Yah ve IHVH, [Yahweh] ile temsil edilir, melek topluluğu AVPIM, Aufanim, Tekerlekler, Çarklardır (Ezekiel. i.). Ona; AB, Ab, yani Baba da denilir.

Üçüncü Sefira veya Triad, dişil pasif bir güçtür, adı BINH, Binah, İdrak, Anlayıştır ve Hokmah'a eşit değerdedir. Çünkü Hokmah, sayı 2, hiç bir yeri saramayan iki paralel çizgi gibidir, dolayısıyla sayı 3, bir üçgen oluşturmadığı müddetçe güçsüzdür. Böylece, bu Sefira Yüksek Üçlüyü tamamlar ve ortaya çıkarır. Ona ayrıca AMA, Ama, Ana ve evreni düzen içinde tutmak üzere sonsuza dek AB, Baba ile birleşme halinde olan AIMA, Aima, yüce bereketli Anna denilir. Dolayısıyla, içinde Baba'yı bileceğimiz en açık biçimdir ve tüm saygımıza layıktır. O, Hokmah ile eş yüksek Ana'dır ve Kabala öğretilerine göre Tanrıya eşit, suretinde erkek ve kadınların yaratıldığı Tanrının yüce dişil şekli, Elohim'dir. Her ne kadar sözde Hıristiyanlar sürekli olarak kadını, erkekten aşağı olarak göstermeye çalışmışsa da, bu kesin olarak doğru değildir, kadın erkeğe eşittir. Aima, Yuhanna'nın Vahiy' inde (bölüm xii.) anlatılan kadındır. Bu üçüncü Sefira'ya ayrıca büyük deniz denilir. Ona İlahi İsimler ALHIM, Elohim, ve IHVH ALHIM; [Yahweh Elohim], melekler topluluğu ARALİM, Aralim, Tahtlar atfedilmiştir. O aşağı Ana, Malkut, Gelin ve Kraliçeden farklı olarak yüksek Anadır.

İkinci ve üçüncü Sefirot'un birleşimi 4 sayısına karşılık gelen HSD, Hesed, Merhamet veya Sevgi'yi ortaya çıkarır. Ona ayrıca GDVLH, Gedulah, Büyüklük veya Azamet denilir. AL, El, Yüce Olan, İlahi İsmiyle ve HŞMLIM, Haşmalim,

Parlayan Alevler (Eze. iv. 4), melek topluluğuyla temsil edilen eril bir güçtür.

Sayı 5. Bundan dışı pasif güç GBVRH, Geburah, kudret veya erk; veya DIN, Din, Adalet tecelli eder ve atfedilen İlahi İsim, ALHIM GBVR, Elohim Geburah ve ALH, Elohim, ve melek topluluğu SRPIM, Serafim'dir (İşa. vi. 6). Bu Sefira'ya ayrıca PChD, Pachad, Korku da denilir.

Sayı 6. Bunlardan birleştirici Sefira, TPART, Tifaret, Güzellik veya Zerafet, tecelli eder, ve atfedilen İlahi İsmi ALVH VDOT, Eloah Va-Daath, ve melek topluluğu, ŞNANIM, Şinanim, (Mezmurlar. lxxviii. 18), veya MLKIM, Melakim, krallardır. Böylece Adalet ve Merhametin birleşimi ile güzellik veya şefkat elde ederiz ve Sefirot'un ikinci üçlüsü tamamlanmış olur. Bu Sefira veya "Yol" veya "Sayılar", Tecelliler'den bazen bu sonradan geliştirilen terimlerle bahsedilir— ilk Sefira Keter'in adlarından biri olan Makroprosopus veya Büyük Yüze antitez olarak, dördüncü, beşinci, yedinci, sekizinci ve dokuzuncu Sefirot ile birlikte ZOIR ANPIN, Zeir Anpin, Küçük Yüz veya Mikroprosopus olarak söz edilir. Zeir Anpin'in oluşturduğu altı Sefirot için onun altı uzvu denilir. Ona ayrıca MLK, Melekh, Kral da denilir.

Sayı 7. Yedinci Sefira'ya NZH, Nezah, Metanet ve Zafer, İlahi İsmi IHVH TzBAVTh, Yahweh Tzabaoth, Orduların Efendisi ve melek topluluğu ALHIM, Elohim, tanrılar ve ThRŞISIM, Tharşisim, Parlayanlardır (Dan. x. 6).

Sayı 8. Bundan sonra dışıl ve pasif HVD, Hod, İhtişam gelir, İlahi İsmi ALHIM TzBAVTh, Elohim Tzabaoth, Orduların Tanrısı ve melek grubu BNI ALHIM, Beni Elohim, Tanrılarının oğullarıdır (Tek. vi. 4).

Sayı 9. Bu ikisi ISVD, Yesod, "Temeli" tecelli ettiler, İlahi İsmi AL ÇI, El Çai, Kudretli Canlı Olan, ve ŞDI, Şaddai; ve

melek topluluğu AŞİM, Aişim, Alevlerdir (Mez.. civ. 4), böylece Sefirot'un üçüncü üçlüsü oluşmuş olur.

Sayı 10. Dokuzuncu Sefira'dan onuncu ve son Sefira gelir, böylece sayıların dekadı tamamlanmış olur. Onun adı MLKVT, Malkut, Krallık (ülke olarak) ve ayrıca Kraliçe, Matrona, aşağı Ana, Mikroprosopus'un Gelini ve ayrıca ŞKINH, Şekinah'tır, temsili İlahi İsmi ADNI, Adonai, melek topluluğu ise KRVBIM, kerubim'dir. Bu Sefirot'un her biri bir derece androjen, çift cinsiyetlidir, çünkü her Sefira, Sefirot dizisinde bir önceki Sefira'ya karşı dişil ve alıcı ve bir sonraki Sefira'ya karşı eril ve verici olacaktır. Ancak Keter'den önce ve Malkut'tan sonra Sefira yoktur. Bu bağlamda Hokmah eril bir Sefira olduğu halde nasıl dişil bir isim olduğu anlaşılır. Sefirot'un bağlantı zinciri Mezla, gizli etkiden gelen Ruah yani ruhtur.

Şimdi MTKLA, Metheqela, dengenin kabalistik anlamı üzerine birkaç sözüm olacaktır. Üç üçlü veya Sefirot triad/üçgenlerinin her birinde, zıt cinsiyetlerden oluşmuş bir duad/ikili ve sonuç olan birleştirici bir zekâ vardır. Burada eril ve dişil güçler, terazinin iki tepsisi ve birleştirici Sefira da onları bir arada tutan askı olarak görülür. Böylece, denge terimi Üçlem, Birlik içinde Üçlüyü ve askının orta noktasının temsil ettiği Birliği simgeler. Ancak, yine Sefirot'a üst, orta ve alt olmak üzere üçlü bir Üçlem vardır. Bu üçü şöyle sınıflandırılır: Yüksek üçlü Taç, Keter ile; orta üçlü Kral ile ve alt üçlü Kraliçe ile, bunlar da böylece ayrıca büyük bir üçlüyü oluştururlar. Bunların dünyevi karşıtları arş, güneş ve aydır. Burada simya simgelerine rastlıyoruz.

Dünyada [veya fizik planında] Sefirot'u temsil eden şeyler şunlardır:

- (1) RAŞH HGLGLIM, Raşih Ha-Galgalim, girdap hareketlerinin başlangıcı, arş/primum mobile.
- (2) MSLVH, Masloh, Burçlar küresi.
- (3) ŞBThAI, Şabbathai, Dinlenme, Satürn.
- (4) TzDQ, Tzedeq, Doğruluk, Jüpiter.
- (5) MADIM, Madim, Kudret, Mars.
- (6) ŞMŞ, Şemeş, Güneş ışığı, Güneş.
- (7) NVGH, Nogah, Parlayan ihtişam, Venüs.
- (8) KVBK, Kokab, Yıldız ışığı, Merkür.
- (9) LBNH, Levanah, Ay alevi, Ay.
- (10) HLM ISVDVH, Holom Yesodoh, Temellerin kırıcıları, Elementler.

Sefirot ayrıca üç sütuna ayrılır — ikinci, dördüncü ve yedinci tecellileri içeren sağdaki Merhamet Sütunu; üçüncü, beşinci ve sekizinci tecellileri içeren soldaki Adalet Sütunu; ve birinci, altıncı ve onuncu tecellileri içeren Narinlik Orta Sütunu.

Bütün ve birlik olarak on Sefirot, ADM QDMVN, Adam Kadmon, Protogonos'u [veya Semavi Adam, İnsani-ı Kebir, İnsani Kamil, vs.] temsil eder. İlk üçlüyü oluşturan Sefirot'a bakıldığında onların akli temsil ettikleri bellidir, dolayısıyla buna akli âlem, OVLM MVŞKL, Olahm Mevşekal* denilir. İkinci üçlü ahlaki âleme ise OVLM MVRGŞ, Olahm Morgaş, tekabül eder. Üçüncü üçlü, güç ve istikrarı temsil eder, dolayısıyla ona OVLM HMTVBO, Olahm Ha-Mevetbau denilir. Bu üç yöne yüzler, ANPIN, Anpin denilir. Böylece hayat ağacı, OTz ÇIIM, Etz Haim oluşur. Birinci üçlü yukarı, ikinci ve üçüncü alta, eril Sefirot sağda, dişil Sefirot solda ve bir-

* Not: İbranice Olanı = Arapça Alem.

SEFİROT
AİN SOF - SONSUZ OLAN

Sol Sütun
Sertlik

Orta Sütun

İlmîlik

Makroprosopus

veya

Büyük Yüz

Beyaz Yüz 1 Kadim Olan

KETER TAÇ

EHEIEH Varlık

Sağ Sütun
Merhamet

İlkel Nokta

Düğüün Nokta

Ulaşılmaz Yükseklik

*(İlk Üçlem
Zühinsel Alem)*

3
BİNAH - Kavrayış, Zeka

*Yahveh
Yüksek Ana*

2
HOKMAH - Bilgelik

*YAH
Baba*

PAÇAD - Korku

5

GEBURAH - Güç

ELOAH.

DİN - Adalet

*(İkinci Üçlem
Ahlaki Alem)*

*Mikroprosopus
veya*

Küçük Yüz

6
TİFARET - Güzellik

ELOHİM.

Kral

Magnanimité.

4

HESED - Merhamet

EL

GEDULAH - Yücelik

8.

HOD - İhtişam

ELOHİM ZABOAH

*(Üçüncü Üçlem
Maddi Alem)*

7.

NETZAH - Zafer

YAHVEH ZABOAH

9

YESOD - Temel

EL HAY

Kraliçe

10

Mikroprosopus'un Gelini MALKUT - Krallık - Düşük Ana

ADONAY

Şekinah

leştirici dört Sefira ortada bulunmaktadır. Bu, her şeyin dayandığı Kabalistik “hayat ağacı”dır. İskandinavların [koz-mik] ağaçları Yggdrasil ile oldukça fazla benzeşmesi vardır.

Daha önce bahsettiğim gibi, bütün Sefirotu kapsayan tek bir üçlü vardır ve o taç, kral ve kraliçeyi içerir. (Hristiyan görüşe göre Oğul, Baba ve Kutsal Ruh Üçlüsüne atfolunabilir, bunların en yüksek kutsi kavramları ilk üç Sefirot olan Keter, Hokmah ve Binah ile simgelenebilir.) Bu, dünyayı yaratan üçlüdür veya Kabalistik dilde evren taçlı kral ve kraliçenin birleşmesinden doğmuştur. Ancak Kabalaya göre semavi adamın (on Sefirot) tam şekli tecelli olmadan, bazı ilkel âlemler yaratılmıştı; ancak bunlarda denge muvazenesi mükemmel olmadığı için varlıklarını sürdürememişlerdir ve dengesiz güç tarafından devrilerek yok olmuşlardır. Bu ilkel âlemlere “kadim çağı krallar” ve “İsrail krallarından önce hükmeden Edom kralları” denilir. Bu bağlamda Edom dengesiz güçler âlemidir ve İsrail dengeli Sefirot (Tekvin. xxxvi. 31). Mevcut yaratılıştan önce âlemlerin yaratılıp yok edildiği önemli kavram, Zohar’da sürekli olarak vurgulanır.

Sefirot’a Tecelliler Alemi veya OVLM AZLVT, Olahm Azilut, Azilut Alemi, arketipler âlemi, denilir ve bu âlem üç diğer âlemi doğurmuştur. Bunlardan her biri Sefirot tekerrürünü taşır, ancak alçalan bir parlaklık tayfi şartıyla.

İkinci âlem Beriyah Âlemi, OVLM HBRIAH, Olahm Ha-Beriyah, yaratılış âlemi, buna ayrıca KVRZIA, Khorsia, taht denilir. Atzilut’un tecellisi olarak üzerine on Sefirot’u yansıır ve dolayısıyla daha sınırlıdır, ama yine de en saf mahiyette-dir ve içinde hiç bir maddi karışım yoktur.

Üçüncüsü Yezirah Âlemi, OVLM HITZIRH, Olahm Ha-Yezirah, veya oluşma ve melekler âlemi Beriyah’tan zuhur eder ve daha az ince yapıya sahiptir, ama yine de maddesizdir.

PLATE IV

TABLE showing the relations of the Sepioid with the Four Worlds, &c.

[illegible]

Zeki ve bedensiz varlıkların çoğu bu melekler âleminde mekân ederler. Işıklı kıyafetlerle sarılıdırlar ve insanlara gözüktükleri zaman bir şekil alırlar.

Dördüncü âlem Asiyah Âlemdir, OVLM HOŞIH, Olahm Ha-Asia, hareket âlemi, ayrıca ona kabuklar âlemi, OVLM HQLIPVTh, Olahm Ha-Qliphoth, da denilir. Bu da diğer üç âlemin en kaba elementlerinden oluşmuş madde âlemdir. O ayrıca Kabala “kabuklar” denilen şer ruhların da âlemdir. İfritler on sınıfa ayrılırlar ve ona uygun mekânları vardır (Bir önceki sayfadaki tabloya bakınız).

İfritler, biçimlerin en kaba ve eksik olanlarıdır. Onların on dereceleri Sefirot’un dekad’ına yanıt verir, ancak ters orantılı olarak, çünkü karanlık ve gayri-safilik her derecenin inişiyile artmaktaydı. İlk ikisi görünürlük ve düzen eksikliğinden başka bir şey değildir. Üçüncüsü karanlık mekanıdır. Bundan sonra farklı beşeri şer ve kötü huyları temsil eden ifritlerin mekan edindiği ve dünyevi yaşamlarında o günahları işleyenlerin eziyet edildikleri yedi cehennem vardır. Onların prensi zehir ve ölüm meleği SMAL, Samael’dir. Karısı fahişe ŞTh ZNVNIM, İşeth Zenunim’dir ve birlikteyken canavar, CHIVA, Chioa’dır. Böylece, yüksek Yaratıcı Bir’in aykırısı ve karikatürü olan sözde cehennem üçlüsü tamamlanmış olur. Samael şeytanla bir tutulur.

Tanrı adı IHVH, Yahweh, İbranice’de dört harfli bir kelimedir ve onun gerçek telaffuzu çok az kişi tarafından bilinir. Bu hususta birkaç farklı mistik telaffuzu bilmekteyim. Gerçek telaffuz çok büyük bir sırdır; sırların sırrıdır. “Onu doğru telaffuz edebilen yer ve semanın titremesine neden olur, zira o evrenin içinde koşan addır”. Dolayısıyla inançlı bir Yahudi ona karşı geldiğinde onu telaffuz etmeye çalışmaz, ama onun yerine kısa bir süre bekler veya yerine ADNI, Adonai, Efendi

TABLE V

Dors Alveolar her birinde Tetragrammaton'ın yapısına göre

Acetab...	OB, Aub	I	I	H	I	H	V	I	H	V	H
		IVD	IVD	HI	IVD	HI	VIV	IVD	HI	VIV	HI
		Yod	Yod	He	Yod	He	Viv	Yod	He	Viv	He
Brak...	SC, Seg	I	I	H	I	H	V	I	H	V	H
		IVD	IVD	HI	IVD	HI	VAV	IVD	HI	VAV	HI
		Yod	Yod	He	Yod	He	Vau	Yod	He	Vau	He
Yecirah...	MCH, Mlag	I	I	H	I	H	V	I	H	V	H
		IVD	IVD	HA	IVD	HA	VAV	IVD	HA	VAV	HI
		Yod	Yod	Hah	Yod	Hah	Vau	Yod	Hah	Vau	Hah
Asial...	BN, Ben	I	I	H	I	H	V	I	H	V	H
		IVD	IVD	HH	IVD	HH	VV	IVD	HH	VV	HH
		Yod	Yod	Heh	Yod	Heh	Vu	Yod	Heh	Vu	Heh

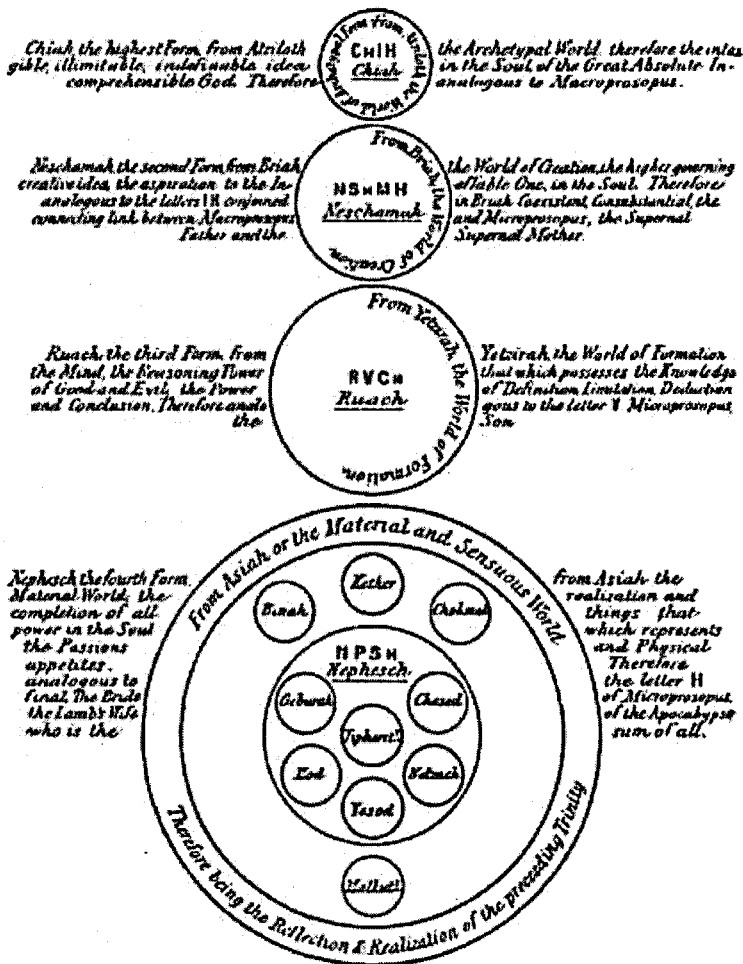
adını kullanır. Kelimenin anlamı “olmak”tır, dolayısıyla AHIH, Eheieh gibi bir varoluş simgesidir. Her biri “olmak” anlamını veren on iki devşirmeye tabi olabilir; anlamı değişmeden bu denli fazla devşirmeden geçen tek kelimedir. Onlara “Kudretli Olan’ın on iki bayrağı” denilir ve bazılarına göre Zodyak’ın on iki burcunu idare eder. On iki bayrak şunlardır: — IHVH, IHHV, IVHH; HVHI, HVIH, HHIV; VHIH, VHHI, VIHH; HIHV, HIVH, HHVI. Üç başka tetragrammaton adı vardır, bunlar AHIH, Eheieh, varoluş; ADNI, Adonai, Efendi ve AGLA, Agla’dır. Bunlardan sonuncusu AGLA, Agla gerçek anlamda bir kelime değildir, ama “Ebediyen Kudretlisiniz, Ey Efendim” anlamına gelen “AThH GBVR LOVLM ADNI”, “Ateh Gebor Le-Olahm Adonai”nın Notarikon yöntemiyle ilk harflerinden oluşmuştur. Agla’nın kısa bir açıklaması şöyledir: ilk A, ilk olan bir; son A, son olan bir; G, Üçlü’de Birlik; L, büyük çalışmanın tamamlanması.

İlk fark ettiğimiz şey hem AHIH, hem de IHVH varoluş fikrini taşımaktadırlar; bu ilk benzeştirmedir. İkincisi, her ikisinde H harfinin her iki kelimede ikinci ve dördüncü gelmesidir. Üçüncüsü, Gematria ile AHIH, H’siz IHV’e eşittir (o da şimdi göreceğimiz gibi Malkut, onuncu Sefira’nın sembolüdür). Bunlar üst üste bir haça bölünmüş gibi yazıldığında, aşağı doğru okunduğunda: AHIH, IHVH elde edilir.

AH	IH
IH	VH

Şimdi olayı kabalistik olarak inceldiğimiz zaman, bu benzeşmelerin sebeplerini görürüz. Çünkü AHIH, Eheieh,

PLATE ILLUSTRATING THE ANALOGY BETWEEN THE SOUL, THE LETTERS OF TETRAGRAMMATHON & THE FOUR WORLDS

Büyük Yüz, Kadim Olan, Makroprosopus, Keter, ilk Sefira, Kabalistik Sefirot'un en Yüksek Üçlüsünün Tacıdır (O da Taç, Kral ve Kraliçeyi, veya Makroprosopus, Mikroprosopus ve Gelin), ve Hristiyan tefsirine göre Babayı içerir.

Ama IHVH, Tetragrammaton, şimdi göreceğimiz gibi, Keter hariç bütün Sefirotu içerir ve özellikle Küçük Yüz, Mikroprosopus, Kabalistik Sefirot'un en büyük Üçlüsünün Kralı, ve Hristiyan Üçlüsü tefsirine göre beşeri enkarnasyonu ile Oğul'dur.

Böylece, aynı Oğul, Baba'yı açıkladığı gibi, IHVH de, Yehwah AHIH, Eheieh'i açıklar.

Ve ADNI'nın, Binah'a yükselmesi Hristiyan tefsine göre Bakirenin yükselişi olan "Tetragrammaton'u anlaşılır kılan" Kraliçedir.

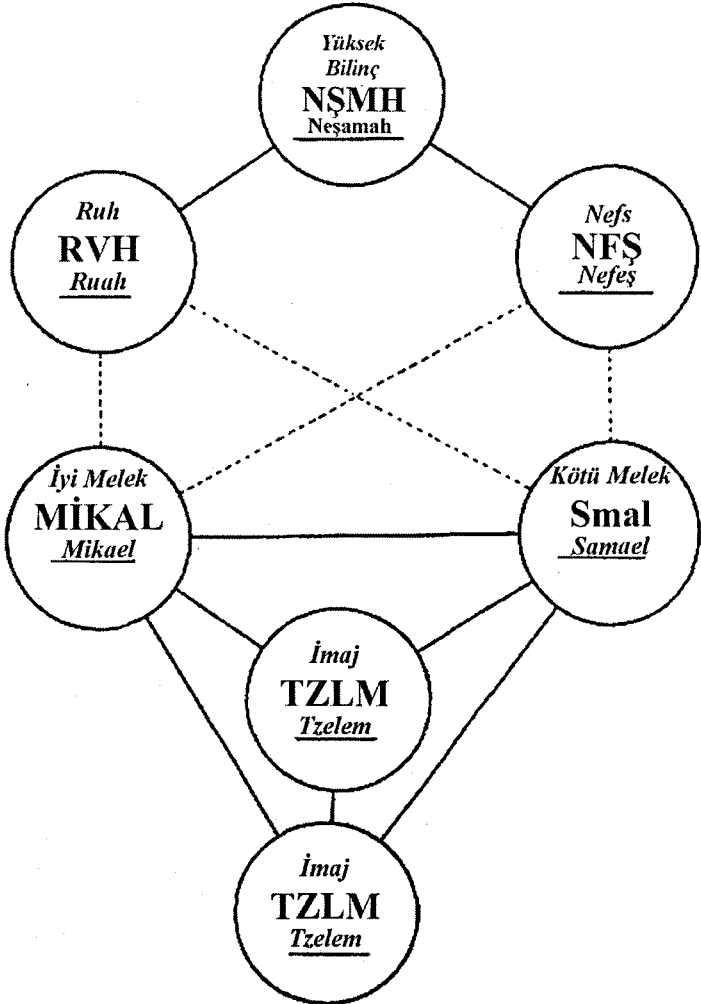
Tetragrammaton IHVH, Sefirot'a bağlamı şöyledir: Yod harfin üst noktası Keter'i; I harfin kendisi Mikroprosopus'un babası Hokmah'i; H harfi veya "yüksek H" yüksek ana Binah'i; V harfinin de Mikroprosopus'un altı uzvu denilen takip eden 6 Sefirot'u temsil ettiği söylenir (ve 6, İbrani V harfinin sayısal değeridir); son olarak da H harfi, "aşağı H" onuncu Sefira, Mikroprosopus'un gelini Malkut anlamına gelir.

Dört âlem, Azilut, Beriyah, Yezirah ve Asiyah'e eşleştirilen dört gizli ad vardır ve yine Tetragrammaton'un her bir âlemde belirli bir şekilde yazılı olarak geçtiği söylenir. Azilut'un gizli adı OB, Aub'dır; Beriyah'ın gizli adı SG, Seg'dir; Yezirah'ınki MH, Mah'tır; ve Asiyah'ınki BN, Ben'dir (BN, ben, oğul demektir). Tablo V, bu dört âlemin her birinde ismin yazılış şeklini göstermektedir.

Bu isimler Sefirot ile birlikte, alfabenin çeşitli bileşimleri olarak bilinen "231 kapı" ile çalışır, ancak bu meyanda bu konuyu anlatmak fazla zaman alacaktır.

RUHUN OLUŞUMUNU GÖSTEREN ŞEMA

(Eliphas Levi'nin Gizemlerin Anahtarı kitabından)

İlk Sefira'yı anlatırken değindiğim dört kerubim konusunun, Tetragrammaton harfleri ile yakın bağlantısı vardır. Unutmamak gerekir ki, Ezeziel'in vizyonunda gördüğü bu varlıklar Semavi Adam, Sefirot imajı Adam Kadmon'un oturduğu, İlahi Varlığın tahtını destekliyorlardı ve taht ve yaşayan varlıklar arasında sema vardı. Burada dört âlem vardır — Azilut, ilahi biçim; Beriyah, taht; Yezirah, sema; Asiyah, kerubim. Dolayısıyla kerubim maddi düzeyde Tetragrammaton harflerinin güçlerini temsil etmektedir. Dördü de dört âlemin her birinde dört harfin işlevini temsil eder. Böylece anlattığım gibi, kerubimler Zodyak'ta Boğa, Aslan, Kova ve Akrep ile simgelenen harflerin yaşayan şekilleridir.

“Dünyevi ve ölümlü insanın sırrı yüksek ve ölümsüz Olan'ın sırrına dayanır”, ve böylece o yeryüzünde Tanrı'nın suretinde yaratılmıştır. Tetragrammaton* insan şeklindedir. Kafa I'dir, kollar ve omuzlar H gibidir, beden V gibidir ve bacaklar son H gibidir. Dolayısıyla, insanın dış şekli Tetragrammaton'a uyduğu gibi, ruhu da on Sefirot'a tekabül eder ve bunlar nihai ifadelerini taç, kral ve kraliçe üçlüsünde buldukları gibi, ruhun da esas üçlü bölmeleri vardır. Bunlardan birincisi NŞMH, Neşamah , varlığın en yüksek derecesi olarak Taca (Keter) tekabül eder ve Sefirot'un en yüksek üçlüsünü, akli âlemi temsil eder. İkincisi RVH, Ruah, iyiliğin ve şerliğin mekanı olarak Tifaret'e, ahlaki âleme tekabül eder. Üçüncüsü NPŞ, Nefeş, nefis, hayvani yaşam ve arzular Yesod'a tekabül eder, maddi ve duysal âlem. Bütün ruhlar tecelli dünyasında önceden vardır ve asli hallerinde androjen, çift cinsiyetlidir, ancak dünyaya indiklerinde erkek ve dişi

* Tetragrammaton'un şekli için bakınız Tablo I, İbrani Harfleri Alfabeti

olarak ayrılırlar ve değişik bedenlere mekân edinirler. Eğer bu ölümlü yaşamda erkek taraf dişi tarafını bulursa, aralarında kuvvetli bir bağ oluşur, dolayısıyla denilir ki evlilikte bölünmüş taraflar yeniden birleşir ve ruhun gizli biçimleri kerubim'e benzerdir.

Ancak ruhun bu üçlü bölümü, akli, ahlâki ve maddi olarak üç bölmede geçerlidir. Üçlünün her zaman dörtlünde tamamlandığını ve orada kendini gerçekleştirdiği konusundaki büyük Kabalistik kanunu unutmayalım. Böylece IVH gerçekleştirmesini IHVH'de bulur, ve aşağıdaki üçlüler:

Taç	Kral	Kraliçe
Baba	Oğul	Ruh
Mutlak	Oluşum	Gerçekleşme

ve aşağıdaki dörtlüler tamamlanır:

Mutlak Bir	Baba ve Anna	Oğul	Gelin
Makroprosopos, Büyük Yüz	Baba ve Anna	Mikroprosopos, Küçük Yüz	Malkuth, Kraliçe ve Gelin
Atziluth	Briah	Yezirah	Asiah
Arketip	Yaratıcı	Oluşturucu	Maddi

Ve bu dörtten ruh şu formlara yanıt verir: — Chiah – Azilut; Neşamah – Beriyah; Ruah – Yezirah; ve Nefes – Asiyah. Aşağıda ruh, Tetragrammaton harfleri ve dört âlem arasındaki tekabülü gösteren yandaki tablo VIII'e bakınız:

Chiah ruhta Makroprosopus'a benzeşen arketip biçimidir.

Dolayısıyla, Neşamah, Ruah ve Nefes kendi başına, Chiah'sız Tetragrammaton'ı temsil etmektedirler. Chiah da "I, Yod'un üst noktasıyla" simgelenir. Aynı şekilde Makroprosopus'ta IHVH'teki "I, yod'un üst noktasıyla" simgelenir. Çünkü "Kadim Olan'ın yod'u gizli ve örtülüdür."

Ruhun mahiyetini betimleyen Kabalistik öğretileri özetleyen aşağıdaki açıklamalar Eliphaz Levi'nin "Clef des Mysteres" kitabından alınmıştır, ayrıca ilişikteki tabloya bakınız (tablo 7). Bunlar, Rabbi Moses Korduero ve Rabbi Yitzchaq Loria'nın fikirlerinin başlıklarını vermektedir:

"Ruh örtülü ışıktır. Bu ışık üçlüdür:

"Neşamah = saf ruh [öz];

"Ruah = ruh;

"Nefes = plastik aracı [astral beden, nefis] .

"Ruhun örtüsü imajın kabuğudur.

"İmaj çifttir çünkü o eşit şekilde ruhun iyi ve kötü meleği-ni yansıtır.

"Nefes, biçimlerin yıkılmasıyla kendisini yenileyerek ölümsüzleşir;

"Ruah, fikirlerin evrimiyle gelişir;

"Neşamah, hiç unutmadan ve yok olmadan gelişir.

"Ruhların üç mekânı vardır:—

"Yaşam Uçurumu [cehennem];

"Üst Aden [cennet];

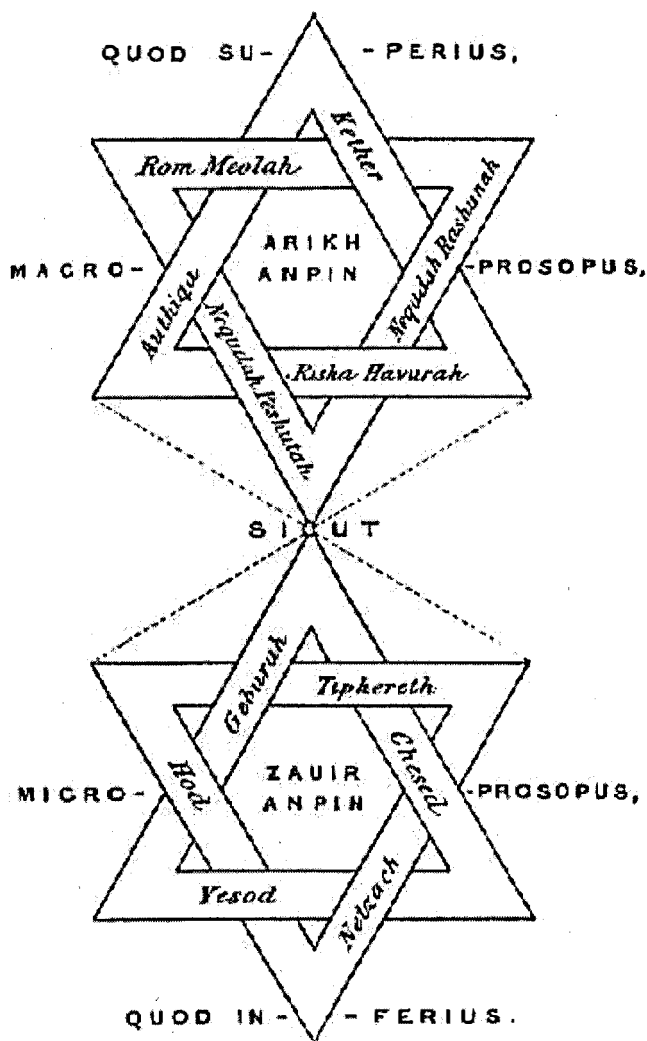
"Alt Aden.

"Zelem, imajı yaşam bilmecesini ortaya koyan sfenkstir.

"Ölümcül imaj (dışa mağlup olan) Nefes'e özelliklerini verir, ancak Ruah mağlup olan imajı Neşamah'ın ilhamlarıyla değiştirebilir.

"Beden Nefes'in örtüsüdür, Nefes Ruah'un örtüsüdür, Ruah ise Neşamah'ın kefeninin örtüsüdür.

Tablo VIII

“Işık kendini örterek kişiliğini ortaya koyar ve kişilik sadece örtü mükemmel olduğu zaman istikrarlı ve kalıcıdır.

“Yeryüzünde bu mükemmellik dünyanın evrensel ruhuna izafidir (başka deyişle makrokozmos veya büyük evren; diğeri de mikrokozmos veya küçük evren ki o da insandır).

“Ruhun üç atmosferi vardır.

“Üçüncü atmosfer başka dünyalarının gezegensel çekimlerinin başladığı yerde biter.

“Dünyada mükemmelleşen ruhlar başka bir mekâna geçerler.

“Gezegenlerden geçtikten sonra güneşe gelirler; oradan başka bir evrene yükselirler ve gezegensel evrimlerini dünyadan dünyaya ve güneşten güneşe tekrar başlarlar.

“Güneşlerde anımsarlar ve gezegenlerde unutulur.

“Güneş yaşamları ebedi hayatın günleridir ve gezegensel yaşamları rüyalarıyla geceleridir.

“Melekler deneyim ve örtünme ile değil, ama etki ve yansıma ile kişiselleşmiş ışık tecellileridir.

“Melekler insan olmayı yeğler, çünkü mükemmel insan, insan-tanrı (tanrı-insandan farklı olarak – Mathers) bütün meleklerden üstündür.

“Gezegensel yaşamlar her biri yüz yıllık on rüyadan oluşmuştur ve her güneşsel yaşam bin yıllıktır; bundan dolayı denilir ki, bin yıl Tanrının gözünde bir gün gibidir.

“Her hafta — yani her on dört bin yıl — ruh banyo ve unutkanlık rüyasında dinlenir.

“Uyanınca kötülüğü unutulur ve sadece iyiliği hatırlar.”

Ruhun oluşmasını gösteren yukarıdaki tabloda, üst kısımda Neşamah, Ruah, ve Nefes olarak bilenen üç unsuru temsil eden üç daire gözükmemektedir, Neşamah'ın iyi temennilerinin

den ruhun iyi meleği Mikail zuhur eder, yani iyi fikirlerin yapay hiyeroglifi veya ezoterik Budist deyişlerinde bir insanın “İyi Karması” doğar. Neşamah’ın iyi temennilerinden etki almadan Nefes’in Ruah’u, nefsin ruhu hükmetmesiyle kötü melek Samael zuhur eder, yani şer fikirlerin yapay hiyeroglifi veya ezoterik Budist deyişlerindeki insanın “Kötü Karması” doğar. Ve Zelem veya imaj çifttir, çünkü hem Mikael, hem de Samael’i yansıtır.

Aşağıda Dr. Jellinek’s Sefiro’nun fikirlerinin Spinoza’nın etik kurallarına göre incelenmesi verilmiştir. (“Beitrag zur Geschichte der Kabbalah, Erstes Heft.” Leipzig. 1852):—

1. TANIM. — Bütün şeylerin sebebi ve hakimi olan Varlık olarak Ain Sof’u anlarım — başka bir deyişle sonsuz, sınırsız, mutlak, bir olan, vasıfsız, iradesiz, amaçsız, isteksiz, düşüncesiz, kelimesiz ve faaliyetiz.

2. TANIM. — Sefirot ile Mutlak Ayn Sof’dan tecelli eden güçleri, irade gibi mahiyetini değiştirmeden türlü türlü şeylerin olasılığı olan değişik nesnelere niyetlenen nicelikle sınırlı bütün nesneleri anlarım.

I. ÖNERME. — Dünyanın ilk sebebi ve hükümdarı hem her yerde baki, hem de faik olan Ayn Sof’tur.

(a) KANIT. — Her sonucun bir sebebi vardır ve düzen ve tasarıma sahip olan her şeyin bir idarecisi vardır.

b) KANIT. — Görünen her şeyin sınırı vardır, sınırlı olan fanidir, fani olanın mutlak varlığı yoktur; dünyanın ilk sebebi görünmez, dolayısıyla sınırsız, sonsuz ve mutlak — Başka deyişle Ayn Sof.

(c) KANIT. — Dünyanın ilk sebebi sonsuz olduğuna göre, Onsu hiç bir şey varolamaz; dolayısıyla O, her yerde bakidir.

Şerh — Ayn Sof görünmez ve faik olduğuna göre, O hem inancın, hem de inançsızlığın kökenidir.

II. ÖNERME. — Sefirot mutlak Ayn Sof ve dünya arasında aracıdır.

KANIT. — Gerçek dünya sınırlı ve kusurlu olduğuna göre, Ayn Sof'tan doğrudan zuhur edemez, yine de Ayn Sof üzerinde nüfuzunu icra edebilmeli, yoksa mükemmelliği gider. Dolayısıyla, Ayn Sof ile yakın ilişkilerinde mükemmel ve ayrıştıkları noktalarda kusurlu olan Sefirot aracı olmaları şarttır.

Şerh. — Bütün varolan şeyler Sefirot aracılığıyla varolduklarına göre, gerçek dünyanın yüksek, orta ve alt dereceleri vardır (Aşağı bakınız, Önerme VI.)

III. — ÖNERME. — On aracı Sefira vardır.

KANIT. — Bütün bedenlerin üç boyutu vardır, her biri diğerini tekrarlar (3X 3); ve buna mekanı da ilave edersek on sayısını elde ederiz. Sefirot sınırlı olan her şeyin potansiyelini içerdiği için onların on olması şarttır.

(a) Şerh. — On sayısı Ayn Sof'un mutlak birliğini tekzip etmemektedir, çünkü bu bütün sayıların bazıdır, çokluk birlikten zuhur eder, tohum yeşermeyi içerir, aynı şekilde ateş, alev, kıvılcım ve rengin birbirinden farkları olduğu halde aynı kökene sahiptirler.

(b) Şerh. — Saf düşünce Ayn Sof'tan zuhur ettiği halde, idrak veya düşünce ve hatta tasarlayan bir nesne olarak akıl dahi sınırlı, ölçülü ve somutlaşan nesnedir; ve sınır, ölçü ve somutlaşma Sefirot'un özellikleridir.

IV. ÖNERME. — Sefirot yaratılmamıştır, tecellidirler.

1. KANIT. — Mutlak Ayn Sof mükemmeldir, dolayısıyla ondan zuhur eden Sefirot'un da mükemmel olmaları gerekir; dolayısıyla yaratılmadılar.

2. KANIT. — Bütün yaratılan şeyler eksilme ile küçülürler, Sefirot faaliyetleri sürekli olduğu halde küçülmezler, dolayısıyla yaratılmış olamazlar.

Şerh.— İlk Sefira gerçekleşmeden önce Ayn Sof içinde bir güç olarak bulunmaktaydı, sonra akli âlemin gücü olarak ikinci Sefira tecelli etti, sonradan diğer Sefirot ahlaki ve maddi âlemler için tecelli ettiler. Ancak bu Ayn Sof içinde öncelik ve sonralık (prius ve posterius), veya derecelenme anlamına gelmez, ama sonradan yaktığı diğer ışıklarla birlik içinde saran bir ışık gibidir.

V. ÖNERME. — Sefirot hem aktif, hem de pasiftir (MQBIL VMThQBL, Meqabil Va-Metheqabel).

KANIT. — Sefirot, Ayn Sof'ın birliğini bozmadığına göre, her biri, bir öncekinden alıp, bir sonrakine vermelidir — hem verici, hem alıcıdır.

VI. ÖNERME. — İlk Sefira'ya İdrak Edilmez Yükseklik, RVM MOLH, Rom Maaulah denir; ikincisine, Bilgelik, Hikmet, HKMH, Hokmah denir; üçüncüsüne, Zeka [İdrak], BINH, Binah denir; 32; dördüncüsüne, Sevgi, HSD, Hesed denir; beşincisine Adalet, PÇD, Pachad [Pachad Adalet değil Korku demektir]; altıncısına, Güzellik, TPART, Tifaret denilir; yedincisine, Sağlamlık, NTzCH, Netzah denir; sekizincisine, İhtişam, HVD, Hod denir; dokuzuncusu, Erdemli Olan Dünyanın Temelidir, TzDIQ ISVD OVLM, Tzediq Yesod Olahm; ve onuncusu, Erdem, TzDQ, Tzedeq'dir.

(a) Şerh. — İlk üç Sefirot düşünsel âlemi oluştururlar,

ikinci üçlü, ruhsal âlemi oluşturur ve son dördü, bedensel âlemi oluştur; böylece zihinsel, ahlaki ve maddi âlemlerle eşleşmiş olurlar.

(b) Şerh. — İlk Sefira ruha ilişkin varlığını sürdürür, zira ona birlik IChIDH, Yechidah denilir. İkincisi ChIH, Chiah yaşamı ifade eder. Üçüncüsü ise RVCh, Ruah ruhu ifade eder. Dördüncüsü NPS, Nefes canı ifade eder. Beşincisi NShMH, Neşamah özü ifade eder. Altıncısı kanı, yedincisi kemikleri, sekizincisi damarları, dokuzuncusu eti ve onuncusu da deriyi ifade eder.

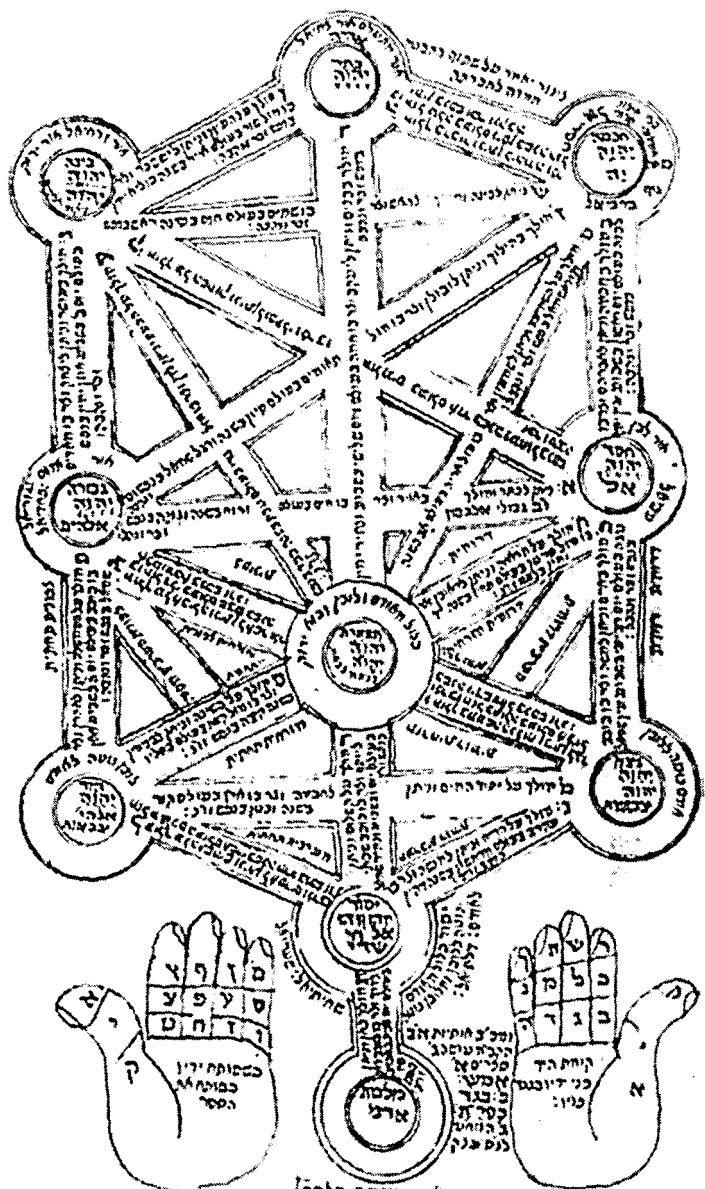
(c) Şerh. — İlk Sefira gizlenmiş bir ışık gibidir. İkincisi mavi gök, üçüncüsü sarı, dördüncüsü beyaz, beşincisi kırmızı gibi (Büyük ve Küçük Mecliste göreceğimiz gibi beyaz ve kırmızıdan oluşan bu karışım, Mikroprosopus ile ilgilidir — Mathers), altıncı beyaz – kırmızı, yedinci beyazımtırak – kırmızı, sekizincisi kırmızı – beyaz, dokuzuncusu beyaz – kırmızı beyazımtırak-kırmızı kırmızımtırak-beyazdır ve onuncusu bütün renkleri yansıtan ışık gibidir.

Şimdi Attik Anpin ve Zeir Anpin, Makroprosopus ve Mikroprosopus, veya Büyük Yüz ve Küçük Yüz konusuna döneceğim. Anımsarsanız Makroprosopus ilk Sefira veya Taç, Keter'dir. Mikroprosopus altı Sefirot'tan oluşmuştur (yukarıdaki Tablo VIII'e bakınız). Makroprosopus'ta her şey aydınlık ve parlaktır, ancak Mikroprosopus sadece Makroprosopus'un yansıyan ihtişamı ile parlar. Yaratılışın altı günü Makroprosopus'un altı şekline tekabül eder. Dolayısıyla altı köşeli yıldızı oluşturan iç içe üçgen sembolüne Makrokozmos sembolü veya büyük evrenin yaratılışı denilir ve Zohar'ın iki yüzüne tekabül eder. Ancak bu sembolü tabloya koymamın tek okült nedeni bu değildir, zira burada açıklamayacağım başka fikirleri de açıklamaktadır. "Gizli Sırlar Ki-

tabı”, Makroprosopus ve Mikroprosopus sembolizmi ile doludur. Dolayısıyla, onu okumadan önce benzerlik ve farklılıkları idrak etmekte fayda vardır. Biri AHIH, Eheieh’tir, diğeri Tetragrammaton’un V, Vav’sudur. İlk iki harf I, Yod ve H, Heh, Mikroprosopus’un babası ve annesi; ve son H gelinidir. Ancak bu biçimlerde metanet ve merhametin muvazeneleri (dengelenmeleri) ifade edilmektedir*. Burada metanet iki H’lerle, ana ve gelinle simgelenir. Özellikle ikincisi. Aşırı merhamet kötü bir şey olmaması ve daha ziyade zaaf ve güç eksikliğini göstermesine rağmen, aşırı metanet canavar [Eski Ahit’te dev deniz canavarı] Leviathan ile simgelenen yargılamanın infazcısı, şer ve zulmedici güçtür. Onunla ilgili olarak “gelinin omuzlarının ötesinde yılan başını kaldırır”, gelinin – ancak ananın değil, çünkü o yüksek H’tır – başını yaralar. “Ancak başı, büyük denizdeki sular tarafından kırılır.” Deniz, Binah’tır, yüksek H ise Ana. Yılan sürekli Cennete (Sefirot) girmeye ve yüksek Ademi yoldan çıkarması için Havva’yı (gelin) yoldan çıkarmaya çalışan merkezci güçtür.

Özellikle önümüzdeki eserin konusunu oluşturması açısından, bu sembolizmi bu giriş bölümünde kapsamlı olarak incelemek konumuzu aşar, dolayısıyla daha fazla açıklama için okuru esas metne davet ederim ve bu giriş bölümünü okumakla takip eden kabalistik öğretileri daha iyi anlayabileceklerini umuyorum.

* Evrenin sonucu olduğu metanet ve merhametin muvazeneleri konusunda “Büyük Kutsal Meclis” 838 ve devamına bakınız.

בין עולמות דב"ע וחסד שלום

Açımlanmış Kabala – Önsöz

Yazan Moina McGregor-Mathers

Kocamın öğrencisi ve daha sonraki yıllarda ezoterik etütlerde onun çalışma arkadaşı olarak, kendisi ve eseri hakkında birkaç söz söylemek için bu fırsatı kullanıyorum. Vefat ettiği 1918 yılından beri dünyanın her tarafından yazılarını etüt edenlerden birçok ziyaret, mektup ve soru gelmiştir. Bu soruların çoğu ezoterik bilgi üzerine odaklandığı için, kendi sözlerinden alıntı yapacağım: “Yazılmamış Kabala hiç bir zaman yazıya dökülmeyen ve sözlü olarak aktarılan belirli öğreti anlamına gelir. Bu konuda söyleyeceğim şey bu kadardır, hatta bu aktarımı alıp almadığımı dahi açıklamam.”

1887 yılında Kabala hakkında kitabının yayınlanması ile eşzamanlı olarak, okült öğretmenleri tarafından ileride oluşacak olan ezoterik okulun hazırlıklarına başlaması talimatını aldı. Kendisiyle birlikte bu işe iştirak eden her ikisi de önem-

li ve saygıdeğer Mason ve Kabalist rahmetli Dr Woodman ve rahmetli Dr. Wynn Westcott vardı. Onlar, kocamla birlikte İngiliz Gül Haç Cemiyeti'nde ("Societas Rosicruciana in Anglia") ve diğer Mason kuruluşlarında yüksek görevler üstlenmişlerdi.

1887 yılında Açıklanmış Kabala'nın (Qabalah Unveiled) ilk baskısı çıktığından bu yana, düşünen dünyanın okült felsefe ve okült bilime karşı tavrı tamamen değişmiştir. Yüzyıl sonundan [1900] beri bilimin attığı deva adımlar ve uygulamalarından ortaya çıkan baş döndürücü verilerin büyük okült hareketinin gelişmesiyle eşzamanlı oluşu, herhalde bütün düşünen insanlar için gezegenimizin evriminde, yakında önemli bir aşamaya geçileceğinin göstergesidir. Maddesel bilim sanki ruhsallaşmakta ve okült bilim maddeleşmektedir. Şu anda el sıkışmıyorlarsa bile, kesin olarak o yönde hareket etmektedirler. Gerek Kadim Bilgelik, gerekse de Kutsal Kitaplar, Ruhu anlamadan Maddeyi anlayamayacağımızı öğretmişlerdir. Madde ve Ruh sadece aynı evrensel nesnenin karşı kutuplarıdır. Kabala'da baştan başa şu deyiş geçmektedir: "Malkut Keter'dedir, Keter de Malkut'tadır." Aynı fikir Gnostik öğretilerde de tekrarlanmaktadır: "Cennet dünyadadır ve dünya cennettedir"

Dini metinleri, bilimin vaatleri ve gösterileri, felsefenin sistemli teorileri, sanatın yaratıları ve idealleri vardır, ancak temel ayrımlarında bütün bunlar, İnsanlık Tininin sürekli aradığı Sentez ideali yanında eksik kalmaktadır. İnsanlığın o sürekli haykırışı, varoluş sorununa bir çözüm arayan çileli bir dünyanın yanıtsız kalan inlemesi hep baki kalmaktadır. İnsanlık Tininin bu çağırışına kadim dünyanın yanıtı Misterlerin kurulmasındadır. Zira bunlar en yüksek din biçiminde bulunmayan şeyleri, Formüller ve Seremonilere bürünmüş,

Yaşam ve Ölüm, Doğa, tanrılar, Ruhsal Varlıklar vs. sorunlarına, felsefi-dini yanıtları ve nihai olarak bütün bunları tekrar her şeyin İlk Sebebine bağlamayı içerir.

Açılmış Kabala, 1888 yılında yayınladığında, kocam ezoterik okul işine başlamıştı. Okült bir cemiyetin tarihini yazmak, bir Adept/Üstadın hayatını yazmak kadar zordur, çünkü her ikisinde zorunlu olarak çok sayıda içeride yaşanıp gizli kalmış şeyler vardır. Tarihsel şeylerde çok şey sembolik, sembolik olanlarda çok şey de tarihsel niteliktedir. Okült öğretmenleri tarafından öğretilerin genel yapısı ve çalışmaların iskeleti çok sayıda sözlü öğreti ile birlikte verilmişti. Bu okulun kuruluş sebebi, kadim çağlarda Misterleri kutsama merkezlerin kuruluşu nedenine benzemektiydi. Birkaç istisna hariç, bu okulun modern zihniyetin gereklerine uyacak biçimde uyarlanan, genelde Mısır, Keldani ve Grek olmak üzere eski misterlere dayalı edebiyatı, bu öğretmenlerin yönetimi altında kocam tarafından yazılmıştı. En yüksek şekliyle anlaşıldığında, insanların günlük dünyevi yaşamlarından kopmadan uygulayabileceği Batı Okültizmi, son derece uygun bir sistemdir. Dr. Woodman ve Dr. Wynn Westcott'un da bir dereceye kadar okulun yönetimi ve öğretiminde yardımcıları olmuştur.

Öncü bir hareket olduğu için, ömrünün ilk on, on iki yılında vaktinden önce verilmiş bir çalışmanın zorluklarıyla karşılaştı, ancak başlangıcın bir deneme özelliğinde olacağı ve öğrencilerin elemeyle ayıklanacağı bize söylenmişti. Dr. Woodman 1890 yılında öldü ve 1897 yılında Dr. Wynn Westcott istifa etti ve bu arada kocam aldığı talimatlar doğrultusunda okulu yeniden düzenledi ve ona daha ileri ek öğretiler verildi. Öğreti genelde Seremoni, Ritüel ve Konuşma ile veriliyordu. Saf içsel arayış ve hayatilik öğrenciden beklenen ilk ve esas ka-

litelerdir. Ruh, akıl ve bedenın eşzamanlı gelişimi zorunlu olarak istenmektedir. Öğretim programı doğanın arkasındaki zeki güçlerin ve insanın Yapısı ve Tanrı ile ilişkisinin etüdünü içermektedir. Öğretinin tüm amacı ve hedefi, insanı yüksek benliğinin bilgisine getirmek, onu arındırmak, güçlendirmek, varlığının bütün kalite ve güçlerini geliştirmektir. Böylece içinde yatan İlahi İnsan, Tanrının kendi suretinde yarattığı Adam Kadmon [İnsan-i Kebir] ile tekrar birleşir.

Kardeşlik ilkesi önemle vurgulanmaktadır. Kardeşliğin gücü her zaman Okült bir cemiyette asli bir unsur olmuştur ve beşeri yönü dışında ruhsal ve psişik yönleri de vardır. Bir halkanın ahenginde herhangi bir sekte aksi bir gücün girişine izin verir. Deneyimli bir Spiritüalist, bu sözün doğruluna şahitlik yapacaktır.

Bütün Kutsal Kitaplarda, ister Kitab-ı Mukaddes, ister Kabala, Eski Mısır Kitapları, Vedanta Öğretileri, Druid geleneği, vs. olsun, Gül, Zambak veya Lotus (Mısır Ak Nilüfer Çiçeği) ve Haç sembolünü kendilerini bir temel hakikatin doğrulanabilir yaşayan imajları olarak ifşa ederler. Tezahür edilen evreninin yapısı ve doğasını irdeleme amacıyla yola koyulmuş herhangi bir order, cemiyet, örgüt, öğrenci grubu vs. ister istemez Gül, Zambak veya Lotüs ve Haç sembolizmi altına gelmelidir.

Esrarengiz merkezi, çekirdeği, merkezi güneşi ile Gül, doğanın sonsuz ve ahenkli ayrışımalarının sembolüdür.

Zambak veya Lotus'un sembolü ufak nüans farkları içermekle birlikte hemen hemen aynıdır.

Biliyoruz ki, Haç sembolü Yeni Ahit'in (İncil) kilit temasıdır. Doğadaki dörtlülüktür, Kutsal İsim Tetragrammaton, Yahweh, Y.H.V.H.'ın dört harfleridir ve Kutsal Ruh, Şin harfinin ilavesiyle Mesih'in adı Yeşeyah olur. İster fiziksel, ister

ruhsal olsun, Simyada nihai sırrın Hacın ortasında bulunduğu söylenir. En düşük derecelerinden, en yüksek yönünden doğanın dört elementinin, Hava, Su, Ateş ve Toprak güçlerini taşıyan dört harfli İsm'in gerçek bir idraki yaratılışın bilgisi ve gücünü, ayrıca ölüm ve kıyımın bilgisi ve gücünü ima eder. Kabalistlerin telaffuzunu yasaklamaları bundan dolayı değil midir? Kadim Bilgelik sadece En Yüksek inisiyasyonu alan, diğer bir deyişle “İLK HAREKETLENDİRİCİ ile Bir olan ve Onun İdaresi Olabilen” kişinin bu İsmi telaffuz edebileceğini ima etmiştir.

Monoteizm (tektanrıcılık), politeizm (çoktanrıcılık) ve panteizm (kamutanrıcılık) arasında ayırt etmeye gelince, bu farklılık İnisiye için neredeyse yoktur. Aslında tek bir Tanrı ile tek ve bölünmez bir varlık gibi birbirleriyle iç içe kenetlenmiş, hareketleri birlik içinde icra edilen ve hareketleri çoğul olan bir birliğin Yüce Güçlerinin ahengi arasında fazla fark yoktur.

Bilim ve “kayıp bağlaçlarına” gelince, okült bilim evrende hiç boşluk olmadığını ve bu “kayıp bağlaçların” görünmeyen âlemde olduğunu beyan etmiştir. Modern bilim ve felsefe sürekli olarak fiziksel duyularımızın sınırlı olduklarını ve daha ince yöntemlere kıyasla çok az şey algıladıklarını göstermektedirler. Sir Oliver Lodge’a göre: “Bir fizikçi hiç bir zaman doğrudan duyuşsal algılamayla sınırlı değildir. Karşılığında bir fiziksel organı olmadığı birçok kavram ve nesneyle ilgilenmesi gerekiyor. Örneğin, dinamik ısı, gaz, elektrik, manyetizma, kimyasal çekim, kohezyon teorileri ve (esir) eterin algılanması görme, duyma ve dokunmanın kısır olduğu alanlara sevk etmiştir... Böyle alanlarda her şey duyu ötesi, soyut ve belirli bir anlamda hayali olarak yorumlanması gerekir... İnsandan sadece daha düşük değil, ama sıfırdan

sonsuzluğa dek daha yüksek varlık derecelerinden oluşundan eminim. Tecrübeyle bu yüksek dereceli varlıklar arasında insanlığa önem veren, yardım ve rehberlik edenlerin olduğunu biliyorum... Ve dahası naçizane inancım odur ki, o yüce varlıkların en yüksekleri arasından, Hıristiyanlığın doğru içgüdülerinin her zaman kalpten huşu ve hürmet sunduğu Biri de vardır. (Sir Oliver Lodge, Raymond, sayfa 375-6). Aşağıda neredeyse paralel bir fikiri alıntı olarak [kocamın] Mısır Sembolizmi [Mathers'in kayıp eserlerinden biri] Egyptian Symbolism (S. L. MacGregor-Mathers, Egyptian Symbolism) veriyorum:

Tanrının meleklerinin inip çıktığı Yakub'un merdiven vizyonu ve Mısır, Keldia, Çin, Hindistan ve benzeri uygarlıkların çok kadim fikirlerindeki gibi ilahi ve doğanın ahenkli birlikteliği konusunda, doğrudan Yüce Tanrıdan, dünyalı ve dünya ötesi tanrılar, melekler, ruhlar, cinler, insan ruhları gibi ruhsal varlıklar aracılığı ile nihai olarak yeryüzündeki kutsal hayvanlara, bitkilere, madenlere dek inen aralıksız bir zincirin oluşu kavramı vardır. O zaman herşeyi İlahi Menşei'ye bağlayan zincir ne olabilir? İnen İlahi Etki MEZLA, Kutsalın Etkisi ve Kutsal Ruh'tan başka ne olabilir.”

Bu İlahi Ruhu, Üçlü Tezahürat olarak alalım ve ona ister Işık, Hayat ve Aşk (Light, Life and Love) veya tercihimize göre Baba, Oğul ve Kutsal Ruh veya Baba, Ana ve Oğul diyebiliriz. Radyumun, kadimlerin tek elementine yakın olarak, alfa, beta ve gamma ışınları ile tezahürlerini de ele alabiliriz.

Medyumlar ve durugörörlere gelince, daha önce belirttiğimiz gibi, okulumuz kaba bir deyişle üç varlık planı düzeyinin eşzamanlı gelişimini önemle vurgulamaktadır ve bunun psişik denemelerden önce yapılması gerekir. Doğamızı dengelemek için uygulanan yöntemler, etüt etme, zaman ve sabrı içerir.

Özellikle okült bilim olmak üzere, hiçbir bilime kestirme yol yoktur. Spiritüalizm gibi denemelere girmeden önce, öğrencinin karşılaşabileceği varlıkların mahiyeti ve özellikle insanın yapısı konusunda bir derece bilinçli olması gerekir. Bu başarıldıktan sonra görünmeyen âlemin tehlike ve zorlukları konusunda donanımlı ve ehil olacaktır.

Durugörürün açıkladığı bazı maceraların geçtiği çeşitli bölümleri ile astral planı ele alalım. Bu plan insanın şaşırtıcı tepkilerle karşılaştığı duvarları aynalarla kaplı bir oda olarak tanımlanabilir. Burada çok sayıda ve çeşitli varlıklar tezahür edebilir.

Spiritüalizm özgün olarak bir batı hareketidir ve birçok insanda ölümden sonra yaşam konusunda inancı pekiştirmeyi becerdiği kesindir. Çoğu kez önceden psişik olgulara yanaşmak için ön hazırlık ve bilgiden yoksun oldukları için, spiritüalistlerin kullandıkları yöntemler çok tehlikeli olabilir. Bu özel bilgiden yoksun olan spiritüalist, bilinmeyen ülkelerde seyahat eden kâşiflerin karşılaştığı bütün tehlikelerle karşılaşmaya hazır olmalıdır. Bu bölgelere girenler için bazen kapıyı açmanın kapatmaktan daha kolay olduğunu fark etmişlerdir.

Kocaman hayatıyla ilgili birkaç söz ilginizi çekebilir. Çocukluğunda mistisizm ve sembolizme derin bir ilgi duymuştu. Klasik eğitime ağırlık veren Bedford Grammar School'da eğitim gördü. Boş zamanlarında Keltik geleneği ve sembolizmini etüt etti ve bir koleksiyon topladı. Keltik sembolizm sevgisi dağ aşireti (Highland) İskoç soyundan geliyordu. Atası Glenstrae'li Ian MacGregor hırslı bir [İngiliz kraliyetinde Alman Hanover soyu yerine Stuartleri destekleyen] Jakobit'ti ve 45 İhtilalinden sonra Fransa'ya gelmişti ve Lally Tolendal altında Pondicherry'de savaştı. Fransa kralı Louis XV tarafından soyuna Comte de Glenstrae asalet

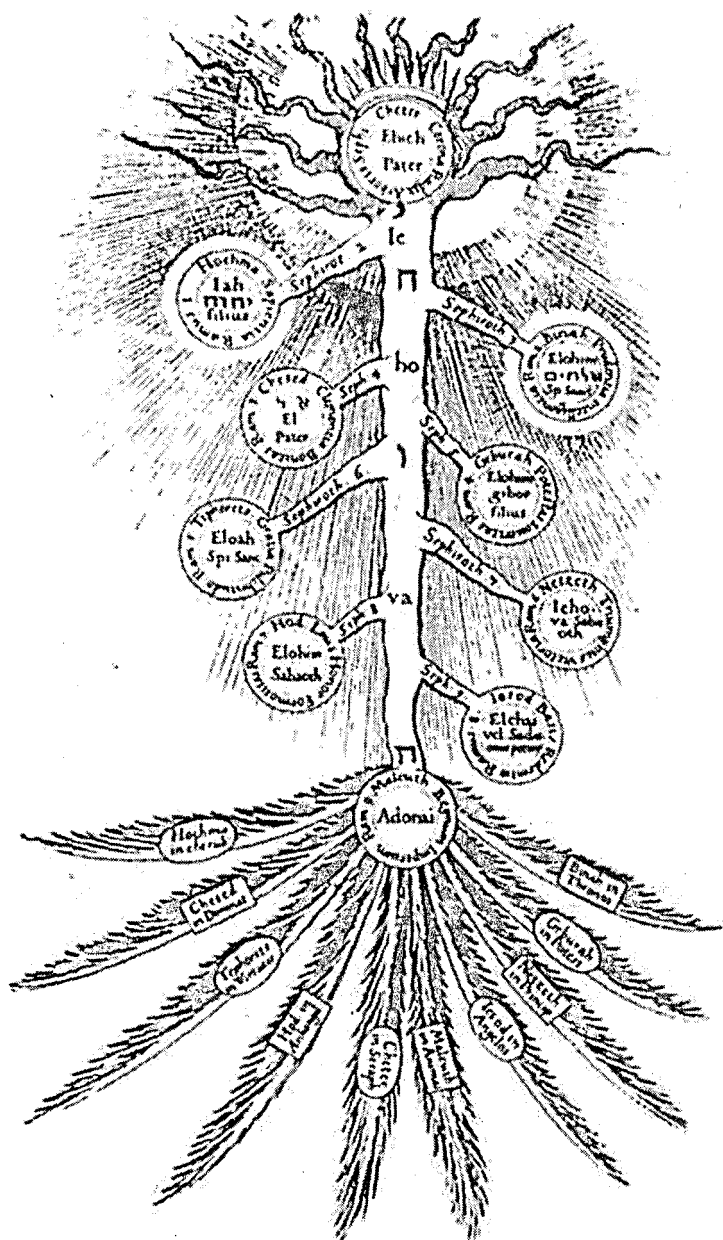
unvanı verildi. Bu Fransız unvanı kocama miras kaldı ve Fransa'da oturduğu zaman kullanmayı severdi. Genç bir adam olarak aralarında kuvvetli bir okült bağı olan "Masonluk Ansiklopedisi" (Encyclopaedia of Masonry) yazarı Kenneth Mackenzie ile karşılaştı. Kenneth Mackenzie, [ünlü yazar ve okültist Lord] Bulwer Lytton'ın yakın bir dostuydu. Kocam kırlarda birkaç yıl inzivaya çekilip, öğrenci gibi yaşayıp kendisini gelecekteki işine adanmak üzere hazırladıktan sonra, onu daha sonra Madame Blavatsky ile tanıştıran Anna Kingsford ile tanıştı. Madame Blavatsky Cemiyetinin kuruluşunda kocamın iştirak etmesini istemiştir. Bu olağanüstü kadına hayranlığına rağmen, bir süre düşündükten sonra kendini teklifi geri çevirmek zorunda hissetti, zira idealleri tam olarak aynı değildi. O zamanlarda Anna Kingsford'un Ezoterik Hristiyanlık ve kadının konumunu iyileştirme fikirlerine daha yatkın hissediyordu. Bunun dışında, güçlü bir şekilde destek verdiği Kingsford'un hayvan hakları lehinde ve hayvan deneylerine karşı kampanyası onu derinden ilgilendirmişti. Üç, dört yıl sonra okült öğretmenleri, merkezini kocamla birlikte yaşamının sonuna dek oturduğumuz Paris'e taşımalarını istediler. Bu vesile ile okült üstatlarıma teşekkürlerimi ve kocam, dostum ve öğretmenimin hatırasına en derin şükranlarımı iletmek isterim. Her biri yoluma o denli ışık tutmuştur ki tarif edilemez.

Londra, Temmuz, 1926.

Sefer Yezirah

İngilizce Çeviri ve Yorum
Dr. William Wynn Westcott

Çeviren Murat Sağlam

Sefer Yezirah

1. Hikmetin otuz iki¹ gizemli yolunda Yah², Orduların Yehova'sı³, İsrail'in Tanrı'sı⁴, Yaşayan Elohim⁵, kadimlerin Kral'ı, Merhametli ve İzzetli, Yüce Olan⁶, Ebediyette İkamet Eden, Yüksek ve Yüce Rab ismini üç Sefarim'le⁷– Sayılar, Harfler ve Sesler⁸ ile kazınmıştır.

2. On tanesi Hiçlik'ten gelen⁹ Sefirotlardır. Yirmi iki tanesi ise, herşeyin temeli olan Harfler'dir. Üç Ana, Yedi Çift ve On iki Basit Harf vardır.¹⁰

3. Hiçlik'ten gelen Sefirotlar on tanedir. Aynı şekilde sayılar da. Ve aynı şekilde insanın beş parmağının üzerine gelen

* Sefer Yezirah'ın daha iyi anlaşılabilmesi için pek çok dipnot koyulmuştur. Bu dipnotları sayfa 150 'de görebilirsiniz.

beş parmak gibi. Öyle ki onlar üzerinde ağzın sözü ve etin sünneti ile bir metanet anlaşması yapılmıştır.¹¹

4. Hiçliğin On Sefirot'u: On, dokuz değil; On, on bir değil. Bunu hikmetle anla ve anlarken bilge ol. Onu zikrederek ara, Söz'ü yaratanına geri ver ve biçim veren, O'nu tahtına oturt.¹²

5. Hiçliğin On Sefirot'u: On uçsuz bucaksız yer onlara bağlıdır; kökenleri sonsuzdur ve sonları yoktur; hayır ve şerrin uçurumudur¹³ [abyss]; ölçülemez yükseklik ve derinliktir; batıda ve doğuda, kuzeyde ve güneyde¹⁴ sınırsızdır ve tek İlah Rab¹⁵, İmanlı Kral, ezelden ebede hepsini kutsal tahtından¹⁶ yönetir.

6. Hiçliğin On Sefirot'u Çakan Şimşeğe¹⁷ benzer; geldiği yer görülmez, gittiği yer bilinmez. Kelam onlarda akar ve geri gelir. Dönen yel, rüzgâr Tacın önünde secde ederler.

7. Sonu, aynı zamanda kökeni olan Hiçliğin On Sefirot'u yanan közden yükselen alev gibidir. Tanrı¹⁸ Birliği içinde Eşsizdir, ona denk yoktur: Bir'den önce ne gelebilir ki?

8. Hiçliğin On Sefirot'u: onlardan bahsedeceksen dudaklarını mühürle, onları düşünürken kalbini kolla; eğer zihnin uzaklaşırsa ona tekrar hâkim ol; yazıldığı gibi “ve canlı varlıklar şimşek çakışı gibi koşup geri dönüyorlar” ve anlaşma budur.¹⁹

9. Hiçliğin On Sefirot'undan neşreden Ön: Bir; canlıların Tanrı'sının Ruh'u²⁰; kadimlerin yaşayan Tanrı'sı,²¹ yücelerin yücесidir. Ses, Ruh ve Söz²², bunlar Kutsal Ruh'tur.

10. İki: Ruh'tan Hava'yı yarattı ve yirmi iki sese – harfe – biçim verdi; üçü anadır, yedisi çifttir ve on ikisi esastır; fakat Ruh ilktir ve hepsinin üstündedir. Üç: Hava'dan Suları yarattı, şekilsizlikten ve boşluktan²³ çamuru ve kili yarattı ve onlara yüzeyler tasarladı, boşluklarını oydu ve güçlü

maddeyi temeli biçimlendirdi. Dört: Su'dan Ateş'i biçimlendirdi²⁴ ve onun hizmetindeki melekler Aufanim, Serafım ve Kerubim²⁵ ile Kendine İhtişam Tahtını oydu; Bu üçüyle²⁶ ikametgâhını tamamladı. Çünkü yazılmıştır: "Rüzgârları kendine melek, yıldırımları hizmetkâr edensin."²⁷

11. Basitler arasından üç harf seçti ve onları Yüce İsim, Y H V²⁸, haline getirip mühürledi. Ve evreni altı yönde bunlarla mühürledi.

Beşinci: Yukarı baktı ve Yüksekleri Y H V ile mühürledi.

Altıncı: Aşağı baktı ve Derinleri Y V H ile mühürledi.

Yedinci: İleri baktı ve Doğuyu H Y V ile mühürledi.

Sekizinci: Arkaya baktı ve Batıyı H V I ile mühürledi.

Dokuzuncu: Sağa baktı ve Güneyi V I H ile mühürledi.

Onuncu: Sola baktı ve Kuzeyi V H I ile mühürledi.

12. İşte! Hiçlik'ten gelen on Sefirot'tan doğan: Yaşayan Tanrıların tek Ruhu; ateş, hava, su ve ayrıca Yüksek, Derin, Doğu, Batı, Güney ve Kuzey.²⁹

II. BÖLÜM

1. Kısım. Yirmi iki ses ve harf bütün her şeyin Temelidir. Üç ana, yedi çift ve on iki basit harf. Üç Ana harf Alef, Mem ve Şin'dir; sırasıyla Hava, Su ve Ateş. Su sessizliktir; Ateş ıslıktır ve Ruh'tan³⁰ gelen Hava denge halindeki bu iki zıddın arasında duran ve ikisini uyumlu hale getiren, onlara arabulucu olan terazinin dili gibidir.

2. Bu yirmi iki harfle, O, her yaratılan şeyi ve bundan sonra varolacak her şeyin formunu biçimlendirdi, ağırlığını

verdi ve oluşturdu.

3. Bu yirmi iki ses ve harf, sesle oluşmuş, havaya damgalanmış ve sessel olarak beş yerde – boğazda, ağızda, dilde, dişlerin ve dudakların arasında – şekillenmiştir.³¹

4. Bütün her şeyin temeli olan bu yirmi iki harfi, O, iki yüz otuz bir kapısı olan bir kürede tertip etti. Küre hayır ve şer için ileri ve geri çevrilebilir; hayırdan gerçek haz, şerden ise yalnız zulüm gelir.

5. O, bütün bu harflerin her birinin diğerleriyle, Alef'in diğer hepsiyle ve diğer hepsinin Alef'le, Beth'in diğer hepsiyle ve diğer hepsinin Beth'le birleşimini gösterdi. Böylece hepsini çiftler halinde birleştirerek bilginin iki yüz otuz bir kapısını gösterdi.³²

6. Var olmayandan³³ Bir Şey yarattı; bütün konuşma biçimleri ve her şey yaratıldı, boşluktan maddi dünyayı yaptı; cansız topraktan içinde hayat olan her şeyi çıkardı. Elle tutulamayan havadan devasa sütunlar oydu ve İsmi'nin kuvvetiyle var olan bütün yaratıkları ve her şeyi yarattı. Bütün her şeyin yirmi iki harften yaratılması hepsinin canlı bir vücudun parçalarından başka bir şey olmadığını kanıttır.³⁴

III. BÖLÜM

1. Kısım. Bütün diğer seslerin ve harflerin temeli Üç Ana, Alef, Mem ve Şin'dedir. Bir yanda suçlu, öte yanda arınmış ve terazinin dili gibi ikisinin ortasında duran Alef, Hava ile bir dengeyi temsil ederler.³⁵

2. Üç Ana; Alef, Mem ve Şin anlaşılmaz, ama çok önemli bir yüce Gizem'dir. Altı halka ile mühürlenmişlerdir. Bunlardan edilgen ve etken kuvvetlere ayrılan Hava, Ateş ve Su

çıkar. Üç Ana Alef, Mem ve Şin Temel'dir. Bunlardan üç Baba çıkar ve dünyada olan her şey bunlardan çıkmıştır.

3. Dünyadaki Üç Ana; Alef, Mem ve Şin'dir. Semalar³⁶ Ateş'ten, toprak Su'dan ve Hava Ruh'tan yaratılmıştır³⁷ ki o, Ateş ile Su'yun arabulucusudur.

4. Üç Ana Alef, Mem ve Şin, Ateş, Su ve Hava, Yıl'da gösterilmiştir: ateşten sıcak çıkar, sudan soğuk çıkar ve yine ikisinin arabulucusu olan hava ılıklik durumudur. Üç Ana, Alef, Mem ve Şin insanda vardır: Baş ateşten, karın sudan oluşturulmuştur ve yine ikisi arasında arabulucu olan Hava'dan göğüs oluşturulmuştur.

5. Bu Üç Ana'yı yarattı, tasarladı ve bir araya getirdi ve onları Yıl'a ve İnsan'a – erkeğe ve kadına – mühürledi. Alef'in Hava'da hüküm sürmesine neden oldu, onu taçlandırdı ve diğerleriyle birleştirdi. Onu Dünya'daki Hava, Yılın (Ilıman) iklimi, İnsan'ın göğsündeki nefes (havayı solumak için ciğerler) olarak mühürledi. Erkekte Alef, Mem, Şin'dir, kadında ise Şin, Mem ve Alef'tir. Mem harfinin Su'da hükmetmesine sebebiyet verdi ve onu taç yapıp ötekilerle birleştirerek dünyadaki toprağı, yıldaki soğuşu, insanda karnı –erkekten Mem, Alef, Şin olarak, kadında ise Mem, Şin, Alef olarak- oluşturdu. Şin'in Ateş'te hükmetmesine sebebiyet verdi ve onu taç yapıp ötekilerle birleştirerek evrende gökleri, yılda sıcağı, insanda, erkekten ve kadından, başı onunla mühürledi.³⁸

IV. BÖLÜM

Kısım 1. Yedi Çift Harf, Beth, Gimel, Dalet, Kaf, Pe, Reş ve Tav'ın her biri ile iki ses ilişkilendirilmiştir. Hayat, Barış, Hikmet, Zenginlik, Letafet, Bereket ve Erk'le ilişkilendiril-

miştir. Her harfin sesleri sert ve yumuşaktır. Onlara çift denir, çünkü her kelime bir zıtlık ya da permütasyon içerir: Hayat ve Ölüm, Barış ve Savaş, Hikmet ve Aptallık, Zenginlik ve Yoksulluk, Letafet ve Öfke, Bereket ve Yalnızlık, Erk ve Hizmet.

2. Bu Yedi Çift Harf yedi yeri işaret eder. Yukarı, Aşağı, Doğu, Batı, Kuzey, Güney ve bütün hepsinin ortasında olup onları tutan Kutsallık Sarayı.

3. Bu Yedi Çift Harf ile bu Dünya'nın Gezegenleri'ni, haftanın günlerini ve İnsan'da Ruhun Kapılarını (Algı Girişlerini) yaratmış, birleştirmiş ve oluşturmuştur. Bu Yedi'den Yedi Göğü, Yedi Yer'i, Yedi Şabat'ı yaratmıştır. Göğün (Tahtının) altında var olan her şey içinde Yedi sayısını sevmiş ve kutsamıştır.

4. İki Harf, iki evi yaratır; üç, altıyı oluşturur; dört, yirmi dördü oluşturur; beş, yüz yirmiyi oluşturur; altı, yedi yüz yirmiyi oluşturur³⁹; yedi, beş bin kırkı oluşturur. Bunun ötesinde sayılar öyle yükselir ki ağız onları söyleyemez, kulak onları işitemez. Dünya'nın Yıldızları'na bak.⁴⁰ Gezegenler Yedi tanedir: Güneş, Venüs, Merkür, Ay, Satürn, Jüpiter ve Mars. Yedi, ayrıca Yaradılışın Yedi Günü, İnsan Ruh'unun Yedi Kapısıdır (İki göz, iki kulak, ağız, iki burun deliği). Yedi Gök, Yedi Yer⁴¹ ve zamanın yedi vakti, Yedi ile oluşturulmuştur. Böylece O, Yedi sayısını Göklerinin altındaki her şeye tercih etmiştir.⁴²

IV. BÖLÜME EK

NOT: Bu, Yedi Harfe tahsis edilenlere dair modern açıklamalardan biridir. Sefer Yezirah'ın kadim kopyalarında bu-

lunmazlar.

Beth'i yarattı ve o Hikmet'e işaret etti. Evren'de Ay'ı, haftanın ilk gününü ve insanın sağ gözünü onunla taçlandırdı, birleştirdi ve oluşturdu.

Gimel'i yarattı ve o Sağlığa işaret etti; Evrende Mars'ı, haftanın ikinci gününü ve insanın sağ kulağını onunla taçlandırdı, birleştirdi ve oluşturdu.

Dalet'i yarattı ve o Bereket'e işaret etti. Evrende Güneş'i, haftanın üçüncü gününü ve insanın sağ burun deliğini onunla taçlandırdı, birleştirdi ve oluşturdu.

Kaf'ı yarattı ve o Hayat'a işaret etti. Evrende Venüs'ü, haftanın dördüncü gününü ve insanın sol gözünü onunla taçlandırdı, birleştirdi ve oluşturdu.

Pe'yi yarattı ve O, Erk'e işaret etti. Evrende Merkür'ü, haftanın beşinci gününü ve insanın sol kulağını onunla taçlandırdı, birleştirdi ve oluşturdu.

Reş'i yarattı ve o Barış'a işaret etti. Evrendeki Satürn'ü, haftanın altıncı gününü ve insanın sol burun deliğini onunla taçlandırdı, birleştirdi ve oluşturdu.

Tav'ı yarattı ve o Güzellik'e işaret etti, Evrendeki Jüpiter'i, haftanın yedinci gününü ve insanın ağzını onunla taçlandırdı, birleştirdi ve oluşturdu.

Bu yedi harfle ayrıca yedi dünya, yedi gök, yedi yer, yedi deniz, yedi ırmak, yedi çöl, yedi gün ve Fısıh'dan Pentakost'a yedi haftayı ve her yedi yılda bir Jübile'yi yaptı.

Mayer Lambert şu sıralamayı vermektedir: Beth, Satürn'e ve İbrani Şabat gününe, yani Cumartesi'ye; Gimel, Jüpiter ve Pazar gününe; Dalet Mars'a ve Pazartesi'ye; Kaf, Güneş'e ve Salı'ya; Pe Venüs'e ve Çarşamba'ya; Reş, Merkür'e ve Perşembe'ye; ve Tav, Ay'a ve Cuma'ya.

V. BÖLÜM

1. On İki Tek Harf şunlardır: He, Vav, Zayin, Het, Tet, Yod, Lamed, Nun, Sameh, Ayin, Zadik ve Kaf⁴³. Şu on iki özelliğin temelini oluştururlar: Görmek, İşitmek, Koku Almak, Konuşmak, Tad Almak, Cinsel Sevgi, İş, Hareket, Kızgınlık, Sevinç, Hayal Gücü⁴⁴ ve uyku. On iki sayısı ayrıca uzayda on iki yöne karşılık gelir: Kuzeydoğu, Güneydoğu, Yukarı Doğu, Aşağı Doğu, Yukarı Kuzey, Aşağı Kuzey, Güney Batı, Kuzeybatı, Yukarı Batı, Aşağı Batı, Yukarı Güney ve Güney. Bunlar sonsuza bölünürler ve Evrenin kollarıdır.

2. On İki Tek Harfle, O, Zodyak'ın on iki göksel takımıydığını tasarlamış, birleştirmiş ve oluşturmuştur. Bu burçlar Tet, Şin, Tav, Sameh, Alef, Beth, Mem, Ayin, Kaf, Gimel ve Dalet'tir.⁴⁵ Ayrıca Yıl'ın ayları da on ikidir: Nisan,⁴⁶ Yiar, Sivan, Tamuz, Ab, Elül, Tişri, Hesvan, Kilse, Tebet, Sabat ve Adar. Ayrıca canlı yaratıkların on iki organına karşılık gelir:⁴⁷ iki el, iki ayak, iki böbrek, dalak, karaciğer, mesane, mahrem yerler, mide ve bağırsaklar.

O, bunları birer şehir gibi ve bir savaşa hazırlar gibi düzenledi. Ayrıca Elohim, birinin bölgesinden ötekini yaptı.

Üç Ana ve Üç Baba; ve buradan Ateş, Hava ve Su çıkar. Üç Ana, Yedi Çift ve On İki Tek harf ve ses vardır.

2. İşte Yah, Yehovah, Tzabaoth, Yaşayan Elohim, İsrail'in Tanrısı, yüce ve yükseltilmiş olan, Sonsuzlukta İkamet Eden, bu on iki harften oluşturdu ve kurdu. O'nun İsmi Ulu ve Kutsal'dır.

V. BÖLÜME EK

NOT: Burada yazılanlar On İki Harfin modern tahsisleridir; Sefer Yezirah'ın kadim kopyalarında bulunmazlar.

1. Rab, He'yi konuşmada baskın yaptı ve Evren'de Koç'u, Yıl'da Nisan'ı ve insanın sağ ayağını onunla taçlandırdı, birleştirdi ve oluşturdu.

2. O, Vav'ı yarattı ve onu zihinde egemen kıldı. Evren'de Boğa'yı, Yıl'da Aiar'ı ve insanın sağ böbreğini onunla taçlandırdı, birleştirdi ve oluşturdu.

3. O, Zayin'i yarattı ve onu harekette egemen kıldı. Evren'de İkizler'i, Yıl'da Sivan'ı ve insanın sol ayağını onunla taçlandırdı, birleştirdi ve oluşturdu.

4. O, Het'i yarattı ve onu görmede egemen kıldı. Evren'de Yengeç'i, Yıl'da Temmuz'u ve insanın sağ elini onunla taçlandırdı, birleştirdi ve oluşturdu.

5. O, Tet'i yarattı ve onu işitmede egemen kıldı. Evren'de Aslan'ı, Yıl'da Ab'ı ve insanın sol böbreğini onunla taçlandırdı, birleştirdi ve oluşturdu.

6. O, Yod'u yarattı ve onu çalışmada egemen kıldı. Evren'de Başak'ı, Yıl'da Eylül'ü ve insanın sol elini onunla taçlandırdı, birleştirdi ve oluşturdu.

7. O, Lamed'i yarattı ve onu cinsel arzuda egemen kıldı. Evren'de Terazî'yi, Yıl'da Tışri'yi ve insanın sol mahrem yerlerini (Kalish'e göre mesaneyi) onunla taçlandırdı, birleştirdi ve oluşturdu.

8. O, Nun'u yarattı ve onu Kokuda egemen kıldı. Evren'de Akrep'i, Yıl'da Heşvan'ı ve insanın bağırsaklarını onunla taçlandırdı, birleştirdi ve oluşturdu.

9. O, Sameh'i yarattı ve onu uykuda egemen kıldı. Ev-

ren'de Yay'ı, Yıl'da Kislev'i ve insanın midesini onunla taçlandırdı, birleştirdi ve oluşturdu.

10. O, Ayin'i yarattı ve onu Öfkede egemen kıldı. Evren'de Oğlak'ı, Yıl'da Tebet'i ve insanın karaciğerini onunla taçlandırdı, birleştirdi ve oluşturdu.

11. O Zaddik'i yarattı ve onu Tahtta egemen kıldı. Evren'de Kova'yı, Yıl'da Şabat'ı ve insanın mesanelerini onunla taçlandırdı, birleştirdi ve oluşturdu.

12. O Kaf'ı yarattı ve onu Sevinçte egemen kıldı. Evren'de Balık'ı, Yıl'da Adar'ı ve insan dalağını onunla taçlandırdı, birleştirdi ve oluşturdu.

Not: Ortaçağ otoriteleri ile modern editörler on iki tek harfe çok farklı tahsislerde bulunurlar.

VI. BÖLÜM

1. Kısım: Üç Baba ve onların kuşakları, Yedi fatih ve onların orduları ve Evren'in On İki sınırı. Bak, bu kelamın tanıdığı Evren, Yıl ve İnsan'dır. Kendilerine ait olan yerlerle dodekad, heptad ve triad; Yukarıda Göksel Ejderha, T L I⁴⁸ ve aşağıda Dünya ve en son İnsan'ın Kalbi. Su, Hava ve Ateş üçtür; Ateş yukarıda, Su aşağıda ve Hava ikisinin arabulucusu. Ve bunların işareti Ateş'in suyu sürdürmesidir (buharlaştırması); Mem sessizliktir, Şin ıslığa benzerdir, Alef bu ikisi arasında duran bir dost gibi arabulucudur.

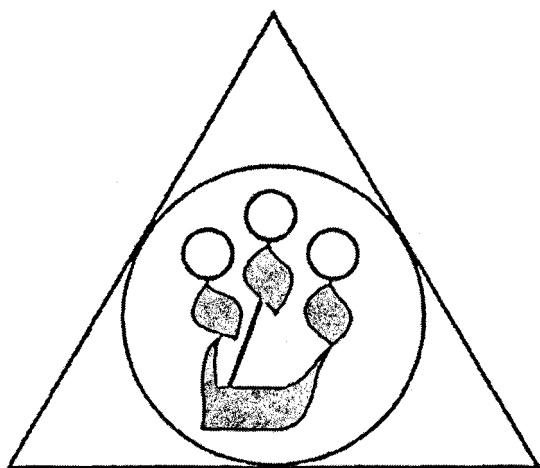
2. Göksel Ejderha⁴⁹; T, L, I tahtında oturan bir kral gibi evrenin üstüne konmuştur. Yılın döngüsü topraklarının başındaki kral gibidir; insanın kalbi savaşın içindeki kraldır. Dahası, O, bütün bunları birbirinden yapmıştır ve Elohim şerre

karşı iyiliği koymuştur; iyilikten iyi şeyleri, kötülükten kötü şeyleri yapmıştır; şerri iyiyle sınamıştır, iyiyi de şerle sınamıştır. Mutluluk⁵⁰ iyilere ayrılmıştır ve mutsuzluk⁵¹ günahkârlardır.

3. Üç Bir'dir. Bir hepsinin üstündedir. Yedi üçe karşı üç ve triadların arasında duran Bir'e bölünür. On iki, savaşta gibi durur; üç dosttur, üç düşmandır; üç hayat vericidir, üç yok edicidir. Üç dost; kalp, kulak ve ağızdır. Üç düşman; karaciğer, dalak ve dildir.⁵² İyi, İmanlı Kral Tanrı⁵³ hepsine hüküm sürer. Bir, Üç'ün üstünde; Üç, Yedi'nin üstünde; Yedi, on ikinin üstündedir; ve hepsi birbirine bağlıdır.

4. Babamız İbrahim bunları gördü ve anladı.⁵⁴ Bütün bunları aldı ve yazdı, En yüce⁵⁵ Tanrı kendini gösterdi, ona sevdiğim dedi, onunla ve zürriyetiyle bir antlaşma yaptı; ve İbrahim O'na⁵⁶ inandı ve anlaşmanın sırtına verilmesi onun doğruluğundandır. Ve o ahdini ayağın on parmağı arasındaki gibi yaptı – ki bu sünnettir; ve ellerin on parmağı arasındaki gibi yaptı – ki bu dilin antlaşmasıdır.⁵⁷ O konuşmanın on iki harfini biçimlendirdi⁵⁸ ve bütün gizemleri onların içine oydu.⁵⁹ Onları Sular'dan geçirdi ve Ateş'te yaktı; Hava'da titreştirdi; Gökyüzündeki Yedi gezegen ile alevlendirdi ve Zodyak'ın on iki takımyıldızı ile yönlendirdi.

– SEFER YEZİRAH'IN SONU –

Hikmetin Elli Kapısı

Birinci düzen: Elementsel

1. Kaos, Hyle, İlk Madde.
2. Biçimsiz, Formsuz, boşluk, cansız.
3. Abis, Uçurum, Cehennem çukuru
4. Elementlerin Kökeni.
5. Toprak (tohumuz).
6. Su.
7. Hava.
8. Ateş.
9. Niteliklerin ayrışması.
10. Karışım ve bileşim.

İkinci Düzen: Evrim Onlusu

11. Mineral ayrışma.

12. Bitkisel ilkelerin ortaya çıkışı.
13. Tohumların rutubette filiz vermesi.
14. Çiçekler ve Ağaçlar.
15. Bitkilerin Meyvelenmesi.
16. Aşağı hayat formlarının belirmesi.
17. Böcekler ve sürüngenlerin ortaya çıkışı.
18. Balıklar, suda omurgalı hayat.
19. Kuşlar, havada omurgalı hayat
20. Quadrupeds, toprakta omurgalı hayvanlar.

Üçüncü Düzen: İnsanlık Onlusu

21. İnsanın Ortaya Çıkışı.
22. Maddi insan vücudu.
23. İnsan Ruhu liyakati.
24. Adem ve Havva Gizemi.
25. Mikrokozmos olarak Tam İnsan
26. İnsana dışsal eylemde bulunan beş yüzün verilmesi.
27. Ruha beş gücün verilmesi.
28. Adam Kadmon, Semavi İnsan.
29. Meleksel Varlıklar.
30. Tanrı suretinde insan.

Dördüncü Düzen: Küreler Dünyası

31. Ay.
32. Merkür.
33. Venüs.
34. Güneş.
35. Mars.
36. Jüpiter.
37. Satürn.
38. Gök kubbe.

- 39. Primum Mobile (İlk Hareket Ettirici).
- 40. Ateş (Empyrean) Gök.

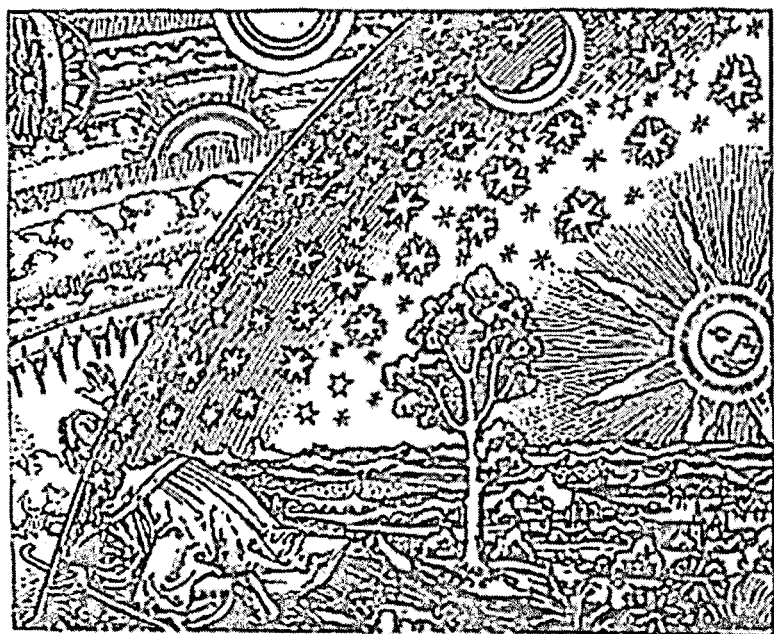
Beşinci Düzen: Melekler Dünyası

- 41. İşhim (Ishim): Ateş Oğulları
- 42. Aufanim: Kerubim
- 43. Aralim: Taçlar.
- 44. Çaşmalim: Hakimler.
- 45. Serafim: Erdemler.
- 46. Malakim: Erkler.
- 47. Elohim: Prenslikler.
- 48. Beni Elohim: Melekler.
- 49. Kerubim: Başmelekler.

Altıncı Düzen: Arketip

- 50. Tanrı. Ayn Sof. Ölümlü Gözü Olmayıp Gören, Yalnızca Mesih'çe Bilinen.

Not: Beşinci düzenin melekleri ya da Melekler Dünyası farklı Kabalacı Rabbilerce farklı sıralanmaktadır.

BİLGELİĞİN OTUZ İKİ YOLU *

Joannes Stephanus Rittangelus'un İbranice Metninden (1642) çevrilmiş, ayrıca Athanasius Kircher'in "Oedipus Aegyptiacus" (1653) metninde vardır.

(Bu paragrafların anlamı çok belirsizdir. İbranice metin büyük ihtimalle çok değiştirilmiştir.)

İlk Yola, Beğenilen veya Saklı Akıl (En Yüksek Taç) denir; Çünkü başlangıcı olmayan bu İlk İlkenin idrakine kuvvet veren Işık'tır. Ayrıca O, hiçbir yaratılmış varlığın özüne vakıf olamayacağı İlk İhtişam'dır.

İkinci Yol, Aydınlatan Akıl'ın yoludur: O Yaratılışın Tacı, Birliğin İhtişamıdır. Her başın üstündedir ve Kabalacılar ona İkinci İhtişam der.

Üçüncü Yol, Takdis Eden Akıl'dır ve İmanın Yaratıcısı denilen Öncel (primordial) irfanın temelidir. Kökleri AMN'dedir; İmanın ebeveynidir, iman ondan gelir.

Dördüncü Yola, Birleştiren Kap Olan Akıl denir; böyle denmesinin nedeni onun bütün kutsal güçleri barındırması-

* Bu bölümün dipnotları sayfa 165'de verilmiştir.

dır. O'ndan en yüce özleriyle bütün ruhani erdemler taşar. Hayat Öncesi Tecellinin (En Yüksek Taç) gücüyle bu erdemler birbirlerinden çıkarlar.¹

Beşinci Yola Kökten Akıl denir. Çünkü O birliği, kendini Binah'la² veya Hokmah'ın, yani Bilgelik'in³ hayat öncesi derinliklerinden taştan Akıl'la bir kılmayı temsil eder.

Altıncı Yol'a Arabulucu zekâ denir. Çünkü onun içinde tecellilerin içe akışı çoğalır; çünkü o

Yedinci Yol Okült Akıl'dır, Çünkü o zekânın gözleri ve imanın temasıyla algılanan bütün akli erdemlerin Muhteşem Saltanatı'dır.

Sekizinci Yol'a Mutlak veya Eksiksiz Akıl denir, çünkü o, kendine özgü özün tecelli ettiği Gedulah'ın⁴, İhtişam'ın gizli yerleri dışında sarılacak veya dayanacak kökü olmayan hayat öncesinin araçlarıdır.

Dokuzuncu Yol Saf Akıl'dır. Ona böyle denmesinin nedeni sayıları saflaştırmasıdır. Onların temsillerini kanıtlaması ve düzeltmesi ve onları çıkarmadan veya bölmeden birleştiren birliği tasarruf etmesidir.

Onuncu Yol'a Işıltılı, Parlak Akıl denir; çünkü bütün başların üstündedir ve (üçüncü yolda bahsedilen) Binah tahtında oturur. Bütün ışıkların nurunu aydınlatır ve yüzün Prensi'nden tecelli eden etkiye sebep olur⁵.

On Birinci Yol Kıvılcımlı Akıl'dır; çünkü o takdir düzenine yakın çekilen perdenin özüdür ve bu ona verilen özel bir payedir ki Sebeplerin Sebebinin Yüzü'nün huzurunda durmaya muktedir olabilsin.

On İkinci Yol Şeffaflık Aklı'dır; çünkü o Chazchazit⁶ denilen İhtişam'ın türüdür, açığa çıkanları görenlerin (yani Görü yoluyla kehanette bulunanların) görüşünün geldiği yerdir.

On Üçüncü Yol Bir Kılan Akıl'dır; ona böyle denmesinin sebebi onun Zaferin Özü olmasındandır. O Bireysel ruhani şeylerin Hakikatının tamamlanmasıdır.

On Dördüncü Yol Aydınlatan Akıl'dır; ona böyle denmesinin sebebi gizli olanın ve kutsallığın temel fikirlerinin ve onların hazırlık aşamalarının kurucusu Chasmal'ı⁷ olmasıdır.

On beşinci Yol, İnşa Eden Akıl'dır, ona böyle denir çünkü o yaratımın maddesini salt karanlıkta inşa eder, o insanın temaşalarında bahsettiği, Eyüp xxxviii. 9, "and thick darkness..." bahsedilen karanlıktır.

On altıncı Yol Muzaffer veya Ebedi Akıl'dır; ona böyle denir çünkü o Zafer'in hazzıdır, ötesinde ona benzer Zafer yoktur, ona Sadık (Dürüst) olanlar için hazırlanan cennette denir.

On yedinci Yol Takdir eden Akıl'dır; Sadık olanlara İman verir ve onlar Kutsal Ruh'u onunla giydirirler; ona daha yüksek hallerde Mükemmelliğin Temeli denir.

On sekizinci Yol'a Etkinin Evi veya Akıl denir; mahlukata iyi şeylerin akışının bereketi onun yüceliğinden gelir; ve ondan arkana ve gizli duyular çıkar; bunlar sebeplerin Sebep'inden çıkar ve onun gölgesinde ikamet eder ve tutunur.

On dokuzuncu Yol ruhani varlıkların bütün faaliyetlerinin Gizinin Akıl'dır; ona böyle denir çünkü en yüksek ve yüce mutlak zaferden gelen etki onun aracılığıyla olur.

Yirminci Yol İrade Akıl'dır, ona böyle denir çünkü o bütün yaratılmış varlıkların hazırlanmasının aracıdır; Hayat Öncesi Bilgeliliğin varlığı bu akıl sayesinde bilinir.

Yirmi birinci Yol Barışma ve Mükâfat'ın Akıl'dır; ona böyle denir çünkü o bütün varlıklar üstündeki berekete akan ilahi etkiyi alır.

Yirmi ikinci Yol İmanlı Akıl'dır; ona böyle denir çünkü ruhani erdemler onunla çoğalır ve yeryüzünün neredeyse bütün

sakinleri onun gölgesinde ikamet eder.

Yirmi üçüncü Yol İstikrarlı Akıl'dır; ona böyle denir çünkü o bütün sayıların arasındaki süreklilik erdemine sahiptir.

Yirmi dördüncü Yol Tasavvur Eden Akıl'dır; ona böyle denir çünkü o, uyumlu zarafetine benzer yaratılmış bütün suretlere bir benzerlik verir.

Yirmi beşinci Yol İmtihan ve Ayartma Akıl'dır; ona böyle denir çünkü o ilk ayartmadır; Tanrı onunla bütün Sadıkları sınar.

Yirmi altıncı Yol Yenilenen Akıl'dır, ona böyle denir çünkü Kutsal Tanrı dünyanın yaratılmasıyla yenilenen bütün her değişen şeyleri onunla yeniler.

Yirmi yedinci Yol'a Doğal Akıl denir. Güneş'in altında mevcut her şey onunla tamamlanır ve eksiksiz kılınır.

(Bu yol Rittangelius'un çevirisinde atlanmıştır, tahminen dikkatsizlik yüzünden.)

Yirmi dokuzuncu Yol Cismani Akıl'dır; bütün dünyalarda oluşmuş her şeyi oluşturan ve yeniden üretendir.

Otuzuncu Yol Müşterek Akıl'dır; Astrologlar Yıldızlar ve göksel işaretler hakkındaki yargılarını ondan alır, yıldızların hareketlerine göre ilimlerini onunla düzeltir.

Otuz birinci Yol Daimi Akıl'dır; ona neden böyle denir? Çünkü o her biri kendine uygun bir eksenle dönen Güneş ve Ay'ın hareketlerini düzenler.

Otuz ikinci Yol İdari Akıl'dır; ona böyle denir çünkü o yedi gezegenin hareketlerini yönetir ve birbiriyle ilişkilendirir, hepsini kendi uygun güzergahlarında yönetir.

Sefer Yezirah'ın Notları

Bu okült metnin net bir şekilde anlaşılabilmesi için eserin herhangi bir yorum yapılmadan baştan sona bir bütün olarak okunması büyük önem arz eder; bu şekilde okunduğunda birçok bölümün genel fikri zihinde somut bir bütün teşkil edecektir. Önce konu genel olarak kavranmalı, ardından bölümler ayrı ayrı incelenmelidir. Aksi takdirde kafa karıştırıcı olacaktır.

Bu kitap Sayılar, Harfler İdealizmi ile Evren'in çeşitli kısımları arasında bir Mecazi Paralellik olarak okunabilir. Kitap, hala varlığını koruyan, bilhassa Framasonluktaki seremonilere ve birçok mistik forma, Tarot'a ve Kabala'ya ışık tutar ve Rozikrusyenler'in Astro-Teozofik şemalarının kavranmasına yardım eder. Gerçek değerinin kavranması için metnin Hermesçi tekabülleriyle, "Isiac Tablet"le* ve Tarot'un Arkana kartlarının sembol, tasarım ve tekabülleriyle (ve bunun için kendi çevirim olan Eliphâs Levi'nin The Sanctum Regnum of the Tarot kitabına bakınız) karşılaştırılarak okunması gerekir.

Unutulmamalıdır ki Sefer Yezirah'ın en eski el yazması nüshaları sesli harf içermez, fakat sonraki nüshalarda sesliler

* ÇN: Türkçe'ye "Her Şeye Egemen" diye çevrilmiştir.

vardır. İbranice yazımda sesli harfler yerine geçen noktaların kullanımı yedinci asra kadar yeterince iyi geliştirilmemişti ve o zaman bile herkes tarafından kullanılmıyordu. Ginsburg'un iddiasına göre noktalı sesli harf sistemi MS 570 yılında Rabbi Mocha tarafından öğrencilerine yardım olsun diye geliştirilmiştir. Fakat Isaac Myer'e göre İbrani yazımında ikinci asırda noktalama kullanıldığının kuşkuyla yer bırakmayan işaretleri vardır. A.E. Waite'e göre onuncu asırdan önceye işaret eden sesli noktalar kullanan mevcut herhangi bir İbrani yazması yoktur.

Sefer Yezirah İbranicede sağdan sola doğru SPR YZYRH, Samet Pe Reş, Yod Zadik Yod Reş He ile yazılmaktadır. İngilizce çevirilerde Yod I, Y veya J olarak yazılırken Zadik yerine bazen Z kullanılmaktadır. Oysa İbranice bir de Zayin vardır ki tam Z'dir, Zadik, İngilizce'deki th sesi gibi dil dişler arasına sokularak söylenir.

I. BÖLÜM

On iki kısımdan oluşan bu bölüm Evren'in Gelişimi ve Oluşumu ile ilgili felsefi incelemeye giriştir. Harfleri üç sınıfa, Triad (üçlü), Heptad (Yedili) ve Dodecad (On ikili) böldükten sonra bunlar bir süre için bir kenara bırakılır ve daha ziyade Sayı fıkriyle özel olarak ilişkilendirilen Decad'la ilgilenilir ki açık bir biçimde Tetrad ile Hexad'dan oluşmuştur.

1. Otuz iki. Hikmetin (Bilgeliğin) yollarının ya da patikalarının sayısı. Bunlar kitabın sonuna ilave edilmişlerdir. 32 İbranicede LB, Lamed ve Beth ile yazılır ve bunlar pentatekin ilk ve son harfleridirler. 32 rakamı, $2 \times 2 \times 2 \times 2 = 32$ 'dir. Laib, LB İbranicede İnsanın Kalbi anlamına gelir.

Yollar. İbranicede NTIBUT, netibut, patika, ayaklarla ezilmiş yol anlamına gelir. Ama burada yolun sembolik anlamı geçerlidir. Hayat yolu gibi. Diğer anlamları, aşama, erk, biçim, etki ve daha sonra Kabalacı yazılarda öğretiyeye ait formül anlamına gelmiştir.

2. Yah. LXVIII. Mezmur, 4. ayette geçen ilahi isimdir. Grekçeye kurios, Latinceye dominous, İngilizceye Lord [Türkçeye RAB diye] çevrilmiştir. IHVH, Yehova veya modern akademisyenlere göre Yahve isminin ilk yarısıdır.

3. Yehovah Tzabaoth. Bu ilahi isim Eski Ahit çevirilerine Jehovah Sabaoth veya “Orduların Efendisi” olarak girmiştir. XXIV. Mezmur, 10. ayet*. TzBA, ordu anlamına gelir.

4. İsrail’in Tanrı’sı. Burada Tanrı için kullanılan kelime ALHI’dır. Noktasız İbranicede Rab, Rabler veya Rabbim anlamlarına gelebilir.

5. Yaşayanların Elohim’i. ALHIM ÇIIM kelimeleri. Alhim’in İngilizce imlası genellikle Elohim’dır. Godfley Higgins, Aleim diye yazar. Eril İlâhi isim EL, AL’ın dişil biçimi ALH, Eloah’ın, eril çoğul biçimi gibi görünüyor. Genellikle Tanrı diye çevrilir. Güçlü, gücü yeten, mutlak anlamlarına gelir. Çiim, canlı veya hayat anlamına gelen Çi’nin çoğul formudur. Çiih ve Çiva canlı hayvandır. ÇLL de hayat anlamına gelir. Frey, ÇiiM için sözlüğünde “hayatlar” veya “vitae” olarak karşılık vermiştir. Canlının doğru sıfat formu ÇIA’dır. O halde Elohim Çiim, Yahudi veya Hristiyan yorumlardan ayrı olarak, “Canlı Tanrılar” veya “Hayatların Tanrısı, canlı olanlar” anlamlarına gelir. “Rittangelius Dii Videntes”, Canlı (Yaşayan) Tanrılar demiş; her iki kelime de çoğul haldedir. Pistorious iki kelimeyi de ihmal etmiştir. Postelus, Deus Vivus karşılığını kullanmıştır. Elohim, “terra viventium”un, hayatın tezahür eden dünyasına egemen olan Kutsal Bir’den çıkan Ye-

di Kuvvet'tir.

6. Basit form EL.

7. SPRİM, SPR'nin eril çoğulu, genellikle kitap veya harf olarak çevrilir, burada "ifade biçimleri" anlamına gelmektedir.

8. Sayılar, Harfler ve Sesler. Noktasız İbranicede verilen üç kelime SPR, SPR ve SIPUR'dur. Bu pasajın zorluğunu azaltmak isteyen kimi editörler onların Separ, Seepur, Saypar diye okunması için SPR, SPUR, SIPR şeklinde yazmıştır.

Bölümün tamamının yarattığı duygu, bunların Sayılar, Harfler ve Sesler olarak çevrilmesi gerektiğini ima eder görünmektedir. Pistorius'un çevirisinde "Scriptis, numeratis, pronunciatis"; Postellus'un çevirisinde "Numerans, nemerus, numeratus"; Rittangelius'un çevirisinde "Numero, numerante, numerato" diye çevrilmiş ve dolayısıyla anlam farkları kaybolmuştur.

9. Yokluğun Sefirot'u. İbranicesi SPIRUT BLIMH, Sefirot Belimah. En basit çevirisiyle, "hiçlikten sesler". Kabala'nın on Sefirot'u "İlahi Kaynak'tan gelen On İlkel Tecelli"dir. Sefirot bütün planlardaki tezahüre sırasıyla yol açan ilkel kuvvetlerdir. Buxtorf, Sefirot kelimesi için "predicationes logicae" demektedir. Bana göre kelime açık bir biçimde Latince spiritus –spirit yani ruh, rüzgâr – kelimesiyle akrabadır ve Quintilian [Marcus Fabius Quintilianus] tarafından ses veya gürültü anlamında kullanılmıştır. Belimah'ın anlamı daha kuşkuludur. Rittangelius her zaman "prater illud ineffabile" karşılığını kullanırken, Pistorius, "praeter ineffabile" demektedir. Postellus, güçlükten kaçmakta ve Belimah kelimesini Latince çeviriye koymakla yetinmektedir. Frey'in İbranice Sözlüğü'nde BLMH için "yokluk" [Hiçlik] karşılığı verilmiş, başka karşılık gösterilmemiştir. BLI yok anlamına gelen olumsuzluk ekidir, MR ise "bir şey", [herhangi bir şey] anla-

mına gelir. Kabalacı metinlerde Sefirot, İlahi Sesler veya Erklər, “kutsal doğalarından bahsedilemeyen” anlamında “ineffabilis” diye geçer.

10. İbrani harflerin Triad (üçlü), Heptad (yedili) ve Dodekad (on ikili) gruplandırmasına Kabala felsefesinde sık sık rastlanır. Birçok kadim yazar A.M.T: Arnet, Hakikat ve AMN, Amin kelimelerinin Triad’larını oluşturarak metinlere kasdi perdeler eklemişlerdir.

11. Söz veya Ruh’la ve Et’le İki Sözleşme Yehovah ile İbrahim arasında yapılmıştır (Tekvin XVII). Sünnet Anlaşması İbrahim’e ve oğullarına verilen İlahi sözün görünür ve dışsal işareti olacaktı. Sünnet için kullanılan İbranice kelime Mulah, Mulh’tur. Gözden kaçırılmamalıdır ki MLH, DBR, dabar (kelime, söz) ile eş anlamlıdır.

12. Rittangelius çevirisi, “biçimleyici gücü tahtına oturt”, Postellus çevirisi, “aldığını yerine koy”.

13. Abyss, uçurum, abis. İbranice kelime QMQ derinlik, devasalık veya vadi.

14. Burada açıklanan benim Hermetik ritüelimdir.

15. Tek İlah Rab. İbranice ADUN İÇİD Al veya “Adonai veya – sadece – El”.

16. Taht. İbranice MOUN, ikamet edilen yer, yerleşim yeri veya taht.

17. Çakan Şimşek. Daha önceki baskıda “kıvılcımlar saçan ateş” kullanılmıştır. İbranice kelime BRQ’dur. Birçok kabalacı on Sefirot’un çakan şimşegin zigzagıyla nasıl sembolize edildiğini göstermiştir.

18. Buradaki İlahi İsim Yehova’dır.

19. Metinde geçen kelimeler RtzUAV ŞUB “currendo et redeundo”. Fakat şerhçiler genel olarak bunun Ezeziel’den (14. ayet) bir alıntı olduğunu düşünür. H ChiVT, canlı yara-

tık, kerubik biçimlere gönderimde bulunmaktadır.

20. Canlıların Tanrı'sının Ruh'u. RUC ALHIM ChiIM ya da Rittangelius'un çevirisiyle "Spiritus Deorum Viventium". Ortodoks anlayış bu kelimeleri "Yaşayan Tanrı'nın ruhu" diye çevirecektir.

21. Al Chi H OULMIM; "Kadimlerin Yaşayan Tanrısı"; buradaki Tanrı kelimesi tekildir.

22. Ses (İnsan, konuşma sesi), Ruh ve Söz (Kelam) QUL, RUÇ, DBR. Kehanetsi sezgi için kullanılan İbrani ifade dikkat gecikidir: BATH QUL, Sesin Kızı.

23. Şekilsizlik ve Boşluk. THU ve BHU; Tekvin'in ikinci ayetinde geçiyor ve İngilizceye "without form, and void" [ve Türkçede "Yer boştu ve yeryüzü şekilleri yoktu"] diye çevriliyor.

24. Hayat öncesi (primordial) elementlerin yaratılış sırasına dikkat ediniz. İlk, Ruh (Akaşa, Eter); sonra Hava, Vayu; ardından Su, Apas; ki bu katı elementsel Toprak'a (Prithivi) yoğunlaştı, en son sudan Ateş'i biçimlendirdi.

25. İlk isim genellikle Afanim diye yazılmıştır, harfler AUPNIM, Hezekiel'in Görüşü'nde (16.ayet) geçer ve İngilizceye "Wheels" [Türkçeye "Tekerlekler"] diye çevrilmiştir. ShRPM Yeşaya'nın gizemli varlıklarıdır [Türkçeye Seraflar olarak çevrilmiştir] (Yeşaya VI. 2). Çölde Sayım XXI. 6. "zehirli yılanlar", Yehova'nın "Bir yılan yap ve onu direğin üstüne koy" dediği 8. ayette "zehirli yılan" [Türkçe çeviride zehirli kelimesi hariç tutulmuş], yani tekil olarak geçiyor. Kerubim İbranice kelimeler ChiIVTh H QDSh, kutsal hayvanlar: 1. Krallar VI. 32 ve Mısırdan Çıkış XXV. 18'de ve Yaratılış III. 24'te Keruvlar olarak geçer.

26. Üç. İlk basımda bu kelimeyi göz ardı ettim ve bunun yerine 4 hizmetçi varlığı koydum.

27. 104. Mezmur, 4. ayet.

28. Burada I H V isminin permütasyonlarıyla karşılaşırız. I H V, tetragrammaton I H V H Jehovah isminin ikinci, yani son He'siz yazılışıdır. I H V bir Tri-grammaton'dur ve üçüncü, yani Yetziratik plana daha uygundur. H V I, olmak fiilinin emir halidir (Ol !), H I V, sonsuz; V I H gelecek demektir. I H V isminde Yod'un Baba'ya, He'nin Binah, yani Yüksek Ana'ya ve Vau mikroprosopus'a, yani Oğul'a tekabül ettiğine dikkat edin.

29. Dekad Tedrad'a – dört elemente – ve Heksad'a –uzayın altı yönüne – bölünüyor.

II. BÖLÜM

Bu bölüm İbrani alfabesinin, konuşma yoluyla Hava elementine bağlanan yirmi iki harf ve seslerine dair felsefi yorumlar içerir ve bu harflerin kelimeler –fikirlerin işaretlerini ve maddi tözün sembollerini – oluşturmak için kullanımlarını işaret eder.

30. Ruh. İbranice NPS (Nefeş), genellikle insanın, hayvanın veya herhangi var olan bir şeyin yaşayan ilkesine karşılık gelir. Neredeyse Teozofik Prana ile aynı şeydir.

31. Harfler gırtlak, geniz, dil, diş ve dudak sesleri olarak bölünüyor.

32. 231 kapı. 1'den 22'ye kadar olan bütün rakamların toplamıyla 242 sayısı elde edilir. İbrani harfleri 242 farklı konumda çiftler halinde düzenlenebilir: ab, ag, ad, up... At ve ba, bb, bg, bd... Bt ve ts, tt... Terslerin olmadığı doğru düzendir bu. Neden 11'in çıkarıldığına ve 231 sayısının

bulunduğunu görmek için Postellus baskısındaki Tablo ve 15. nota bakınız.

33. Var olmayan. İbranice AYN, hiçlik. Ayn'dan Ayn Sof, sınırsız ve Ayn Sof'tan Ayn Sof Or, Sınırsız Işık gelir.

34. Vücut. İbranice GUP, genellikle hayvanların fizik bedenini için kullanılır, ama burada “tek bütün” anlamına gelmektedir.

III. BÖLÜM

Bu bölüm ağırlıklı olarak Üç Ana Harf, Alef, Mem ve Şin tarafından temsil edilen Triad'ın özüne dairdir. Üç ayrı yön-deki gelişimleri işaret edilmiştir: Makrokozmos, yani Evren; Yıl, yani zaman ve Mikrokozmos, yani İnsan.

35. Kabala'da dengenin önemi tekrar tekrar ifade edilir. “Sifra Dtzeniouta”, “Gizem Kitabı” istikrarlı varoluşun temel gerekliliği olarak bu Denge'ye gönderimde bulunan sözlerle başlar.

36. Semalar, Gökler. İbranice Heşamaim, HŞMIM, Aeş, Ateş ve Mim, Su ve ayrıca Şem, isim kelimelerini içerir. Elementler IHVH ismine atfedilir. ŞMA, Keldanicede Üçlemeye verilen bir addır (Parkhurst). ŞMŞ Güneş, Işık, Haklılığın Güneş'i, bir tür Mesih'tir.

37. İngilizcesi “were produced”, İbranice kelime BRA, “Kök”tür. Bu kelime Kutsal Kitap'ta yapma, üretme ve yaratma anlamlarında kullanılmıştır.

BRIAH, Briah, biçim vermek, Tekvin i.1.

OshiH, Ashiah, tamamlamak, Tekvin i.31.

IZIRH, Yezirah, oluşturma, Tekvin ii.7.

Kabalacılar bunlara AZLH kelimesini ekler, “tezahür etmeyenden tezahür eden bir şey üretmek” anlamındadır

Tezahür	Şin	Alef	Mem
Makrokozmos	İlksel Ateş	Ruh	İlksel Su
Evren	Sema	Atmosfer	Dünya
Elementler	Fiziksel Ateş	Hava	Su
İnsan	Baş	Göğüs	Bel
Yıl	Isı	Ilımlı	Soğukluk

IV. BÖLÜM

Bu bölüm, özel olarak Heptad’a, yedinin üslerine ve niteliklerine ayrılmıştır. Burada yine sayıların ve harflerin evrenle ilgili üç aşamalı atıflarını görüyoruz. İlave paragraflar Kalisch tarafından basılmıştır; bu paragraflar Heptad’ın yedi harfini gezegenler, haftanın günleri ve insan nitelikleri, organlar ve duyularla daha kesin bir şekilde ilişkilendirmektedir.

39. Bu sayılar kopyacılar ve editörler arasında yorum farklılıklarına neden olmuştur, nadiren hemfikir olan iki editör olmuştur. Birden yediye kadar olan her ardılın sürekli çarpımından çıkan sayıları verdim. $2 \times 1 = 2$, $2 \times 3 = 6$, $6 \times 4 = 24$, $24 \times 5 = 120$, $120 \times 6 = 720$, $720 \times 7 = 5040$.

40. Her bir harfi gezegenlerle ilişkilendiren Cizvit bir Akademisyen olan Athanasius Kirscher’in sıralaması şöyledir: Beth, Güneş; Gimel, Venüs; Dalet, Merkür; Kaf, Luna (ay); Pe, Satürn; Reş, Jüpiter; ve Tav, Mars. Ek paragraflarda Kalish farklı bir sıralama takip eder. Durugörüşel araştırmalara göre her ikisi de yanlıştır. Court de Gebelin, Elhiphas Levi ve

benim Bembo Isiaic Tablet'le ilgili notlarıma bakınız. Gerçek tekabüller, muhtemelen hiçbir yerde yazılı değildir. Burada gezegen isimleri için verilen kelimeler Kalde kelimeleridir.

41. Yedi Gök ve Yedi Yer'de baskı hatası vardır. Birçok kadim okült kitapta olduğu gibi bunun kasti olduğuna inanıyorum. Bazı Hermetik el yazmalarında doğru isimler ve imla bulunabilir.

42. Bu yedi harfe ilave atıflar için Postellus şunları verir. Vita/Mors, Pax/afflictio, Sapientia/Stultia, Divitiae (Opus)/paupertas, Gratia/opprobrium, Proles/Sterilitas, Imperium/Servitus. Pistorius şunları verir: Vita/mors, Pax/bellum, Scientia/ignorantia, Divitiae/paupertas, Gratia/abominatio, Semen (Proles)/Sterilitas, Imperium (Dominatio)/servitus.

V. BÖLÜM

Bu bölüm özellikle Dodekad'a ayrılmıştır. On iki sayısı ve onu oluşturan sayıların özelliklerine, yine evren, zaman ve insan açısından işaret edilmiştir. Son paragraf harflere karşılık gelen sayıların önemli noktalarını tekrar verir. Ek metin birçok harfin tekabüllerini saymaktadır.

43. Bu harflerle ilgili aklınızı karıştırmamanız gerekir. Değişik yazarlar bunları değişik biçimlerde çevirmişlerdir. Heh veya Hé, Cheth veya Heth, Ch ile karıştırılmamalı ve Teth, Th 'de çift harflerden biri olan son harf Tau'dan ayrı tutulmalıdır. Bu harflerin İngilizce telaffuzu son derece şaşırtıcıdır. Her biri zaman zaman hem t, hem the th'dir. Yod ise İ, Y ya da J'dir. Sameh basitçe s'dir ve ana harflerden biri olan Şin, Shin veya Ş ile karıştırılmalıdır. Oin, çoğu kez İngiliz İbrani gramerde Ayin olarak yazılır ve bazen de Gnain

olarak; Tzaddi ise Zain, Z ile karıştırılmalıdır ve son olarak Qoph, Q birçok kez K ile ifade edilir, oysa esas bir K harfi vardır.

44. Postellus “kuşku” kelimesini kullanırken, Pistorius “zihin” kelimesini kullanıyor.

45. Bu harfler 12 Zodyak burcunun ilk harflerini oluşturur:

Teth	Telah	Koç	Mem	Maznim	Terazi
Shin	Shor	Boğa	Oin	Oqereb	Akrep
Tav	Tahumim	İkizler	Kaf	Qesheth	Yay
Samekh	Sartan	Yengeç	Gimel	Gedi	Oğlak
Alef	Aryeh	Aslan	Daleth	Dali	Kova
Beth	Bethuleh	Başak	Daleth	Dagim	Balık

46. Nisan ayı yaklaşık 29 Martta başlar. Yiar ayrıca Lyar ve Aiar diye yazılır. İbrani kelime AIIR.

47. Organların listesi metinden metine değişmektedir. Ancak iki el, iki ayak, iki böbrek, karaciğer, mesane ve dalak'ta fikir birliği vardır. Postellus bundan başka bağırsakları, mesaneleri ve arterleri eklemektedir. Rittangelius'un listesi aynıdır. Pistorius kalınbağırsak, dalak ve mideyi vermektedir. Zorluk el yazmasındaki İbrani kelimedenden kaynaklanmaktadır. İki farklı kökene atfedilmiştir. Biri mahrem, özel, gizli, saklanmış, diğeri ise sıvılaşmış olarak iki ayrı anlama sahiptir.

48. Elohim – İlahi Güçler –; yani Tetragrammaton IHVH değil.

IV. BÖLÜM

Önceki beş bölümün özetidir. Evreni ve insanı sayıların güçlerinin yaratılmış formlar arasındaki dağılım şemasının hakikatine tanıklığa çağırmakta ve bu felsefenin Tanrı tarafından İbrahim'e verdiği ve İbrahim'in onu Antlaşma altında bir Bilgelik biçimi olarak imanla alıp kabul ettiği sonucuna varmaktadır.

49. Ejderha, TLI, Theli. İbrani harflerin toplamı 440, yani 400, 30 ve 10'dur. En kuvvetli yorum, Tali ya da Theli'nin büyük Ekliptik çemberi üzerindeki Zodyak'ın on iki takım adasına karşılık geldiğini söylemektedir. Ekliptik çemberi başladığı yerde biter. Kadim okültçüler onu kendi kuyruğunu ısıran bir Ejderha şeklinde resmetmişlerdir. Bazıları Tali'nin Kutup Yıldızı yakınlarındaki Draco takım adasını kast ettiğini söylemektedir; kimileri onun Samanyolu olduğunu söylerken, diğerleri kuzey ve güney Ay düğümlerini işaret etmektedir. Adolphe Franck'a göre Theli Arapça bir kelimedir.

50. Mutluluk. İyi son. Ya da sadece iyi. TUBH.

51. Mutsuzluk, sefalet, kötü son veya kötü, ROH

52. Bu İbranice versiyon alan altının tahsislerini dahil etmemiştir. Mayer şöyle bir paragraf vermektedir: "Dostluk üçgeni kalp ve iki kulaktır; düşmanlık üçgeni karaciğer, öd torbası ve dildir; iki hayat veren iki burun deliği ve dalaktır; ölümle uğraşan üç, ağız ve vücudun alt kapılarıdır.

53. Tanrı. Burada örnekte AL, EL.

54. Bu son paragrafın metni, geri kalanına göre yeni olup başka bir yazara ait olduğu görüşü hâkimdir.

55. En yüksek Rab. OLIU ADUN. Adun veya Adon, veya Adonai, ADNI genellikle Rab diye çevrilmektedir, Eliun,

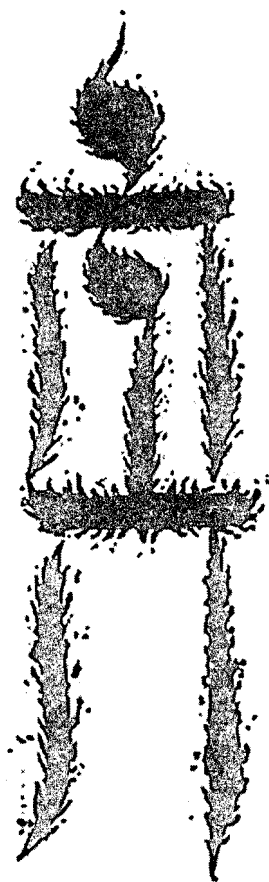
OLIUN da “en yüksek” anlamına gelip daha sık kullanılan bir ifadedir.

56. O. Rittangelius “Tetragrammaton’da ismi geçen” demektedir. Ama bu kelime İbranicede ihtiva edilmiyor.

57. Dil. Sözel Antlaşma.

58. Konuşma. İbranice de “dili üstünde”

59. Rabbi Judah Ha Levi’nin İbranice versiyonu şu şekilde bitmektedir. “... hakkında denmiştir. Daha doğmadan biliyordum seni.” Rabbi Luria çevirdiğim İbranice versiyonu vermektedir. Postellus şu satırları veriyor: “Onu suya çekti, Ruh’ta yükseldi. On iki işareti yedi uygun biçimle alevlendirdi. Mayer de şu cümleler vardır: “Er zog mit Wasser, zundet sie an mit Feuer; erregte sie mit Geist; verbannte si mit sieben, goss sie aus mit den zwolf Gestirnen.” “Onları suyla çizdi, ateşle hareketlendirdi, ruhla gezdirdi, yediyle dağıttı, on ikiyle ileri sürdü.”

Otuz İki Bilgelik Yolu'nun Notları

1. Keter, En Yüksek Taç, İlk Sefira, Ayn Sof Or'dan, Sınırsız Işık'tan İlk Tecellidir.
2. Binah, anlayış, üçüncü Sefira'dır.
3. Hokmah, Hikmet, Bilgelik, İkinci Sefira'dır.
4. Gedulah Hesed, Merhamet, Dördüncü Sefira'dır.
5. Metatron, İlk Sefira'nın Akli, Musa'nın rehberi.
6. Bu kelime ÇZÇ, görür, görü; Çazut, "görü" anlamına gelir.
7. Bu kelime "kıvılcım saçan ateş" anlamına gelir.

Hikmetin, yani Bilgeliğin otuz iki yolu On Sefirot ile yirmi iki harfe referansta bulunmaktadır. Yirmi iki harfin her biri ilahi bir kudret ve sığata karşılık gelir. Kabala'ya giriş yazımında Onbirinciden otuz ikinciye kadar yolların çeşitli Sefirot'u nasıl birbirine bağladığı ve ilahi etkide bulunduğunu gösteren bir şekil bulunacaktır. Okült bilimin bazı öğretmenleri Yirmi İki arkana major kartını Yirmi İki Yolla ilişkilendirmektedir.